

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ДРУГА СЕДНИЦА
ПРВОГ РЕДОВНОГ ЗАСЕДАЊА
Седми дан рада
4. април 2018. године

(Седница је почела у 10.05 часова. Председава Верољуб Арсић, потпредседник Народне скупштине.)

*
*   *

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Поштоване даме и господа народни посланици, настављамо рад Друге седнице Првог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2018. години.

На основу службене евиденције о присутности народних посланика констатујем да седници присуствује 76 народних посланика.

Ради утврђивања броја народних посланика присутних у сали, молим народне посланике да убаце своје идентификационе картице у посланичке јединице електронског система за гласање.

Констатујем да је применом електронског система за гласање утврђено да су у сали присутна 84 народна посланика, односно да су присутна најмање 84 народна посланика и да постоје услови за рад Народне скупштине.

Обавештавам вас да су седници спречени да присуствују следећи народни посланици: Жарко Обрадовић и Дејан Раденковић.

Прелазимо на 1. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О НАЦИОНАЛНОМ ОКВИРУ КВАЛИФИКАЦИЈА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ (наставак претреса у појединостима).

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Милена Турк.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Драган Вељковић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Вељковићу, изволите.

ДРАГАН ВЕЉКОВИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени министре са сарадницима, даме и господа народни посланици, одредбом члана 3. таксативно су набројани циљеви који се желе постићи усвајањем предложеног закона, за шта немам никакве сумње да ће се у наредном периоду реализовати.

Предложени амандман односи се на допуну члана 3. додавањем тачке 10. којом се прокламује још један циљ који се односи на обезбеђивање развоја Републике Србије, с посебним аспектом на права расељених лица.

Полазећи од чињенице да су расељена лица једна од најугроженијих категорија становништва, чији се проблеми манифестују у свим сферама живота, Влада Републике Србије својим активним мерама потврђује чврсту решеност и политичку вољу да заједно са осталим државним органима на целовит и транспарентан начин свим избеглим и расељеним лицима понуди помоћ и конкретна решења да би могли самостално и на најбољи начин да донесу одлуку о својој будућности.

У циљу решавања огромних проблема ове осетљиве категорије људи, Република Србија је уложила велике напоре и средства како би уз помоћ међународне заједнице обезбедила прихват, збрињавање и интеграцију избеглица и расељених лица.

Према постојећем законском оквиру, избеглицама и расељеним лицима обезбеђен је прихват, привремени смештај и помоћ у исхрани најугроженијим лицима који не могу самостално да обезбеде средства за живот. Обезбеђена је одговарајућа здравствена заштита, одређена права из области социјалне заштите и области заштите деце и породице, као и право на школовање и запошљавање.

У контексту потврде напора релевантних државних органа, указујем да је из буџетских средстава Србије омогућено да се у 171 јединици локалне самоуправе, укључујући и општине на КиМ, стамбено збрине више од 5.700 породица избеглица и интерно расељених лица, и то доделом близу 5.000 пакета грађевинског материјала и око 1.000 сеоских кућа са окућницом.

(Председавајући: Колега Вељковићу, приведите крају.)

Такође, овим средствима омогућено је да се економски оснажи више од 4.700 породица и интерно расељених лица.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Вера Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Јовановић, изволите.

ВЕРА ЈОВАНОВИЋ: Уважени председавајући, помоћници министра, колеге посланици, поштовани грађани Србије, у складу са аргументима које сам већ истакла у неким мојим претходним излагањима, овим амандманом бих као један од циљева Предлога закона желела да уврстим и обезбеђивање свеукупног развоја Републике Србије.

Увођењем националног оквира квалификација пре свега је важно да знамо шта је потребно нашој привреди. Многе земље су се, па и Србија, окренуле дигиталној економији као кључном елементу за убрзање развоја продуктивности, али и самог привредног раста.

Закон о националном оквиру квалификација Републике Србије решиће проблем преклапања квалификација, затим, као што сам навела,

уводи концепт целоживотног учења где ће појединци неvezано за године, пол, националну или верску оријентацију бити на располагању привреди.

Поред формалног, препознаје и неформално образовање као битан извор образовања и вештина. На тај начин привредни субјекти једноставним увидом у јединствен систем квалификација биће у могућности да препознају и ангажују појединце потребне за унапређење свог пословања.

Реформом и улагањем у образовање улажемо у будућност, јер 21. век је век знања и информација и то је једини пут којим можемо остварити жељени економски привредни раст. Економском фискалном политиком у претходном периоду Влада је успоставила стабилност јавних финансија и целокупног макроекономског амбијента. Приметан је тренд раста привредне активности који доводи до убрзаног економског опоравка, уз драстичне смањење...

(Председавајући: Приведите крају, колегинице Јовановић.)

... Фискалног дефицита. Стога позивам колеге да подрже напоре Владе Србије и дају своју подршку предложеним законима, као и мом амандману.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Јелена Жарић Ковачевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Ковачевић, изволите.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господо народни посланици, у Нишу су ових дана протести организовани од стране посланика који је поднео оставку на посланичку функцију да би дувао у пиштаљку и од стране некадашњег премијера који само жели да поново Нишлије доведе у заблуду. Имам потребу да говорим о томе и да подсетим на неке ствари.

Године 2003, када је премијер био Зоран Живковић, аеродром у Нишу је био у власништву државе. Зашто се он тада није борио да тај аеродром буде у власништву града? Међутим, 2010. године он заиста прелази у власништво града, када се закључује уговор за који се знало да је немогуће испунити га. Тадашњу тзв. демократску власт није било брига што се те обавезе мере милијардама динара.

Толико о томе ко је заслужан за довођење града у банкрот, јер Ниш и дан-данас мора да помаже Влада Републике Србије.

Од 2012. године Влада Републике Србије помаже нишки аеродром и улаже велика средства, па тако тај аеродром данас може да се похвали са више од 330.000 путника. Сада су потребе Аеродрома порасле и Град Ниш нема 20 милиона евра да уложи до 2021. године у торањ, нову опрему и проширење терминалне зграде. За даљи развој Аеродрома је важно да пређе у власништво државе, која ће припремити средства у буџету и директно улагати. Остаје да се одупремо манипулацијама опозиције у Нишу, да се

сетимо какве су нам лажи пласирали за време власти Демократске странке и да им не дозволимо да нам одузму могућност да се даље развијамо као велики град. Јер, доста су нам већ узели кад су били на власти у Нишу. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Горан Ковачевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Ковачевићу, изволите.

ГОРАН КОВАЧЕВИЋ: Даме и господо, господо из Министарства, поднео сам амандман на члан 3. закона о националном оквиру квалификација Републике Србије, где се дефинишу циљеви овог закона.

Град Крагујевац је последњих месеци с пажњом пратио све ваше изјаве, министре. Град Крагујевац у области просвете последњих месеци има негативну пажњу Републике Србије. Министарство просвете није само ту да школује и образује, већ је истовремено ту као велики послодавац и учествује на тржишту рада. Када имате нарушене принципе функционисања у једном делу, односно сегменту високошколског образовања, онда ни тржиште рада не функционише. То је у потпуности у супротности са интересима друштва.

Наравно да јесмо били у жижи интересовања, и данас смо, и некако по страни остају информације које су кључне за функционисање вашег министарства. Када у граду Крагујевцу уложите четири милиона евра у претходних неколико година, захваљујући Влади Србије и локалној управи, у реконструкцију свих школа, онда је то оно што ова Влада, ова Скупштина треба да истиче.

У граду Крагујевцу у делу града који се наслања на пут према Краљеву, 50.000 грађана није имало ниједну спортску салу у основним школама; десетак основних школа у четвртном по величини граду у Србији није имало где да обавља физкултуру за време кишних и зимских дана. Влада Републике Србије је, и ту бих похвалио министра Кнежевића, субвенцијама и активностима локалне владе, донела одлуку да се сваке године направи по једна спортска сала. Тако смо 2017. године завршили једну салу, 2018. године почели нову, а 2019. године градићемо још једну.

Када слушам своје колеге колико се инвестира, онда не могу да не констатујем да ће будућност Србије у области образовања бити светла.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Сандра Божић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Ненад Митровић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Митровићу, изволите.

НЕНАД МИТРОВИЋ: Поштовани председавајући, ја сам у члану 3. Предлога закона предложио да се дода тачка 10, која гласи – обезбеђивање свеукупног развоја Републике Србије с посебним освртом на стабилност курса динара.

Политичка и финансијска стабилност су кључ за стабилност курса динара, а све се то даље односи на привредни развој – долазак страних инвеститора, отварање нових радних места, али и подршка домаћој привреди која ради и функционише. Подршка домаћој привреди са нивоа Владе Републике Србије свакако не изостаје, али локалне самоуправе треба да узму учешће у овоме, да практично локалне самоуправе буду партнер Влади Србије у подршци привреди.

Имамо пример локалне самоуправе у Бујановцу, која чини све како би се привреда угушила и угасила, а ту ради одређени број људи и редовно примају плату. Имамо пример Бујановачке бање, која има проблем са локалном самоуправом у смислу плаћања услуга Јавно-комуналном предузећу које на месечном нивоу износе око 200.000 динара. Јавно-комунално предузеће фактурише овај износ на основу површине, а не на основу количине пружених услуга. Имаћемо ситуацију да ћемо по овом основу имати блокиран жиро рачун Специјалне болнице за рехабилитацију негде у износу од 20 милиона динара.

Формирана је радна група од стране Општинског већа општине Бујановац, која би имала задатак да сагледа овај проблем и да предложи решење проблема. Радну групу чини један представник локалне самоуправе, једна представник ЈКП и један представник Бујановачке бање, али од новембра, како је формирана, радна група се до данашњег дана није састала. Хоћу ово да наведем као један пример како и на који начин локална самоуправа у Бујановцу подржава привреду и привредни развој једне од најнеразвијенијих општина у Србији. Хвала.

(Немања Шаровић: Пословник.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По ком основу, колега Шаровићу?

По Пословнику? Изволите.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Дакле, господине Арсићу, ви сте прекршили члан 27. и члан 107. и ми смо, када ви председавате, сведоци тога да је могуће и оно што није могуће и сведоци смо да се у зависности од доба дана, вашег расположења, говорника, мењају аршини по којима ви поступате.

Подсетићу вас која је тачка дневног реда тренутно. Та тачка дневног реда нема апсолутно никакве везе ни са стабилношћу курса динара, нема везе са Бујановачком бањом, нема никакве везе са изношењем смећа тамо и са јавним предузећима и једноставно је скандалозно да пуштате да се на тај начин троши време, да се на тај начин дискутује и да никога од претходних говорника ниједног тренутка нисте опоменули. И то не би био проблем када бисте ви тај аршин имали за све, када би био исти, када би и посланици опозиције могли на тај начин да троше своје време, како они мисле да треба.

Ови амандмани, по мом мишљењу, а посебно имајући у виду мишљење Владе, нису у логичкој вези са члановима на које су поднети. Морали су бити одбачени. Увели сте нов принцип да се може поднети било

какав амандман на било који члан закона. Све може. Некада су се, док је, мислим, ипак више вођено рачуна, овакви амандмани одбацивали.

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Шаровићу, драго ми је да вас поново видим у Скупштини, пошто нисте били јуче и добар део прекјучерашњег дана – добро дошли – јер да сте били ту, знали бисте да су сви посланици могли да причају исто као и колеге из СНС, из сваког посланичког клуба.

Мислим да прича око политичког дијалога који се води овде у Народној скупштини не сме да буде оптерећена само личним увредама и повредом достојанства народних посланика. То је моје мишљење, формирано још пре 10, 12, 15 година.

(Немања Шаровић: Још док си био радикал.)

Тачно тако, ето.

Значи, по томе народни посланици имају право да имају одређену слободу приликом образлагања свог амандмана.

Исто тако, немојте мене да оптерећујете тиме да ли амандмани треба да буду одбачени или не. То није ствар председавајућег, ни председника Народне скупштине. Постоје радна тела која о томе воде рачуна; имате представнике у тим радним телима и нека се они изјашњавају.

Трећа ствар, исто тако ни вашој посланичкој групи не пребацујем, сматрам да је то потпуно легитимно и подржаћу сваку посланичку групу. Подносили сте амандмане и на наслов и на наднаслов закона итд. То је ваше право и то никада нећу да вам оспорим. Бар ја нећу никада да вам оспорим.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни?
(Да.) Хвала.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Игор Бечић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Јелена Мијатовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Борка Грубор.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Грубор, изволите.

БОРКА ГРУБОР: Поштовани председавајући, поштовани представници Министарства, даме и господо народни посланици, да би држава опстала и развијала се, народ мора да буде здрав и образован. Како образовање почиње од малих ногу, учењем матерњег језика и свог писма, морамо се потрудити да сачувамо и једно и друго.

Поносна сам што делим завичај са великанима наше писмености, науке, уметности, историје, почев од Вука Караџића, Јована Цвијића, Миће Поповића и многих других.

Локална самоуправа града Лознице је препознала значај очувања и промоције матерњег језика и ћириличног писма, културне историје нашег народа и програмске сарадње са другим релевантним организацијама у нашој

држави, а и у дијаспори. У част творца наше азбуке, у родном месту Вука Караџића, у Тршићу изграђен је велелепни образовно-културни центар површине 3.100 метара квадратних са 40 смештајних јединица и 144 кревета, две конгресне сале са најсавременијом опремом, интернет сала са шест рачунара. Посебан значај овог центра је у томе што је планирано организовање многобројних манифестација за ученике основних и средњих школа из целе наше републике, као што су летња школа креативног писања, лепог говора, глуме, музеологије, медијске и дигиталне писмености, ликовне колоније, семинари за просветне раднике, скупови слависта, боравак студената из свих крајева света.

Укупна уложена средства су 320 милиона динара, од чега је локална самоуправа уложила 60% средстава, а остало Влада Републике Србије, на челу са Министарством просвете и културе. Захваљујем се господину министру Шарчевићу и министру Вукосављевићу, који су отворили овај прелепи објект у септембру прошле године на 84. Вуковом сабору и уверили се у оправданост уложених средстава.

(Председавајући: Приводите крају, колегинице Грубор.)

То је наша Петница број два, рекао је тада министар Шарчевић.
ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар, господин Шарчевић.

Изволите.

МЛАДЕН ШАРЧЕВИЋ: Имам потребу само да вам се обратим, пошто сам био одсутан, да поздравимо студенте. Данас је 4. април, Дан студената, те сам био у прилици да им се у Малој сали обратим у своје име и да их поздравим. (Аплауз.)

Да допуним колегиницу, ми радимо и трећу станицу изврсности, значи после Петнице и Тршића, а то је Авала, значи центар за еколошка истраживања, пројектовање је завршено за Белу Цркву, тамо ће кренути градња за геонауке и имамо цео пројекат за наредну годину. Тиме Србија улази у ред ретких европских земаља које посвећују велику пажњу научној мисли и подмлатку. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Бранимир Ранчић.

Да ли неко жели реч?

Колега Ранчићу, изволите.

БРАНИМИР РАНЧИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре господине Шарчевићу, поштовани гости из Министарства, даме и господо народни посланици, члан 3. дефинише циљеве националног оквира квалификација Републике Србије и у члану 3. Предлога закона НОКС-а додаје се тачка 10, која гласи – обезбеђивање свеукупног развоја Републике Србије с посебним освртом на унапређење здравствених услова.

Успостављањем националног оквира квалификација Републике Србије дефинише се миље, односно простор квалификација, који, као што знамо, обухвата сврху, циљеве, принципе, ниво и врсту квалификација, начин стицања квалификација, утврђивање дескрипторија нивоа квалификација, тела и организације, као и обезбеђивање квалитета НОКС-а.

Како би домаће квалификације лакше биле препознате и признате у европским оквирима, потребно је пре свега успоставити национални оквир квалификација Републике Србије, а затим упоређивање са Европским оквиром квалификација. Повезивањем националног оквира квалификација са Европским оквиром квалификација долази до лакшег разумевања и тумачења квалификација међу различитим државама у образовном и здравственом систему Европе. Због тога је оквир квалификација у европском простору високог образовања садржан у Болоњском процесу, по коме се одвија настава на медицинским факултетима у Србији. Болоњски процес је, као што знамо, једна заједничка декларација европских министара; образована је и потписана у Болоњи априла 1999. године и односи се на реформу високог образовања, што подразумева и стицање знања из области медицине по свим стандардима.

(Председавајући: Приводите крају, колега Ранчићу.)

Из тих разлога и не чуди да се Србија придружила чланству у организацији Евротрансплант.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Драган Шормаз.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Зоран Милекић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Студенка Ковачевић.

Да ли неко жели реч?

Колегинице Ковачевић, изволите.

СТУДЕНКА КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, господине председавајући.

Даме и господо народни посланици, поштовани министре, у основи мојих обраћања током ове расправе истичу се пројекти које сте покренули, међу којима је и пројекат „Школа за 21. век“. Овај пројекат подразумева иновативност, креативност и применљиво знање. То је један нови вид наставе, за коју су потребне нове технологије. По овом принципу наставе ђаци коначно могу нешто да створе; не само да уче, већ да теоријско знање употребе и покажу сопствену иновативност. Сами ђаци показују велики ентузијазам и кажу да на овај начин вежбају концентрацију, стрпљење и прецизност.

Када код деце подстакнемо жељу за стварањем, можемо очекивати да ће једног дана бити успешна у ма којој области за коју се буду определила. Сви успешни пословни људи су и радне навике и жељу за успехом стекли у

раном детињству. Наша је обавеза да, поред квалитетног окружења у смислу добро опремљених школских објеката и доброг привредног амбијента у земљи, ђаке оспособимо за рад.

Предуго смо деци говорили да ће их посао чекати у јавном и државном сектору. Морамо инсистирати на приватном сектору, зарад сопствене будућности и зарад будућности ове земље. Наравно, то није само обавеза просвете, то је обавеза свих нас. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Србислав Филиповић.

Да ли неко жели реч?

Колега Филиповићу, изволите.

СРБИСЛАВ ФИЛИПОВИЋ: Хвала, председавајући.

Господине министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, ми смо покушали да својим амандманима дамо допринос како би и овај закон био бољи, како би дискусија била боља, садржајнија и како бисмо показали шта је програм СНС-а када је образовање у питању, када је будућност Србије и наших грађана у питању. Надам се да су грађани током дискусије у начелу и у појединостима имали прилику да виде и оно што смо урадили у претходном периоду и оно што имамо намеру да радимо као СНС у периоду који је пред нама.

Да ствари иду добро по грађане и по Србију говоре и насловне стране наших медија ових дана и претходних четири-пет година, а то је – отвара се једна фабрика, друга, трећа, долазе инвеститори из Немачке, из Аустрије. Ево, видели сте и пре неки дан да ће ИМТ да покрене своју производњу, па је „Меита“ почела градњу друге фабрике, посао за још 1.100 људи. То су све резултати које је постигла СНС у претходном периоду – преко 70 фабрика за непуне четири године. Управо те фабрике и ти инвеститори не би долазили да нема квалификоване радне снаге, а квалификована радна снага значи да су ти људи, ти млади људи који се запошљавају дошли из квалитетних образовних институција, из бољих него што је то било у претходном периоду.

Српска напредна странка управо на тај начин, отварајући фабрике, модернизујући образовање и школство, припремајући младе за оне изазове који их чекају у 21. веку има намеру тако да настави да ради и у будућности, а све зарад интереса наших грађана. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Филиповићу.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Снежана Петровић.

Да ли неко жели реч?

Колегинице Петровић, изволите.

СНЕЖАНА Р. ПЕТРОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министре, поштоване колеге народни посланици, на Предлог закона о националном оквиру квалификација поднела сам амандман којим се у члану 3. додаје тачка 10, која гласи – обезбеђивање свеукупног развоја Републике Србије, с посебним освртом на пореску одговорност.

Предложеним амандманом се додатно дефинишу циљеви националног оквира квалификација. Како би се постигао свеобухватни развој земље, неопходно је већу пажњу посветити развоју иновационог предузетништва, малих и средњих предузећа, породичног бизниса, али и самозапошљавања и оснивања новог бизниса.

Сви који оснивају нови бизнис могу да рачунају на ослобађање од плаћања доприноса за обавезно социјално осигурање и пореза на зараде у прве две године свог пословања. Ослобађање од плаћања пореза на зараде односи се на самог предузетника и на максимум девет новозапослених у његовој фирми. Тиме се даје значајан подстицај развоју предузетништва Србије и помаже почетницима у пословању да успешно преброде прве две године свога рада, а циљ је свакако и да се мотивишу да одмах крену са пословањем у легалним токовима, што некада сада и није случај.

Такође, једнократне субвенције за самозапошљавање у износу 180–220 хиљада динара, у складу са категоријом заинтересованих лица, значајне су подстицајне мере које држава усмерава на мотивисање незапослених да отпочну сопствени бизнис и тиме допринесу свеобухватном развоју земље. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 3. амандман је поднео народни посланик Радмило Костић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Радослав Цокић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Огњен Пантовић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Пантовићу, изволите.

ОГЊЕН ПАНТОВИЋ: Даме и господо народни посланици, када је у питању члан 3. овог закона, тј. циљеви националног оквира квалификација Републике Србије, заиста је значајно да се један од ових циљева посебно осврне на повећање инфраструктурних капацитета наше земље.

Са колегама из Одбора за саобраћај имао сам прилику да обиђем радове на Коридору 10 и да се лично уверим о каквим се захтевима ради када је у питању терен, када је у питању интензитет радова и заиста је ова посета на мене оставила снажан утисак. Овако велики пројекти наравно да зависе од квалификација оних који раде на њима.

О правцима који нас повезују са земљама у окружењу имао сам прилику да говорим у претходним дискусијама, а сада бих хтео да поменем и деонице које се тичу унутрашњег саобраћаја Републике Србије.

Сва мерења саобраћаја показују да је троугао Београд–Чачак–Појате–Београд један од најоптерећенијих у нашој земљи и заиста ме радује што постоји већ сада пројекат за изградњу тзв. моравског коридора који би повезао Чачак и Појате. На том пределу живи око 500.000 становника наше земље, послује 21.000 малих и средњих предузећа, имамо 20 манастира, 10 популарних дестинација бањског туризма и заиста је битно да се изгради овај коридор и да се на тај начин побољшају и промовишу потенцијали овог дела наше земље. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 3. амандман је поднео народни посланик Жарко Богатиновић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Богатиновићу, изволите.

ЖАРКО БОГАТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, поштовани министри са сарадницима, град Лесковац је пример добре праксе у више области. Први је град у Србији који је свој план одбране усагласио са планом одбране Републике Србије. Други је град по успешности пописа нелегално изграђених објеката. Град је добио и похвалу Заштитника грађана за допринос развоја свих облика приступачности на територији града, а од Савеза слепих Србије захвалницу за изузетан допринос и унапређење услова за живот слепих и слабовидих особа.

Лесковац је пример добре праксе и када је у питању социјална заштита, због чега смо други град у Србији по висини наменских средстава које је Министарство за рад определило локалним самоуправама за унапређење и развој услуга социјалне заштите.

Лесковац је једини град ван подручја Војводине који је добио признање „Златни кључ“ на Петом дунавском бизнис форуму као локална самоуправа која иза себе има одличне резултате у економској, привредној и културној промоцији свога града.

Градоначелник Лесковца Горан Цветановић по други пут је изабран за члана Управног одбора Националне алијансе за локални економски развој, као и за председника Скупштине Центра за развој Јабланичког и Пчињског округа.

Лесковац по трећи пут заузима важно место у представништву Сталне конференције градова и општина.

Град Лесковац је крајем 2016. године остварио још један велики успех, када је обновио регионални сертификат о повољном посебном окружењу, са досада највећим процентом испуњености критеријума, од 91,4%, што повећава шансе за долазак нових инвеститора.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Марко Зељуг.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Зељуг, изволите.

МАРКО ЗЕЉУГ: Захваљујем, председавајући.

На члан 3. Предлога закона о националном оквиру квалификација као тачку 10 предложио сам амандман – који обезбеђује свеукупан развој Републике Србије, с посебним освртом на државну управу.

Доласком СНС на власт и формирањем Владе под вођством Александра Вучића настала је прва влада која је почела озбиљно да се бави вишегодишњим нагомиланим проблемима који су остали од свих претходних режима. Посебан задатак који је та влада одрадила јесте фискална консолидација и увођење реда у јавне финансије и извођење из вишегодишње дубиозе и из дефицита у коме смо се налазили до тада. Влада је прешла у суфицит и створен је оквир за улагање средстава у образовање, као и у везивање образовања и привреде кроз дуално образовање.

Продукција знања мора да има за ефекат њено опредмећивање у нешто материјално, конкретан производ, који јесте главни експортни ресурс наше државе. Таква врста производње, у правцу знање–производ–експорт, обезбеђује новац. Досадашња политика, која се бавила извозом конкретног знања унеповрат, није могла да обезбеди развој нити привреде нити друштва у целини. Управо политика коју води садашња влада обезбеђује да се процес одлива знања преокрене у прилив и употреби га у производне сврхе.

Националним оквиром квалификација се постиже амбијент проналажења младих људи са знањем које треба да се употреби као најважнији ресурс за продукцију ствари у Републици Србији, а које ће се даље извозити и обезбедиће се средства за свеукупан развој Републике Србије у целини. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Љиљана Малушић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Малушић, изволите.

ЉИЉАНА МАЛУШИЋ: Хвала. председавајући.

Уважени министре са сарадницима из Министарства, даме и господо народни посланици, мој амандман се односи на члан 3, којем додајем тачку 10, која гласи – обезбеђивање свеукупног развоја Републике Србије, с посебним освртом на смањење социјалних разлика.

Захваљујући одговорној економској политици Владе Републике Србије у претходном периоду, економија је постављена на здраве ноге и осигуран је стабилан дугорочни раст БДП-а. У наредном периоду очекујемо одрживи раст БДП-а заснован на расту инвестиција пре свега, повећању извоза роба и услуга, као и смањењу удела јавних расхода и дефицита текућих трансакција у БДП-у.

Важно је истаћи да је промењен модел привредног раста. Уместо задуживања и потрошње, који су некада били основни покретачи српске економије, сада се раст заснива на одрживим изворима, првенствено на извозу и инвестицијама.

Кад смо код инвестиција, у претходних шест година, захваљујући доброј влади и нашем председнику, господину Александру Вучићу, отворено је 60 фабрика, а запослено преко 170.000 људи. Смањили смо проценат незапослености са 27% на 13%, са тенденцијом да за пар година тај проценат буде пет, што је европски просек.

Што се тиче социјалне правде, у Уставу Републике Србије социјална правда представља једно од основних начела. Добра социјална политика може истовремено да допринос привредном расту, да заштити људе од сиромаштва, да служи као економски стабилизатор.

Циљ Владе Републике Србије је просперитет за све грађане Републике Србије, а то значи комбинација економичне социјалне заштите, квалитетног образовања, које свима пружа једнаке шансе за живот. Хвала на пажњи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Станислава Јаношевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Јаношевић, изволите.

СТАНИСЛАВА ЈАНОШЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Оно што је мене одувек храбрило јесте кад видим да се добар и темељан план остварује, када приметим синергију у раду министарстава и када не остане све мртво слово на папиру већ се добри предлози примењују у пракси. Заиста добар систем успеха види се у раду министарства пољопривреде и привреде. Предлози министра Недимовића и господина министра Кнежевића свакако су осетни и приметни на територији града Зрењанина.

Недавно су у Зрењанину челници града потписали уговор о сарадњи са нашом домаћом компанијом МПЗ „Аграр“, која ће наставити пословање у северозападној индустријској зони Елемир и тамо ће формирати велику хладњачу, највећу на Балкану, капацитета 15.000 тона и запослити 200 људи. Ова инвестиција је у вредности 20 милиона евра.

Заиста ми је драго када видим да домаћа предузећа размишљају о улагању, не само у индустрији већ и у пољопривреди, и имају амбицију да заснују свој засад воћа, да откупљују воће и поврће од мањих произвођача и газдинстава, на квалитетан начин их складиште и затим извозе.

Стога подносим овај амандман који ће свакако допринети свеобухватном развоју привреде Републике Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Горан Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Звонимир Ђокић.

Реч има народни посланик Звонимир Ђокић.

ЗВОНИМИР ЂОКИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министри са сарадницима, поштовани народни посланици, повезивањем НОКС-а са Европским оквиром квалификација, или ЕОК-ом, стварају се услови и за повезивање и сарадњу по питању безбедности и одбране.

Безбедност је најзначајнији сегмент планирања политике и свеукупног развоја једне земље. Зато је важно сагледати све аспекте ситуације у којој се Србија данас налази.

Република Србија остварује висок степен сарадње са државама чланицама и институцијама ЕУ у оквиру заједничке безбедносне и одбрамбене политике ЕУ. Активно учествује у скоро свим њеним областима. На тај начин потврђује своје стратешко опредељење за чланство у ЕУ и показује да је поуздан и одговоран партнер који свој допринос миру и безбедности жели да пружи управо кроз сарадњу са ЕУ. Сарадњом се истовремено унапређују наши оперативни капацитети и јача интероперабилност са чланицама ЕУ и пружа подршка домаћој наменској индустрији и истраживачким потенцијалима.

Заједничка безбедносна и одбрамбена политика ЕУ успостављена је у циљу афирмације улоге ЕУ као важног глобалног фактора са препознатљивом спољном политиком и цивилно-војним ресурсима у управљању кризама, превенцији конфликта и одржавања међународног мира и безбедности. Она је интегрални део свеобухватног приступа ЕУ у управљању кризама, који поред цивилних и војних капацитета укључује и политичке, дипломатске, правне, развојне, трговинске и економске инструменте. Овако широк спектар инструмената и средстава неопходних за ефикасно управљање кризама ставља ЕУ у јединствену позицију у односу на остале међународне актере.

На крају ћу само цитирати председника Републике Србије Александра Вучића, који је рекао – Србија у сектору одбране и безбедности, али и школовању официрског кадра, жели да преузме лидерску позицију у региону имајући у виду њен географски положај, оспособљеност, обученост армије и углед војног школства у свету. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Радослав Јовић.

Реч има народни посланик Радослав Јовић.

РАДОСЛАВ ЈОВИЋ: Даме и господо, у члану 3. Предлога закона предложио сам да се дода и тачка 10, која гласи – обезбеђивање свеукупног развоја Републике Србије, с посебним освртом на унапређење јавног здравља.

Чињеница је да суштину система здравствене заштите, темељ система здравствене заштите чине кадрови, опрема и простор. Нажалост, кроз све оно кроз шта је прошла наша држава уназад неколико деценија, а посебно мислим на страшне санкције и ратове кроз које смо прошли, систем

здравствене заштите је прошао голготу. Сва три ова сегмента о којима сам говорио била су запуштена до крајње границе.

Желео бих да истакнем да уназад неколико година Влада Републике Србије чини огроман напор да у сва три ова сегмента знатно поправи стање. Нећу говорити само о оној опреми коју смо набавили уназад две-три године, која је најсавременија генерација нове опреме, нећу говорити о новим болницама и клиникама које се, чега смо сведоци, отварају у Србији, али ћу говорити о кадровима.

Само у прошлој години 2.000 младих лекара, техничара и сестара добило је шансу да искаже своје знање. Богу хвала да је тако, јер смо имали страхан статистички податак, да је просечан животни век људи запослених у здравству био око 55 година. Да нисмо прошле године повукли овај потез као држава, питање је до каквих последица бисмо дошли већ у наредним годинама. Зато максимално подржавам овај закон, јер ће увести ред у кадровску политику у Србији.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик проф. др Марко Атлагић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има проф. др Марко Атлагић.

МАРКО АТЛАГИЋ: Поштовани потпредседниче Народне скупштине, без квалитетног васпитања и образовања нема убрзане модернизације Републике Србије, коју је трасирао наш председник Вучић 2014. године. Грађани Републике Србије добро се сећају да су управо председник Вучић и бивши министар Вербић били први иницијатори увођења дуалног образовања у наш васпитнообразовни систем, иако је странка бившег режима била против, а наш министар Шарчевић дубоко закорачио у његову реализацију.

Да је бивши председник Владе Зоран Живковић имао бар формалне квалификације и стечена знања из медицинских наука, не би сам производио вакцину од јогурта и воде, вакцинисао кокошке у селу Пуковац; кокошке угинуле, а он узео паре и побегао.

Поштовани посланици, посебно у нашем систему васпитања и образовања морамо посветити пажњу педагогији патриотизма, мира и регионалне стабилности, што су алфа и омега убрзане модернизације наше Републике Србије. Овом приликом дајемо пуну подршку државном руководству Републике Србије, на челу са председником, у вођењу политике мира и регионалне стабилности као основног предуслова нашег економског развоја. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик др Дарко Лакетић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Зоран Бојанић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Бојанићу, изволите.

ЗОРАН БОЈАНИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

Као и сви моји претходни амандмани на овај закон, и амандман на члан 3, који дефинише циљеве закона, односи се на одрживи развој. То је још један мој покушај да, и кроз овај закон, подржим напоре Владе Републике Србије у економском одрживом развоју.

Да то јесте тако говоре управо и циљеви из Агенде 2030 УН, коју ја више пута у току овог вишедневног излагања помињем. Шта су циљеви? Циљеви су индустрија, иновације и инфраструктура, подржати развој домаће технологије, затим истраживање и иновације, укључујући и осигурање погодног окружења у погледу политика за индустријску диверсификацију и додатну вредност робе, управо што чини Влада Републике Србије у претходном и у овом мандату и овај закон говори да смо на правом путу и ја сам управо кроз мој амандман желео и то да подржим. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Тијана Давидовац.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Давидовац, изволите.

ТИЈАНА ДАВИДОВАЦ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, развој образовања и повезаност са потребама тржишта и индустрије кључни су фактори за напредак економије једне земље. Инвестирање у стручно образовање и обуку убрзава економски развој. Наша влада и министарства интензивно раде на унапређењу образовања у Србији, а један од начина јесте и увођење дуалног образовања, путем кога се школе повезују са послодавцима, јединицама локалних самоуправа, привредним коморама, Националном службом за запошљавање и другим институцијама.

Регионална сарадња превазишла је почетни циљ стабилизације конфликтних подручја и прерасла у конструктивну сарадњу, која се огледа у раду на заједничким циљевима на разним нивоима и у разним облицима.

Србија је у протеклом периоду урадила много како би привукла стране инвеститоре, што потврђује и наша позиција на Дуинг бизнис листи Светске банке. Важно је да земље у региону уче једне од других и да се заједнички суочавају са изазовима, јер је заједнички стратешки циљ региона да се привуче више инвестиција у сврху регионалног развоја.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Верољуб Арсић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Тања Томашевић Дамњановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Тања Томашевић Дамњановић.

ТАЊА ТОМАШЕВИЋ ДАМЊАНОВИЋ: Хвала, председавајући.

Поштована господо министри са сарадницима, колеге и колегинице народни посланици, амандманом на члан 3. који сам поднела додатно се дефинишу циљеви националног оквира квалификације Републике Србије, с посебним освртом на унапређење правосудних институција.

Држава Србија озбиљно ради на унапређењу ефикасности правосуђа и правосудних институција. У прилог томе говори и чињеница да је кроз пројекат унапређења ефикасности правосуђа преполовљен број предмета у српским судовима.

Када је пројекат покренут, у судовима је било око 1,4 милиона предмета старијих од две године. Нови закон о извршењу и обезбеђењу, који је усвојен 2015. године а почео да се примењује од 1. јула 2016. године, био је прилика да се знатан број ових предмета приведе крају, али је пре тога било неопходно квалификовати их и даље процесуирати.

Пројектни тим је успео да за 18 месеци смањи број извршних предмета са 1,4 милиона на 655.000 у 30 пилот-судова широм земље. Током пројекта исправљено је преко 130.000 нетачних и непотпуних података у 20 судова, док је преко 1.900 судија, судијских помоћника и судског особља током пројекта прошло обуку.

Пројекат је донео побољшање у области алтернативног решавања спорова и омогућио електронску размену података између више од десет правосудних и других институција.

Овај пројекат је решио један од значајних аспеката правосудне реформе, а то је унапређење ефикасности правосудног система. Остварена су два циља – систем је постао ефикаснији и велики број грађана Србије је добио прилику да реши своје предмете. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Десанка Репац.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колегинице Репац.

ДЕСАНКА РЕПАЦ: Захваљујем, господине председавајући.

Поздрављам господина министра са његовим сарадницима и све драге колеге. Мој амандман се односи на унапређење здравствене заштите у оквиру обезбеђивања свеукупног развоја Републике Србије.

Циљ националног оквира квалификација је да обезбеди стандард квалификација који је заснован на потребама тржишта рада и друштва у целини. Такозвани НОКС треба да реши проблем неусклађености понуде и потражње на тржишту радне снаге и да реши тај неуређен систем квалификација. Треба да се направи спона између света образовања и тржишта рада.

План развоја друштва иде са развојем здравственог система. Здрави грађани су темељ развоја сваке земље. Здравље је национални капитал.

Држава је дужна да обезбеди здравствену заштиту свим грађанима на сваком нивоу.

Влада Александра Вучића је затекла следеће здравствене ресурсе – људске ресурсе који су били обесправљени, нису могли да се усавршавају, а ти људски ресурси треба стално да се развијају у Републици Србији. Министарство здравља је за време владе Александра Вучића дало 4.000 специјализација. Људски фактор, који је најбитнији у оквиру здравствене заштите и уопште здравства, јесте усавршавање здравствених радника.

Друга ставка коју је Влада затекла су здравствене установе које су биле у језивом стању, то су зграде и опрема. Морам само нешто да кажем, да су се не скоро, 2012. године, у суботичкој болници на грудном одељењу пацијенти покривали коњском ћебади.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Маја Мачужић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Мачужић, изволите.

МАЈА МАЧУЖИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре са сарадницима, колеге посланици, поштовани грађани, поднела сам амандман на овај закон, који гласи – у члану 3. додаје се тачка 10, која гласи – обезбеђивање свеобухватног развоја Републике Србије, с посебним освртом на међународну сарадњу.

Сматрам да међународни аспект овог закона свакако заслужује да буде наведен као један од циљева овог закона. Исто тако, сматрам да без обзира на злураде коментаре које смо могли да чујемо ових дана у Скупштини, председник Србије Александар Вучић и Влада Републике Србије свакако заслужују све похвале за унапређење система образовања, а не критике као што су то неки овде говорили ових дана.

У граду Краљеву, одакле долазим, у насељу Рибница, где готово 20.000 становника живи, ускоро почиње са изградњом нова школа, Основна школа „Свети Сава“, на месту старе монтажне школе која је изграђена 60-их година прошлог века и којој је употребна дозвола, морам да нагласим, истекла пре више деценија.

Нико се досада није усудио ни сетио да изгради ту школу, као и многе друге, наравно, да их не наводим, тако да ја у име грађана Краљева и Рибнице, али и у име грађана Србије дугујем велику захвалност председнику Републике Александру Вучићу, Влади Републике Србије и вама, министре, односно вашем министарству, што сте увидели значај једног таквог објекта и такве школе и ушли у изградњу свега тога, поред тога што сте широм Србије извршили реконструкције и санације многих школа, у којима деца данас могу, наравно, много лепше да уче.

Позивам колеге посланике да у дану за гласање подрже мој предлог.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На наслов изнад члана 4. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Савићу, изволите.

НИКОЛА САВИЋ: Даме и господо народни посланици, поднео сам амандман на наслов изнад члана 4. Предлога закона о НОКС. Међутим, морам да подсетим да ми имамо још два закона из области просвете и, како сада ствари стоје, нећемо стићи ни реч да кажемо о њима. Значи, цела ова дискусија, обједињена расправа завршава се са овим законом о НОКС.

То што ми цео дан и ових свих дана ове расправе слушамо хвалоспеве од посланика владајуће већине на рачун ове владе и на рачун министара није доказ да је стање у образовању онакво какво би требало да буде. Свакако, стање у образовању је још увек на незадовољавајућем нивоу и треба много тога да се уради да би оно било онакво какво треба.

То што ми имамо велики број школа, велики број универзитета, велики број факултета, велики број ученика и студената који имају високе оцене није обавезан доказ да они поседују и велико знање. Илустроваћу то једним примером. У питању је Електротехнички факултет у Београду, а сви добро знамо да је то један од наших најпрестижнијих факултета.

Пре две године, чини ми се, организован је пријемни испит на том факултету и комисија за састављање задатака код пријемног испита свесно је дала мало теже задатке него иначе. Пријавило се око 1.200 кандидата, отприлике два кандидата на једно место, и од 1.200 кандидата, колико је полагало пријемни, само један кандидат је успео да оствари свих сто поена, односно уради комплетне задатке из пријемног испита, што је мање од једног промила. Замислите, тај један кандидат није био вуковац. На ранг-листи међу првих 20 такође није било ниједног вуковца, што значи да оцене и награде апсолутно не морају да значе да иза тога стоји одговарајуће знање. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Бојићу, изволите.

ДУБРАВКО БОЈИЋ: Даме и господо народни посланици, не знам да ли делим осећај беспомоћности што сам део изгубљеног времена и причам празну причу у мери у којој се придржавам амандмана на један обичан технички закон са 54 члана који не завређује оволику дискусију. Нисам против амандмана, али хтео сам да причамо и о другим законима из ове сфере. Радовао сам се и очекивао дискусију тако што ћемо поделити макар ове амандмане, а на један обични закон истрошили смо време. Истиче скоро десети час расправе, а ми о овим законима нећемо рећи ниједну реч.

Господине министре, желим да вам се обратим. Знамо да сте дуго у овој делатности. Приближна смо генерација, знамо кроз које све фазе и искушења је образовање пролазило у ове две-три државе у којима се одвијала

наша радна биографија, али ви сте имали један хендикеп, а то је да сте дошли на радно место, подвлачим речи „радно место“, које је пре било, до вас, упражњено, али само у овом делу „радно“; „место“, нормално, није. Али то је ваш позив, то је ваш избор и ми смо овде да вас критикујемо, али аргументовано, отворено и на један културан начин.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман су поднели заједно народни посланици Горан Ћирић, Балша Божовић, Гордана Чомић, Наташа Вучковић, Весна Марјановић, Дејан Николић, Маја Виденовић, Радослав Милојичић, Томислав Жигманов и Верољуб Стевановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Чомић, изволите.

ГОРДАНА ЧОМИЋ: Захваљујем.

Што би рекли Монтипајтоновци, а сад нешто сасвим другачије.

Дакле, амандман који није прихваћен зато што се каже да је решење целисходније, за разлику од свих амандмана, чија смо одлична образложења и аргументацију слушали, који нису прихваћени од стране Владе зато што нису у складу са концепцијом закона. Свашта ћемо овде током ове расправе научити. Жао ми је само што закон о електронској управи и геопросторним подацима неће бити такође тема на којој ћемо моћи разменити аргументе овог типа.

Дакле, као и у амандману на члан 3, који сам образлагала, ми тражимо да се мења редослед када се дефинишу принципи националног оквира квалификација. И добро их је, без посебних образложења, чути у јавној расправи. Шта су принципи? Једнаке могућности. Важна ствар, зато што говори о доступности и оних које иначе нека већина у неком добу развоја презире, као што су особе са инвалидитетом, или жене, или оне са сметњама у развоју, и оних сексуалних оријентација, материјалног, здравственог стања итд. Доступност, врло важна ставка, врло важан принцип. Отвореност, такође. Индивидуалност; дакле да водимо рачуна о томе да је онај ко стиче квалификације центар закона. Транспарентност, односно јавност; релевантност; целоживотно учење; партнерство и сарадња, обезбеђивање квалитета и упоредивост.

Наш редослед сматрамо логичнијим и, не спорећи да Влада сматра да је целисходније решење које је предложила кад су принципи националног оквира квалификација у питању, захваљујем се на стрпљивости којом сте слушали овај необичан амандман током данашње расправе.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александра Чабраја.

Да ли неко жели реч?

Колега Живковићу, изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Да покушам да створим традицију амандмана који имају смисао, па ћу после амандмана колегинице Чомић да и ја кажем овај амандман. Значи, члан 4 тачка 1 мења се и гласи: „целоживотног учења – уважавање потреба и могућности појединца за учење, усавршавање и развој током целог живота“.

Јако важна ствар. Из неоправданих разлога је одбијен овај амандман, али то је тако и то не може да се промени. Само желим да и колеге и српску јавност подсетим на то да је целоживотно образовање важна ствар, да оно може да буде превентива за многе лоше навике, за многе лоше обичаје. Рецимо, један од таквих обичаја је да напишете скоро 1.000 амандмана, знате да ће бити одбијени, а ипак то урадите зато што вам је неко то наредио, још уживате у томе и понављате неистине које је врховни произвођач неистина већ изрекао, а онда ви то понављате као један ехо који траје данима. То није добро. Смеју се деца, смеју се и одрасли.

Целоживотно учење је учење тако да људи постану на прави начин корисни појединци који ће свом друштву, својој организацији, овом законодавном телу да допринесу да живот у једној држави буде бољи. И то се не ради тако што се папагајски понавља лаж, макар она била изречена и тамо негде на Сењаку или овде негде на Андрићевом венцу. Лаж понављањем не постаје истина. То је правило које би многи овде требало да науче или у свом редовном образовању или у целоживотном.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Живковићу.

Право на реплику, народни посланик Владимир Орлић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Ја ћу још једном да се изјасним о самом амандману. Позивам да се не прихвати. Сматрам образложење које смо добили од стране предлагача закона сасвим добрим и не сматрам да било шта изречено у међувремену представља неку аргументацију, ни то што припадници такозване опозиције сами себе критикују.

Чуо сам да је ту неко негодовање због близу 1.000 амандмана. То је онда сигурно реч о њиховом резултату. Они су то толико поднели. А да им се смеју деца, то ћу да схватим као неку самокритику, али то апсолутно нису никакви аргументи. Они нек се објасне међу собом ко је ту шта урадио.

На тему времена, једна посланичка група је у праву. Неће имати времена да расправља о другим законима, зато што га је потрошила, а друга посланичка група, морам да им кажем, није у праву. Дакле, добра вест за њих, имају још времена, чини ми се још око два минута по једном, шест минута по другом основу. Ако их мудро искористе, расправљаће о чему год желе. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Вјерица Радета, по Пословнику.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Члан 107. је повређен. Заиста, господине Арсићу, ја знам и сви ми знамо и видимо како ви реагујете кад вам Орлић

каже изреци опомену, прекини некога итд. У те ваше односе не улазимо, али нисте смели дозволити... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Ако не улазите у те односе, не знам зашто их спомињете. Прво, зато што хоћете унапред да кажете како ја поступама супротно Пословнику и слушама нечија наређења? Па нисмо тако наивни.

Затражите поново реч, колегинице Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: У, што се наљути човек!

Дакле, господине Арсићу, нисте смели да дозволите да народни посланик, да, којег ви слепо слушате, на овај начин вређа посланичку групу Српске радикалне странке.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Иако сте му добацивали.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Он није позван...

Добацивала и добациваћу. Нека добацује и он мени, као што добацује. То није проблем, не ради се о томе. Није ово Академија наука да се не сме добацивати. Наравно да добацујемо и наравно да нам добацују и наравно да нас то не деконцентрише.

Али, господине Арсићу, по ком основу је он позван да упозорава посланике СРС колико ми имамо времена, да ли ћемо то време паметно искористити и ко је он да процењује на који начин ми користимо време и да ли га користимо? И по ком основу он везује нас са послаником Зораном Живковићем? Ви имате блиску везу и блиске контакте.

А ви што добацујете, углавном сте дошли од Живковића. Ако нисте од радикала, јесте од Живковића, јесте од демократа, јесте од ДСС-а. Врло мало вас је ту...

Да, да, Филиповићу, ти и Живковић сте били заједно све до пре две-три године.

Јеси, Живковићу, десило ти се.

Дакле, не смете да дозволите више овакве увреде, господине Арсићу. Ако има нешто с нама да разговара господин Орлић, може, али на овај начин никада више. Ко је он, понављам, и молим вас да Народној скупштини и јавности кажете по ком основу је он малопре, ничим изазван, причао о томе да ли ми имамо, колико имамо времена и тако даље.

(Зоран Живковић: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Сачекајте прво да одговорим.

Колега Орлић је имао право на реплику. Не разумем зашто се толико узбуђујете. Ако хоћете, да вас подсетим на почетак дискусије вашег овлашћеног представника посланичке групе, који је у једном тренутку оптужио народне посланике владајуће већине како ви немате право да образлажете амандмане у неком следећем периоду.

Е сад, као што ви постављате питање колеги Орлићу како је он смео да вам каже да вам је остало још два минута и шест минута као посланичкој групи овлашћеној по разним основама, нећу у то да улазим, исто тако...

(Вјерица Радета: Као случајним пролазницима.)

И као случајним пролазницима у Скупштини, нема везе. Можете да наставите слободно да вређате.

... Исто тако и колега Савић с којим правом је тражио да посланици већине не подносе амандмане.

Ето, потпуно изједначена ситуација. Нисам реаговао када је колега о томе причао, нисам реаговао када је господин Орлић о томе причао. Имали бисте право да сам онемогућавао вашег посланика да говори о томе. Нисам, али зато нећу ни господина Орлића, нећу ниједног посланика.

(Вјерица Радета: Пословник.)

Видим да је овде кренуло са повредама Пословника. Одређујем паузу у трајању од пет минута.

(После паузе)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Настављамо даље са радом, поштоване колеге народни посланици и колегинице.

Повреда Пословника, народни посланик Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Хвала.

Пре него што наставимо даље, господине Арсићу, у складу са чланом 108. изреците себи опомену, а ево због чега. Зато што сте малопре прекршили члан 27. када сте одговарали на питање везано за повреду Пословника, где сам ја интервенисала због онога што је господин Орлић говорио. Ви сте онда образлагали да сте њему дозволили да он помиње у реплици СРС зато што је пре три говорника, пре три народна посланика Никола Савић помињао да ли ви имате право или немате да подносите амандмане, па је онда пре господина Живковића и пре госпође Гордане Чомић Дубравко Бојић такође нешто у том смислу говорио и ви сте онда прихватили да господин Орлић може нама да реплицира после пет народних посланика.

Пошто ви то иначе не дозвољавате... Да ја седим на вашем месту, ја бих то дозволила, али пошто се ви држите онога против чега сте некада били кад је овај пословник примењиван на вашу штету, пошто се ви не понашате тако према свим народним посланицима, онда лепо поштујте Пословник, примените члан 108, изреците себи опомену па да наставимо да радимо даље. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Радета, сви моји поступци и данас и јуче и свих ових дана говоре супротно од онога што сте рекли. Немам шта друго да вам кажем, осим да вас питам да ли желите да се у дану за гласање изјасни Народна скупштина.

Слажем се потпуно, изјасниће се.

По Пословнику, народни посланик Наташа Јовановић.

Изволите.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Господине Арсићу, даме и господо народни посланици, ви сте повредили члан 38. Можда сам вам једном указала када је председавао господин Маринковић, и сада ћу, јер ви сте дуго потпредседник Скупштине и требало је да заштитите, зато сте повредили, а везано и за члан 27, овај члан, јер требало је у тренутку када је говорио Орлић из СНС да заштитите посланичку групу, не само нашу него било коју.

Наиме, о чему се ради? Нико није обратио пажњу на последњи део његовог излагања, које је злоупотребио. Требало је да реагујете када је рекао – остало вам је шест минута, два минута. Он то мери време уместо господина Бранка и вас, који сте задужени, и каже – ако имате довољно мудрости да кажете нешто паметно, па ви то реците, ето имате довољно времена.

Најпре, господине Арсићу, ви врло добро знате да је све што кажу српски радикали изузетно паметно, аргументовано, усклађено са принципима за које се залажемо толико година, а то зна и господин Шарчевић, који је присутан овде, и господин Ружић, јер ми врло стручно и аргументовано свих ових дана бранимо наше амандмане.

Али, пошто ја не могу заиста са неким ко је неупућен у све ово о чему ја причам, а то је овај што вас је навео да повредите Пословник, да разговарам озбиљно, окренућу се да видим колико је сати. Пола дванаест. Ако је кренуо да ради од десет а пре тога утрчао у салу, онда је по оној реклами – кад си гладан, ниси сав свој.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Заиста не могу да разумем повреду Пословника. Само вас молим, колега Орлић није „овај“, није ни „онај“, он је народни посланик као и ви. Још сте га оптужили и да је гладан. То је забрањено по Пословнику, изношење чињеница из личног живота, да је можда због тога нервозан. То су ваше претпоставке, ја то заиста не знам. Али ћу да искористим ову вашу повреду Пословника и одговорићу, да коначно покушамо неке ствари да рашчистимо једном засвагда овде.

Знам да појединим посланицима смета што се подноси оволико пуно амандмана. Све је почело од тога ...

(Немања Шаровић добацује.)

Колега Шаровићу, не добацујте. Знате како то већ иде, имате искуства у томе. Немојте да ми чините задовољство. Пословник је замишљен да време за дискусију по свим основама имају посланичке групе у односу на број посланика, а број посланика се одређује бројем мандата који посланичке групе освоје на изборима. Значи, сви који хоће да примене неке друге стандарде, нека се замисле шта хоће у ствари.

Сви пословници, почев од оног најнедемократскијег, како су га звали, из 2000. године па све наовамо, подразумевали су да народни посланици учествују у раду Народне скупштине сразмерно броју мандата које има одређена посланичка група. И дан-данас је тако.

Извините, молим вас, још нешто морам да кажем, а то је да је у периоду откад је овај пословник у примени, од 2010...

(Вјерица Радета: Арсићу, немаш право толико да причаш.)

Имам право.

Колегинице Радета, све је почело око тога што је колега Савић рекао како посланици већине подносе амандмане па он не може да прича.

(Вјерица Радета добацује.)

Питате ме да ли сам нормалан? Јесам.

(Вјерица Радета: Докажи да јеси.)

Докажите да нисам.

Видим да је ово забавно. Нема проблема.

Овај пословник је у примени од 2010. до 2012. године и знам да се само једном приликом испунила ова пословничка одредба да се искористи време за свих 300 амандмана. Само једном, када је био сасвим другачији однос у Народној скупштини, када је власт вршила Демократска странка. Од пре годину или годину и по дана ми имамо непрестано примену одредбе Пословника која подразумева да се говори о 300 амандмана. И нису за то одговорни посланици владајуће већине.

Не оспоравам никоме да подноси амандмане, али прихватите да батина има два краја, да и посланици већине имају право да подносе амандмане...

То је народна изрека, никоме ја не претим.

... И онда постаје сметња што народни посланици користе то своје право.

Колегинице Јовановић, да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни о повреди Пословника? (Да.) Наравно, желите.

Повреда Пословника, народни посланик Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала, господине председавајући.

Члан 103. став 8. тиче се баш онога што је тренутно врло актуелно питање, а то је питање времена, и тај став каже да у случају кад се догоди оно што се догодило, и то, чини ми се, два пута везано од стране исте посланичке групе, а онда још и додатно кроз неку расправу мимо микрофона и званичног давања речи народним посланицима, дакле кад се злоупотреби за неко бескрајно реплицирање и објашњавање свега и свачега, онда ви имате право да помогнете посланичкој групи око организације њиховог времена за расправу.

Наравно, мислим да је дошло до злоупотребе у жељи да се реплицира мени, да се реплицира вама, сад видим да реплицирају и сами себи. Притом мислим да, кад је реч о потреби да се поштују правила, ту нема оправдања. Дакле нема оправдања ни када се утврди, као што се утврдило малочас, да народни посланици нису ни слушали моје излагање па не знају да нисам помињао ни СРС ни било коју другу странку.

Нема оправдања кад народни посланици не знају да постоји тзв. е-парламент, у ком се води прецизна евиденција свачијег времена за расправу,

па и њиховог, да то могу и сами да провере кад год пожелеле. Нема оправдања када се демонстрира непознавање неких основних механизма, нпр. да смо сви ми овде – било је питање ко сам ја – народни посланици. Између осталог, ја сам онај који воли да погледа колико тог времена за расправу има па онда пожели понекад, и то је можда моја грешка, господине председавајући, да помогне колегама.

Хтео сам у духу колегијалног наступа и колегијалне расправе да предложим вама да заједнички помогнемо колегама да се организују са својим временом за расправу па да им, у складу са тим ставом 8, скратимо даљу расправу за та два минута, пошто очигледно сматрају да имају превише времена а премало тога да кажу. Поред тога што су, а сами су се изјаснили, изгледа хронично и стално гладни, изгледа да са тим...

(Председавајући: Приводите крају, колега Орлићу.)

... Временом и његовом организацијом има потребе да помогнемо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: О томе нема ни говора, колега Орлићу.

Да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни? (Не.)

Настављамо са радом.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч?

Колегинице Радета, изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Трећи дан расправљамо о амандманима на Нацрт закона о националном оквиру квалификација Републике Србије као да је ово питање од планетарног значаја, а крије се чињеница да смо на дневном реду имали пет тачака, о којима неће моћи да се проговори ниједна реч. Неће ни о целом овом предлогу, него о свега четири члана.

Остаје чињеница да јавност неће чути ни једну једину реч о амандманима везано за Предлог закона о уџбеницима, а то јако занима и издаваче, и наставнике, и директоре, и родитеље и ученике; само не занима власт. Неће остати ниједно слово забележено о томе шта смо имали да кажемо о Предлогу закона о просветној инспекцији, а имали смо. Имали смо да упозоримо министра, који сада није ту, да га питамо – да ли министар зна да у школама где он поставља директоре или где су директори који су раније постављени па се „прешалтали“ у владајућу странку, тамо где наставник неће да им обезбеди одређен број капиларних гласова, каже – само се ти играј, довешћу ја теби просветну инспекцију, просветног инспектора, па ћеш да видиш где ћеш да нађеш посао. То је истина и о томе смо желели да говоримо.

Желели смо да говоримо да ће остати проблеми, као што рекох, са набавком деци уџбеника, да ће и даље набавка уџбеника зависити од тога с ким се „удиловао“ директор или утицајни наставник. Родитеље нико неће питати. Озбиљне паре се узимају на набавци уџбеника, даме и господо, и ви то добро знате, али не желите да знају грађани Србије. Зато ви правите ову фарсу од амандмана и онда хоћете да преокренете причу да неком од нас

сметају амандмани. Не, не сметају, само промените Пословник и дајте милион амандмана, причамо о милион амандмана и није никакав проблем. Немојте ви да окрећете воденицу на вашу воду.

Ви на овај начин заправо хоћете да грађанима Србије који имају још воље и стрпљења да прате рад Парламента огадите Народну скупштину. А то је започето 2000. године. И, нажалост, није то једино што сте ви наследили од ових досманлија из 2000. године. Расправљали сте јуче о свему и свачему, расправљали сте о аеродрому у Нишу и ниједна страна, ни ови који подржавају враћање Аеродрома „Константин“ из града Ниша Републици ни ови што су против тога, или не знају или неће да кажу праву истину. Бојим се да ови што подржавају не знају, а ови што нападају знају али подржавају оно што се крије иза овога.

Подсећам вас да се дешава полако али сигурно, нажалост, оно што смо ми рекли пре три године или кад је „Етихад“ преузео „Јат“ и када је настала „Ер Србија“; тада смо рекли да ће „Ер Србија“ постати лоукост компанија. Нажалост, већ се то дешава. Озбиљни се преговори воде око продаје слота у Лондону, постоје озбиљне индиције да је већ продат. Кад будемо имали пуну и потврђену информацију, обавестићемо јавност о томе.

Шта је намера? Намера је да се под враћањем аеродрома нишког у ингеренције Републике Србије привремено забашури цела та прича око „Ер Србије“, да се као тај Аеродром „Константин“, у који ће држава да улаже паре, подигне на неки виши ниво, али нико у држави...

Јуче сам слушала председника државе који каже – ево, даћу ја или нећу дати паре за аеродром. Као да даје своје. Прво, ако је спреман да да паре за аеродром као председник државе ако аеродром припада Републици, зашто није спреман да исте те паре да аеродрому који припада граду Нишу? И једно и друго је ваљда држава Србија.

Али, дакле, ову акцију води Зорана Михајловић. Зорана Михајловић ће врло брзо потпуно уништити аеродром у Нишу и ми више нећемо имати ниједан озбиљан аеродром. Зашто она то ради? Због Српско-руског хуманитарног центра. Они користе тај аеродром и она то хоће њима на тај начин да ускрати. А Влада, а председник државе, а ви господо из скупштинске већине, уместо да се заложите максимално да се члановима Српско-руског хуманитарног центра додели дипломатски статус, најмање онолико колико имају НАТО војници који вршљају по Србији, ви дозвољавате да вам Зорана Михајловић ради и ово што сада ради.

Ово са Аеродромом „Константин“ видећете врло брзо, и ви који се правите да не разумете и ви који можда стварно не разумете, колико смо ми овим тврдњама у праву и то је још један од разлога због чега Зорана Михајловић ни 24 часа не би смела бити члан Владе Републике Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Владимир Орлић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Много тема, просто да се човек запита која је боља. Колико сам разумео, основ за реакцију овде је била чињеница да неко никако не може да се организује са сопственим временом за расправу, је л' тако? Штета што је то повод за овако крупне и звучне речи, али хајдемо једно по једно.

Аеродром у Нишу. Јасно је казано, дакле, шта је интенција Владе Србије – да га помогне, да га унапреди додатно, на пример тако што ће уложити десетине милиона евра, које нема ко други да уложи. Дакле, не може сам град Ниш, а најмање могу ови што се праве да сад за нешто много брину, да им је до нечега пуно стало. Да немају они из свог џепа да изваде па да дају оно што је потребно за тај аеродром? Не бих рекао. Дакле, да се уложи и да се помогне, па да ради још боље, па да буде још успешнији, па да буде још боље опремљен него што је данас.

А данас је већ свакако далеко боље у односу на оно стање које смо затекли. То говоре конкретни бројеви и резултати. Причали смо ми о томе, него нема ко да слуша. Било је 1.300 путника, то је био ред величина са којим смо мерили некада. Сада је безмало 300 пута више. И то говори нешто о односу државе према том аеродрому досада. То говори нешто на тему је л', како је сада речено, неко хоће намерно да упропасти. Да хоће намерно да упропасти, не би се трудио и не би резултат правио. Да хоће намерно да упропасти, не би сада ни наступао са иницијативом да додатне десетине милиона евра да; зна се чијих, грађана ове земље.

Ништа се ту не мења у смислу власништва. Је л' нешто припадало држави? Припадало. Је л' предлог да и даље припада држави? Јесте. Шта је ту сад тако страшно и катастрофално, осим тога што је реч о механизму да се финансијска подршка пружи?

Још једном, ако знају за боље решење, нека кажу – ево, дајемо ми. И нека кажу – дајемо одатле и одатле.

О Српско-руском хуманитарном центру да се не изјашњавају све док имају истог газду као и они који су се о том центру изјаснили најгоре могуће у претходних десет дана.

А техничка служба да им помогне да пронађу колико још времена за расправу имају – пошто имају и даље, колико год се трудили да га потроше будзашто – сигурно ће бити задовољнији. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По пословнику, народни посланик Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Ово је заиста недопустив безобразлук, али вама на образ, Арсићу, и мислим да стварно нема смисла ово што радите.

Што се тиче овог Српско-руског центра, ми смо 30.000 сакупили само на територији Аутономне Покрајине Војводине; и тамо тражимо да се отвори такав центар.

А овај господин који ништа не зна осим да, ето из службе му јавили да прочита колико ко има времена пошто он не уме да користи е-парламент,

толико је да не кажем какав, само нека одговори на питање да ли је завршена продаја слота у Лондону, ако случајно зна шта је слот. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Вероватно сте били изнервирани мојим безобразлуком па сте заборавили да споменете члан Пословника за који сматрате да је прекршен. Тако да немам обавезу да вас питам...

(Вјерица Радета: Од 1. до 101.)

Сад је готово, колегинице.

(Вјерица Радета: Није готово.)

По Пословнику, народни посланик Владимир Орлић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: И овом приликом, господине председавајући – члан 103. став 8 – наравно, из истих оних добрих разлога, да помогнемо колегама. Колегама увек треба помоћи кад је неопходно, а сад се види да је баш неопходно. Дакле, да им помогнемо око организације времена, јер се, очигледно, и даље не сналазе са временом за расправу. Став 8. каже, за додатна два минута, ми можемо да им помогнемо.

Ово је било искоришћено за реплику и да се поставе ту нека питања, конкретно мени или вама, опет није јасно. Изгледа да ти људи највише данас причају сами са собом на тему онога што сам казао, и то ја кажем вама а ви можете пренети даље ако сматрате да треба. Исти газда по питању оне скандалозне приче из Српско-руског хуманитарног центра је онај ко их је смештао у управне и надзорне одборе, на то сам мислио, а чији данас људи из изборног штаба говоре да тај центар изазива пожаре у Србији. Сматрам да је то неприхватљиво као тврдња.

Што се тиче слота, мислим да би било добро да им покажемо то у наредном слоту од два минута. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Орлићу, ако бих сада применио та два минута за ову посланичку групу, морао бих и вама да одузем.

По Пословнику, народни посланик Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: По члану 32, да будем хумана као овај колега пре па да покушам вама да помогнем као председавајућем.

Хајде, стварно, мало контролишите колеге. Сувише је увредљиво ово што господин Орлић покушава већ неко време да наметне Српској радикалној странци. Нас са Руском Федерацијом, нас српске радикале, нико завадити неће. Ви се брините о вашој комуникацији са Русима и са седењем на две столице, господо.

Што се тиче тога како ми користимо време, на који начин користимо време, да ли говоримо сами са собом, па са вама свакако немамо саговорника. Ми се обраћамо грађанима Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Радета, мислим да ...

(Вјерица Радета: Тражим да се Скупштина изјасни.)

Изјаснићемо се у дану за гласање.

Мислим да ни колега Орлић ...

Али нисте ни ви њему остајали дужни, тако да...

(Вјерица Радета: Јесам. Остала сам дужна.)

Нисте му остали дужни, таман посла.

Повреда Пословника, народни посланик Србислав Филиповић.

Изволите.

СРБИСЛАВ ФИЛИПОВИЋ: председавајући, хвала вам. Сматрам да је повређен члан 107, достојанство Народне скупштине.

Знате шта, кад један народни посланик из опозиције каже да нас треба да контролише, не знам како мисли то да нас контролише. Па нисмо ми дивљаци, неандерталци, да неко треба да нас контролише.

(Вјерица Радета: А баш личиш.)

Ето, и добацивање је нешто за шта сматрам да треба да изрекнете опомену народној посланици која добацује.

С обзиром на то да је малопре чак упоредила неке од нас са Зораном Живковићем, то је веома увредљиво. И ту је, такође, повређен члан 107, јер било који народни посланик да личи на оно што седи прекопута нас, као што је Зоран Живковић, увредљиво је за све народне посланике у Скупштини Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: У складу са чланом 112. Пословника Народне скупштине, одређујем паузу у трајању пет минута.

(После паузе)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): На члан 4. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч?

Колега Перићу, изволите.

СРЕТО ПЕРИЋ: Даме и господо народни посланици, амандмана је било више, али ми смо сада тек на члану 4. Он спада у први део овог закона, Основне одредбе. Испало је да је овде обимност закона важнија од суштине. И морам нешто да кажем потпуно јасно и прецизно, ја сам један од ретких, не верујем да сам једини посланик којем одговара да сви подносе амандмане.

Ја сам прво био мало тужан зато што сам помислио да живим у другој држави у односу на моје колеге, па сам онда закључио да су проблеми у свим местима решени, да је и моја Азбуковица, то је географски назив за људе који живе у Љубовији, дошла на ред. Стекао сам још један утисак, да је најбоља ситуација у Лесковцу. Оно што није успело Јеремићу Вуку, може сад да успе генералном секретару Уједињених нација. Али кад су решени проблеми у другим местима наше лепе Србије, ваљда је дошло на ред и Средње Подриње, општина из које ја долазим. Није министар просвете ту, али претпостављам да колегиница из његовог министарства може да му пренесе.

Овде смо видели да су решени сви проблеми. Направљено је много сала, урађене школе, дуално образовање цвета, али само да вас подсетим, господин Ружић је недавно био у посети тој општини и може да вам

посведочи да говорим истину, постоји једна школа која је 2016. обележила 180 година постојања. То је основна школа која има десет ученика, а исто толико је ангажовано и наставника и учитеља у тој школи. Сад ви видите какву ми имамо ситуацију. Да није Братунац прекопута, који је само шест километара удаљен, поставља се питање да ли би гимназија, кад су у питању деца из Љубовије, могла да опстане. Гимназија такође постоји много година.

Урађено је много спортских сала, морам да вас подсетим, и тиме могу да се похвалим, да је Љубовија место које петком има 5.000 становника кад је пазарни дан, мислим само на варошицу, има екипу у женској кошарци која што се тиче играчког капацитета може да се носи са најелитнијим у друштву, са првом лигом. Нема неке услове, нема салу која испуњава услове да би могла да се игра прва игла. Знате ли ко игра у том клубу? Играју деца из основне и средње школе. То је и те како у најдиректнијој вези са образовањем, па бих подсетио министра Шарчевића само да размишља у том правцу, министра Шарчевића, министра Ружића, могао би ту и министар Удовичић, да размишљају о томе, то би можда дало наде и шансе људима који живе тамо да тамо и остану.

Река Дрина је, као што би колега Милетић рекао најлепше место, најлепша река у Европи. И она је, такође, нешто на шта ми треба да обратимо пажњу, јер све то је у најдиректнијој вези. Ево, нека поморска, речна школа би могла да се оснује у Љубовији. Размишљајте, господо из Министарства, како би сваки део Србије имао подједнаке шансе за развој, а не само поједина већа места.

А поставља се и питање способности локалне самоуправе. Ево, само да вас подсетим да је у Љубовији локална самоуправа, односно људи који врше власт, пресликана са нивоа Републике. Да ли је фаворизовање других места у питању или можда и неспособност локалног руководства, ја не знам, погледајте мало на седницама главног одбора, направите анализу па ћете ви онда доћи до закључка и одговора. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Хвала, колега Перићу.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.
Реч има Ружица Николић.

РУЖИЦА НИКОЛИЋ: Хвала.

Чланом 4. Предлога закона утврђују се принципи Националног оквира квалификација, који, између осталог, обухватају и принцип једнаких могућности – то је став 1. тачка 4 – када се ради о стицању квалификација без обзира на године живота, пол, тешкоће и сметње у развоју, инвалидитет, расну, националну, социјалну, културну, етничку и верску припадност, језик, сексуалну оријентацију, место боравка, материјално стање, здравствено стање и друга лична својства.

Чланом 2. Закона о забрани дискриминације прописано је да дискриминација означава свако неоправдано прављење разлике или

неједнако поступање у односу на лица или групе, на отворен или прикривен начин, а који се заснива на раси, боји коже, држављанству, националној припадности, етничком пореклу, језику, верским или политичким убеђењима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Реч има народни посланик Томислав Љубеновић.

ТОМИСЛАВ ЉУБЕНОВИЋ: Хвала.

Амандманом на члан 4. посланичка група СРС је предложила измену овог члана у ставу 1. тачка 6, брисање непотребних речи.

Члан 4. односи се на принципе НОКС-а. Када говоримо о томе да квалификације треба да буду засноване на потребама тржишта рада, научноистраживачког и уметничког рада, односно друштва у целини, морамо узети у обзир да тренутно стање у Србији није усаглашено и да се на нашем тржишту рада налази велики број незапослених људи.

Анализирајући ефекте и сам предлагач је навео проблеме које би доношење овог закона требало да реши. Први међу њима је проблем неусклађености система квалификација са потребама привреде, институционалних и функционалних веза између света рада и света образовања у процесу развоја и стицања квалификација.

Само да подсетим да је садашња гарнитура на власти већ шест година, а није примерена више прича да је кривац за све неко други. Зато, мора се много одговорније односити према грађанима. Обавеза Владе и Народне скупштине према грађанима огледа се у доношењу закона који ће бити у интересу грађана.

Чињеница је да у неким периодима била присутна појава масовног школовања кадрова у појединим занимањима, па је на тржишту рада дошло до загушења а одговорност за то није преузео нико.

Још је једна непобитна чињеница. У свим сферама рада у Србији могу да просперирају само они који су по вољи владајућим структурама. Све држе под контролом и ко је њима по вољи може да се запосли на радном месту за које нема квалификације, да напредује и има бољу плату. Онај ко није по вољи може само да чека на тржишту рада или оде из ове земље. Уколико се неким чудом запослио раније, не може да напредује, не може да има већу плату. Напротив, може само да тавори, да га задесе разна смањења плате и радних права. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Наташа Сп. Јовановић.

Изволите, колегинице Јовановић.

НАТАША Сп. ЈОВАНОВИЋ: Господине Маринковићу, господине министре Ружићу, ево, обратићу се јавности Србије са егзактним подацима. Приводимо крају ову расправу. Није ту тренутно министар Шарчевић.

Дакле, поражавајућа је чињеница да у Србији 73% студената, а то је студија која је обављена прошле године рађена на узорку од 1.200 студената, 20 факултета Универзитета у Београду, сматра да образовни систем Србије, дакле то су они који студирају, и искористићу прилику, пошто се нико тога није сетио од вас званичника, да честитам студентима Србије њихов национални дан, данас је Дан студената.

Дакле, они сматрају да образовни систем у Србији није усклађен са потребама тржишта рада. Толико су разочарани и толико не виде перспективу и будућност код оваквог образовног система у земљи и њиховим могућностима у посрнулој српској привреди да се чак – наставља та студија даље – 48% изјаснило да нема поверења у државне институције када је у питању било који вид субвенционисања.

Сви они који су обухваћени овим истраживањем су претежно рекли да би се определили на основу свог знања и образовања, квалификација свих које су стекли током школовања, за покретање приватног бизниса, најчешће је то предузетничка делатност. Али не само да сматрају да су врата на која би закуцали, дакле још нису ни кренули и то није њихова предрасуда већ у свом окружењу то виде, затворена, већ виде да држава таквом политиком, пре свега – и то је веома значајан сад даље податак, министре Ружићу – која жели по сваку цену европске интеграције, не може то да им обезбеди.

Има један део оних који сматрају да је то могуће ...

(Председавајући: Време.)

Какво време? Ја настављам по времену даље.

(Председавајући: Немате. Истекло је време посланичке групе. Завршите реченицу слободно.)

Завршићу реченицу. Дакле, и та порука, и на данашњи дан када они прослављају свој дан студената, да Србији није место у ЕУ треба да вам буде путоказ за даљи систем образовања и усклађивања свих ових оквира о којима говори овај закон.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Јовановић.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Миљан Дамјановић.

Изволите, колега.

МИЉАН ДАМЈАНОВИЋ: Што се тиче не само амандмана него овог закона у начелу, ово је још један од оних закона који владајући режим доноси само по основу тога што је неко из ЕУ ударио пацку и рекао да мора да се усклади закон.

Овај закон нема везе са образовним системом који ће унапредити.

Ја ћу вас подсетити, грађани Србије, да је наш образовни систем био један од најбољих. Имате ситуацију да један број студената долази да студира из иностранства наш машински факултет и наш ЕТФ и многе друге, али је образовни систем, као и све друго, почео да се урушава након тзв. петоктобарских промена, односно „булдожер револуције“, оног момента када су донети закони који, каже – док стремимо ка ЕУ, морамо да слушамо и да потписујемо све оно што нам они дају.

И то не би било ништа противно и ништа чудно да је та политика заокренута оног момента када су на чело државе дошли они који су обећавали и који су говорили у својим наступима и 2009. и 2010. и 2011. године да су против ММФ-а, да су против уласка Србије у ЕУ из многих других разлога, али у међувремену су преузели идеологију ЛДП-а и странке Чедомира Јовановића и странке Зорана Живковића, и не само што су преузели њихову идеологију него су преузели и кадрове, и данас исти ти морају срцбом да се боре за своја места, јер добро знају да им то није тек прва странка, него им је то ента странка и добро се сећају да су окренули ћурак када је КиМ било питање.

Подсетићу вас да су господа са леве стране у Косовској Митровици 2012. године обећавали да ће проблем КиМ решавати у УН и проблем вратити тамо, а данас потписују бриселске споразуме и спроводе бриселске споразуме, тако да то је врло ноншалантна чињеница да имамо ситуацију да данас слушамо да по амандманима све време говоре о неким стварима које су потпуно небитне за овај закон али заборављају да су променили потпуно идеологију и данас називају људе којима су преотели идеологију и кадрове различитим именима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

(Зоран Живковић: Реплика.)

Имате право на реплику, колега Живковићу, али прво се јавио народни посланик Владимир Орлић.

(Владимир Орлић: Уступам колеги реч.)

Реч има колега Живковић.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Волео бих да ова оставинска расправа СРС-а, ове хард варијанте и ове лајт варијанте која је сад на власти, престане. Немојте да трошите паре овог народа за то. То што сте ви направили ово што сад држи власт, ово што наређује оном што наређује, то је требало још у пионирима код радикала да се доведе у ред, а не да пуштате ту да израсте ово што је израсло сад па нит је радикал нит је... Како би рекли, нит је дрво нит је пањ. И то је ваша кривица.

А мало пре ми је госпођа Вјерица Радета пребацила и рекла да је неки, мислим да се зове..., некако, вероватно има име, са Врачара, да је он мој члан био. Боже ме сачувај и саклони! Ви ћете да ме отерате у екстремно хришћанство; мораћу да се позивам на Бога стално. То можда личи на Шешеља, иначе на мене нити је било, нити ће бити, нити боже сачувај.

Према томе, ја вас молим, председавајући, да уведете ред овде. Ако Арсићу није успело, ако ни Орлић није могао да му помогне, ако ту међу вама сад фали онај најлепши, онај што је студирао три дана мање од њиховог председника странке, значи једно седам година, па је сад доктор наука, хајте ви покажите да социјалдемократија у Србији има снаге да се избори са радикалштином, хард или лајт варијанте. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Право на реплику, прво Владимир Орлић.

Само један моменат, нисам видео.

Маријан Ристичевић има повреду Пословника, Владимир Орлић, па Немања Шаровић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, господине председавајући, повредили сте члан 107 – достојанство Народне скупштине. Допустили сте по ко зна који пут да мој колега пољопривредник у покушају, Зоран Живковић, грубо вређа не само народне посланике, не само достојанство Народне скупштине, функционере који нису тренутно присутни, него на одређен начин вређа и здрав разум.

Допустили сте да он, који бели динар поштено у животу није зарадио, говори о неком новцу, о некој својој заради, о парама, а при томе је користио изразе дрво, пањ, нит је дрво нит је пањ, па ћу се ја усудити – то нит је дрво нит је пањ вероватно њега асоцира и привиђају му се чокоти винове лозе са Фрушке горе.

Дакле, човек који је узео 42 милиона динара, 525.000 евра од грађана Републике Србије је овде свима нама натукнуо како ми, ето, неки новац, који је он, градећи камичак по камичак, продајући грозд по грозд зарадио, како ми тај новац разбацујемо и дајемо неком другом.

Ја бих волео да мој колега пољопривредник објасни када је он то, сем шибицарења, продаје бунди, лажног пелцовања кокошки, поштено зарадио било који бели динар који је уложио у ову државу. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?

(Маријан Ристичевић: Не.)

Владимир Орлић, право на реплику.

Изволите, колега Орлићу.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Штошта смо ми овде опет чули, а некако је баш згодно што смо чули тим редоследом којим је било, јер мислим да је јако добро дошло да се види, да то виде грађани који ово прате, колико смо у

праву и зашто смо све у праву када тврдимо да овде међу некима никакве разлике нема, што се малопре заређаше једни за другима тркајући се ко ће више пута да помене нас.

Основна сличност, даме и господо, лежи у томе што ни једни ни други немају баш никакво мишљење ни о чему осим о ономе што им је текуће корисно. Дакле, ни на тему ЕУ. На пример, они који су здушно аплаудирали на реченицу „Ми желимо да будемо равноправан члан у ЕУ са Косовом и Метохијом у саставу Србије“ прочитану пред великим скупом на ком су се заклињали да су велики противници ЕУ и не звучи им чудно да такву реченицу добију и у писму свога лидера, да аплаудирају сви на ту реченицу, данас се праве да се никада није то догодило. То само показује да немају никакво мишљење ни по том ни по било ком другом питању.

Друга сличност може да се потражи и на визуелном плану. На визуелном плану од оног момента када су овде почеле да дефилију свечане жуте кошуље, ја мислим да је тај визуелни план онако видљивији и разумљивији свима који ово прате.

Најважнија сличност, даме и господо, крије се у оном аргументу који је поменут малочас. То је аргумент који гласи – паре. Колико су волели паре и колико су се њима бавили, најбоље су показали у документу своје радне групе припадници матичног предузећа, да се тако изразим, оног човека који се малочас пара као теме ухватио. И у том документу, своје радне групе, они су написали, то су њихови резултати истраживања и њихове речи, да су они својевремено, кад су били у прилици, од грађана Србије крали тако што су намештали конкурсе, тако што су намештали тендере, тако што су се уграђивали за проценат.

Дакле, то је најважније од свих текућих интереса који дефинишу ставове по било ком питању, политичком или неполитичком. Како њима, тако и овима које су трпали у управне и надзорне одборе и те паре које су украли делили међусобно. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има Немања Шаровић, право на реплику. Помињање Српске радикалне странке.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Тако је. Ви, господине Маринковићу, углавном водите демократски седнице када председавате, али не може се баш све ни истрпети. Знате, мора се негде подвући црта. Постоји нешто невезано за парламентарну демократију, постоји ваљда и кућно васпитање. Ми смо чули доктора наука коме је основни политички аргумент против друге политичке странке нечија боја кошуље и то на најбољи могући начин говори о њему и о његовом образовању. Иначе, ради се о човеку који се учланио у Српску радикалну странку па после 15 дана претрчао у неку другу. Толико о томе ко има мишљење а ко нема.

Што се тиче господина Живковића и свих ових квазидемократа, он каже – радикалштина. Пре је демократштина. Знате, ако већ причамо шта је

чија заоставштина, онда је СНС заоставштина Демократске странке. Они су је створили. Они су им заштитили мандате и пред Уставним судом променили практично Устав Србије и на седници Административног одбора, они су их финансирани, они су им давали медијски простор, они су им дали идеологију и, што је веома битно, дали им кадрове, па је неком припао Весић, неком је припао Синиша Мали, а некеме је припао Кена, Шуле, Јелена Триван опет на овој 'вамо страни.

Ми са тим немамо везе. Ми нити смо мењали кадрове, значи нити смо узимали људе из других странака који су се до јуче залагали за нешто потпуно супротно. Нити смо узимали туђу идеологију, поносимо се својом, чувамо своју, боримо се за своја политичка уверења. Према томе, ако имате жељу да се политички надмећете, морате смислити нешто паметно, морате имати некакав аргумент а задржати макар дозу пристожности.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Право на реплику, Гордана Чомић.

Изволите.

ГОРДАНА ЧОМИЋ: Захваљујем.

Сматрајући прилично непотребним уношење овакве врсте живости у седницу која је планирана да буде амандманска седница, са амандманима који нису у концепту закона и са сматрањем да је власт светац па ускликивањем тропара, што је све легално и легитимно, на коментаре о томе шта је и како је ДС урадила сада, некада или ће урадити, информација опште врсте. Демократска странка, за разлику од многих, нажалост, у Србији зна вредност и неопходност опозиције и зна да ниједна власт није светац и оно што смо учинили покушавајући да и другима објаснимо колико је опозиција сваке врсте неопходна и колико ниједна власт није светац, наставићемо да радимо и даље.

Опозиција није државни непријатељ. Једино Уставни суд може да разматра да ли нека друштвена група ради у складу са Уставом или не, а атмосфера у којој се, очигледно, то не разуме па је опозиција државни непријатељ који служи као врећа за ударање је атмосфера коју ћемо ми променити, поново, као што смо променили дневни ред Србије већ једном. Од политике изолација, од политике ратова, од политике санкција, свега онога што је пратило наш рад током деведесетих променили смо дневни ред Србије у политику европских интеграција, и то је нешто што је неповратно.

Извођачи политичких радова европских интеграција су сада неки други и ми то поздрављамо, а критикујемо све то што било ко ради лоше кад су у питању европске интеграције и критиковаћемо увек, зато што је опозиција неопходна а власт није светац. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, госпођо Чомић.

Повреда Пословника, Александар Марковић.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем.

Више чланова Пословника је повређено. Ми овде, господине председавајући, задњих десетак минута присуствујемо једној лажној свађи, и то треба грађанима рећи. Лажној свађи између ових овде који су мало десније и ових тамо који представљају неке реликте прошлости који се никада више неће вратити у Србију. А заједнички именоватељ њима, и то се јасно види...

(Вјерица Радета: Који члан?)

Рекао сам, 107. и 106.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Рекао је колега Марковић, више чланова је напоменуо.

Наставите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Заједнички је напад на СНС. И то је једино што повезује и ове, рекао сам, мало десније и ове тамо што су мало лево. Осим тога им је још један заједнички именоватељ, а то је што су испод цензуса. Сви заједно су испод цензуса. А на овај начин они најбоље демонстрирају да заправо имају врло добру сарадњу, коју су, узгред речено, годинама имали у Скупштини града Београда, док је Ђилас био градоначелник, како је и колега Орлић малопре рекао, када су делили управне и надзорне одборе, званично, а данас глуме да су непријатељи, данас глуме да су противници, а заправо, једини противник им је СНС. Једино што их боли је то што СНС из избора у изборе остварује све бољи резултат упркос њиховим лажима, упркос увредама...

(Жагор у сали.)

Молим вас да га упозорите да ми не додацује. Ово је изгубило више сваки смисао, господине председавајући. Мислим да је, у најмању руку, требало да им одузмете време за расправу, ако не и опомену да им дате. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Колега Марковићу, не могу парцијално то да урадим, али мораћу да вам одузем два минута од времена посланичке групе зато што сте злоупотребили указивање на повреду Пословника.

(Вјерица Радета: Како кад немају времена?)

Полако. Идемо даље.

Зоран Живковић има право на реплику.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Драге колегинице и колеге, ја вас прво молим да се чујемо и да покушамо да вратимо достојанство овом дому, које је нарушено јако пуно присуством неких посланика, самим присуством. Али шта да радимо, то је *vox populi*...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Живковићу, извините, морам...

Ја покушавам да будем коректан и да примењујем потпуно Пословник. Не желим да дозволим било какво вређање народних посланика.

Као што сте видели, одузео сам време посланику владајуће већине, тако да вас молим да не вређамо једни друге, да не говоримо на тај начин о народним посланицима.

Наставите, али да знате да нећу дозволити даље овакво понашање.

Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Било би јако лепо да се то деси – само вас молим да ме чујете – и да онда када неко за некога каже да краде, да је отео, да је овакав и онакав такође поступите на начин да му одузмете реч.

Но, апелујем на све присутне посланике да вратимо достојанство овом дому, да се вратимо дискусији о амандманима, да колеге из владајуће већине престану да дискутују о својим амандманима и тиме покажу један гест центлменства и допусте опозицији да каже оно што има у намери да поправи законе, који су махом добри.

Наравно, ако се то не деси, онда ће српској јавности бити потпуно јасно, и онда ћемо имати једну ситуацију која је јако позната, да неко ко није задовољан, он лепо изађе, рецимо, из Парламента, или изађе из фабрике чипова у Панчеву, седне у аутобус који је произведен у „Икарбусу“, онда оде метроом, поред тог аутобуса, до Београдске луке, онда одатле седне на онај канал Дунав–Морава–Вардар, па онда даље оде, ту види, кад пролази поред, већ завршене и усељене зграде „Београда на води“, па онда види аеродроме по Србији кол'ко год хоћете и стране инвеститоре који трче околу. А онда дође на нешто што није граница а где мора да клекне да би ушао на територију Косова... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Живковићу, ово стварно...

(Жагор у сали.)

У складу са чланом 112. одређујем паузу пет минута. Ово клизи у потпуну анархију. Не вреди, не желите никакав договор да наставимо нормално седницу.

(После паузе)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Настављамо са радом.

Право на реплику има Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Нисам баш разумела зашто се Зоран Живковић наљутио када сам рекла да су Србислав Филиповић и он били у истој странци. Могуће је да сам ја погрешила, зато што су и један и други мењали странке, али су били у истој странци мафијашког премијера Зорана Ђинђића.

Ко је тај...? (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Радета, не могу стварно да вам дозволим. Нема смисла на овакав начин вређати покојног премијера и човека. Стварно нема смисла. Не желим ово да допустим.

Бришем листу. Настављам даље са радом.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Александар Шешељ.

(Вјерица Радета: Пословник! Пословник!)

Нећу вам дозволити да ви водите седницу. Овде сам ја одговоран за вођење седнице.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Дубравка Филиповски.

(Вјерица Радета: Пословник! Пословник!)

Изволите, колегинице Филиповски.

ДУБРАВКА ФИЛИПОВСКИ: Господине председавајући, подржавам ваше напоре да ову седницу вратите у нормалан ток и да справљамо о дневном реду.

Као и у претходним амандманима, и на члан 4. сам поднела амандман који се односи на кадровске ресурсе и афирмацију стечених квалификација, јер сматрам да један од кључних принципа побољшања кадровских ресурса у Србији треба да буде професионализација.

Суштина је, заправо, у способности да одговоримо изазовима који су пред нама постављени. Због тога један од наших најважнијих задатака треба да буде константно стварање услова за ефикасан одабир кадрова, и то применом критеријума способности, континуираног стручног усавршавања и развоја каријере. Начин на који се управља људским ресурсима представља одлучујући чинилац успешног функционисања и одрживог развоја Србије. Људски ресурси су највреднији и најзначајнији ресурс ако се ефективно управља и адекватно улаже.

Суштина је, заправо, да се промовише струка, да се затим одабирају адекватни кадрови који ће својим професионалним и етичким понашањем јачати функције управљања у свим организационим јединицама институција Србије. Зато потреба за унапређењем управљања кадровским ресурсима и њиховим потенцијалима остаје један од приоритетних задатака у наредном периоду. Неретко смо били сведоци субјективних одлука и импровизованих решења. Најдрастичнији пример за мене је када је лекар ортопед водио Министарство грађевине. Колико је важно добро поставити критеријуме, толико је још важније доследно их и примењивати у пракси.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Филиповски.

Повреда Пословника, Немања Шаровић.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Господине Маринковићу, прекршили сте читав низ чланова Пословника, од члана 27. преко члана 103. Ви једноставно немате право да када се наљутите у току излагања неког посланика кажете – нема више, бришем листу. Ви сте тиме суспендовали Пословник. А у парламентарној демократији, ако суспендујете Пословник, онда сте суспендовали и Устав. То је мини државни удар. Не може ту ништа зависити од ваше добре воље. Ништа.

Шта то значи – немој више? Нисмо се ми овде грабили око кифли па да кажете – нема више. Пословник даје право свакоме да укаже на повреду Пословника. И ја указујем последњих 20 минута. Неколико говорника је добило реч а мене сте прескакали, иако имам предност по Пословнику. То је недопустиво. Не можете суспендовати, када пожелите, Пословник, Народну скупштину, парламентарну демократију и Устав Србије. Једноставно не можете. А само зато што вам је то политички оправдано у том тренутку. Морате изабрати.

Друга ствар, ви сте малочас довели практично у заблуду грађане Србије тиме што сте рекли да сте Посланичкој групи Српске напредне странке одузели два минута због злоупотребе Пословника од стране њиховог посланика. Од чега сте одузели кад они имају нула минута на располагању? Шта сад, имају минус два? Ви на тај начин стварате привид да кажњавате посланике владајуће коалиције, да примењујете ригорозно Пословник према њима, а одузимате време које немају. Шта сад, минус два, па следећа злоупотреба минус четири минута? Хоћете и нама одузимати тако?

Молим вас да поштујете Пословник, придржавајте се основних правила парламентарне демократије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Шаровићу.

Поштујући ваше и правничко знање и познавање Пословника, дужан сам да вам образложим зашто је то урађено како је урађено, јер по члану 112. имам право и дао сам паузу од пет минута управо да би се успоставио ред на седници...

(Немања Шаровић: Није било нерета. У Пословнику каже, ако не можете на други начин...)

Сложићете се са мном да седница мора да се води у складу са начелима парламентарне демократије. Ја сам управо због тога дао паузу и наставио даље, зато што је дошло до еклатантног вређања, да сада не помињем којих људи, међусобног вређања посланика и то није парламентарна демократија.

Дозволите мени да, у складу са Пословником, могу да водим седницу онако како најбоље умем и знам, улажући сву енергију да свако може да добије оно што му према Пословнику припада када је у питању његова реч у Народној скупштини.

(Немања Шаровић: Како сте одузели време које нема нико?)

Одузето је од овлашћеног.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?
(Да.) Желите. Хвала.

Имамо још једну повреду Пословника.

Реч има Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Ја говорим по члану 32. став 2.

Ви, господине Маринковићу, данас ту нелегално седите. Члан 32. став 2. каже да председник Парламента у случају свог одсуства обавештава

остале потпредседнике ко ће уместо ње водити седницу. Обавештена сам да ће то бити Ђорђе Милићевић и Верољуб Арсић. Дакле, немате овлашћење уопште да седите ту, а камоли да овако грубо кршите Пословник. Ко сте ви? Ко је било ко ко ту седи да народном посланику може да дозволи или да не дозволи нешто да каже? Шта вас брига ко је мени мафијаш а ко није? Како то да не реагујете кад ти из те мафијашке групе кажу да је Слободан Милошевић ратни злочинац? Не реагујете. То вам не смета.

Ја сам само хтела да кажем да је Зоран Живковић наследио тог Зорана Ђинђића тако што се гласало у Парламенту пет-шест дана после Ђинђићево смрти да он буде премијер. Добио је аплауз од тадашњих својих страначких колега, уз широки осмех примио функцију, примао честитке као да је оженио а не сахранио премијера. Ви сте знали да ћу ја то да кажем, зато што сте, не знам да ли ви лично, али свакако били сте део власти, јер сте ви део власти откад је бог заборавио.

Дакле, немате права и немојте да се играте. Ем седите, понављам, ту неовлашћено, ем ви покушавате да народном посланику кажете како ће кога да назовем. И чујемо ли још једанпут да неко каже да је Слободан Милошевић ратни злочинац а ви не прекинете седницу, тражићемо вашу смену. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Радета.

У складу са чланом 32, око тога да ли легално седим или не, прочитаћу вам први пасус: „Потпредседници Народне скупштине помажу председнику Народне скупштине у вршењу послова из...”

(Вјерица Радета: Позвала сам се на став 2.)

Тако је. Нисте га добро прочитали.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Желим, наравно. И желим реч по Пословнику.

Желим и за ону малопре повреду да се изјасни Народна скупштина и за ову коју ћу сада изрећи.

И унапред да вас упозорим – ако народни посланик каже да жели да се Скупштина изјасни, онда ви немате ни право ни обавезу да коментаришете оно што каже народни посланик, јер ће то рећи Скупштина у дану за гласање.

А сада сте повредили члан 107. Прочитајте, нека вам донесу стенограм шта сте рекли. Увредљиво се понашате, опходите и обраћате народним посланицима. Немате на то право. Ви сте једнаки међу осталим народним посланицима. Свих 250 нас овде има иста права и обавезе, али ви, када ту седите, морате да водите рачуна да смо сви ми у овој сали вама исти. Ми одавде и ви када овде седнете можете да кажете и увредљиво нешто мени и било коме, као што можемо и ми било коме, па онда председавајући процењује да ли је то за опомену, да ли за ово, за оно, није важно. Са тог места немате право.

Ко сте ви? Ко сте ви, Маринковићу, да мени, Вјерици Радети, кажете да ја не знам да тумачим Пословник? Ко сте ви, човече? Не постоји у овој

сали човек који зна Пословник као ја, и то цела Србија зна. Ви се усуђујете и дозвољавате да мени кажете да не разумем Пословник. Ја сам, је ли, кретен, па ви мени говорите о ставу 1, а ја сам вас упозорила да сте прекршили став 2. члана 32. Никада више то да нисте покушали. Никада!

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала. Извините што сам био мало храбрији. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?

(Вјерица Радета: Рекла сам ти на почетку.)

Да.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Весна Марковић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

ВЕСНА МАРКОВИЋ: Хвала.

Најпре бих желела да кажем да користим право које имају сви посланици, како позиције тако и опозиције, да поднесем амандман; наравно, и да говорим о њему.

Овој расправи о амандманима је претходила расправа у начелу, у којој су сви посланици могли да говоре о свим предлозима закона у складу са временом које им припада по Пословнику и, колико сам могла да видим, нико ни данас никоме није ускратио право да говори о Пословнику.

Ја сам поднела амандман на члан 4, који се односи на принципе националног оквира квалификација, и поред принципа предвиђених овим чланом попут целоживотног учења, индивидуалности, једнаких могућности, доступности, ставом 10 предвиђена је упоредивост као принцип који се односи на повезивање националног оквира квалификација са Европским оквиром квалификација.

Сматрам да је логично да се након става 10. дода члан 11, који се практично довозује на овај став 10. Односи се на афирмацију стечених квалификација са објашњењем да процес европских интеграција значајно утиче на реформе у области образовања, и то не само када је у питању финансијска већ и стручна помоћ. Увођење оваквог система квалификација у систем образовања заједно са дуалним образовањем представља значајну прекретницу, јер коначно можемо да сагледамо све квалификације које поседује један појединац, како из формалног тако из информалног, неформалног и целоживотног учења, и да на основу тога образујемо образовне профиле који недостају на тржишту рада а за којима постоји потреба у привреди.

Ово су само неки од разлога зашто сматрам да мој амандман треба прихватити, односно уврстити у текст закона.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, госпођо Марковић.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Наташа Јовановић.

Изволите.

НАТАША Сп. ЈОВАНОВИЋ: Нисте рекли која Наташа Јовановић.

(Председавајући: Наташа Ст. Јовановић.)

Јесте, ја сам Сп. Али сам се јавила по Пословнику и ви сте били...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Наташа Ст. Јовановић. Ја врло добро знам да сте ви Наташа Сп. Јовановић.

Па нисам видео да сте подигли Пословник. Немојте, молим вас.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик...

(Наташа Сп. Јовановић: Јавила сам се по Пословнику.)

Изволите по Пословнику.

НАТАША Сп. ЈОВАНОВИЋ: Јавила сам се из више разлога, господине Маринковићу. Најпре због тога што сте током сат времена вашег председавања апсолутно заменили ток седнице и ви сте исконструисали нешто у својој глави како то треба да иде. Направили сте низ пропуста и грешка – ја се јављам по члану 27 – јер нисте пратили ток, а да бисте били на месту потпредседника, односно председавајућег, морате да водите рачуна у ком тренутку се изврши повреда неког члана Пословника.

Јавила сам се сада искључиво због члана који се односи на достојанство Народне скупштине. Наиме, нама се овде држе предавања о томе како наступамо, које аргументе имамо, како треба да трошимо своје време, а заменик председника посланичке групе СНС – молим господу из РТС-а да то усликају – господин Владимир Орлић, и ви се правите да то не видите, опет глуми неку грчку статуу или Сократа, стоји на једној нози човек већ сат времена, високоумно... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Јовановић, нема смисла. Зашто...? Ви сте указали на повреду Пословника и на члан 107. То стварно нема никакве везе с тим како стоји или седи неко у Парламенту, поготово ако то ради на један нормалан и пристојан начин. Наставите.

НАТАША Сп. ЈОВАНОВИЋ: Господине Маринковићу, да ли ви заиста сматрате на месту председавајућег да свако може овде...? Хоћете сада да устанемо ми сви и да дођемо код Бранка Ружића да ћаскамо? Мислим, ако ви сматрате да је то нормално и ако се тако води ред на седници, изволите па то јасно и гласно реците да знамо убудуће који су аршини и ми ћемо тако да се понашамо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни? (Да.)

Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Помињан јесте члан 107, али имате на располагању, господине председавајући, и чланове 108 и 109, ако не грешим, који вам дају могућност да реагујете када очигледно ништа друго не помаже. Тичу се, наравно, мера за увођење реда на седници. Не због тога што нама смета када се неко јави са жељом да каже како некоме тамо неко од нас овде личи на Аполона – хвала, није било неопходно – него због тога што очигледно не може да се заврши ова седница како треба ако дозволимо да

овде свака ради шта му падне на памет, да реагује на сопствене речи, нпр. попут онога им није јасно ко је кога овде финансирао.

Ја нисам малочас реаговао на то, господине председавајући, јер сматрам да је то очигледно. Ту је, рецимо, Вјерица Радета, она зна и она је то потврдила у овој сали, да је Драган Ђилас финансирао СРС кроз места у управним и надзорним одборима. Ту је и Немања Шаровић. Он је давао изјаве својевремено у којима је објашњавао да су они, замислите, ушли у управне и надзорне одборе да би тамо изнутра неке ствари контролисали. Као то није никакве везе имало са накнадама за боравак у тим управним и тим надзорним одборима. Одакле је долазио тај новац?

Нисам хтео да се јављам да по том питању интервенишем, али било је овде неких оптужби са друге стране сале да се нешто измишља. Дакле, не може бити измишљотина када некога упутите на његове сопствене речи. Желим то да објасним, да буде јасно, да не остане недоречено, цитирао сам закључак и речи које су неки људи сами овде изrekli, закључак радног тела које је само тврдило да су њихове колеге намештале конкурсе, намештали тендере и узимале проценат за уградњу. Онда од тог новца даље Драган Ђилас је финансирао управне и надзорне одборе, чији је живи сведок Вјерица Радета, чији је живи сведок Немања Шаровић и остали...

(Председавајући: Хвала.)

Тако да, ако треба да неке ствари објаснимо, није спорно, тиме ћу завршити, само да након тога наставимо да радимо, а ви имате могућности које предвиђа Пословник да овим људима који се сити напричаше сами са собом објасните где се налазе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Душица Стојковић.

Изволите.

ДУШИЦА СТОЈКОВИЋ: Захваљујем, господине Маринковићу.

Уважени министре Ружићу са сарадницима, драге колеге народни посланици, вратићу се ипак на расправу о закону који је данас на дневном реду и желим да кажем на самом почетку следеће – жене нису икебане у Србији, нити у политици, нити у економији. Усвајањем овог закона ми ћемо омогућити свим женама у Србији да добију неопходне вештине и знања која су потребна тржишту рада, али која су потребна такође и за лични развој свих жена у Србији, развој предузетништва, афирмацију предузетничког духа.

На основу званичних статистичких података 30% жена у Србији су власнице различитих предузећа, када је реч о малим или средњим предузећима, и по томе смо на нивоу ЕУ. Влада Републике Србије, премијерка, председник Републике Србије Александар Вучић заиста афирмишу женско предузетништво. Да то нису празне речи сведоче и

значајне финансијске буџетске подршке које се дају управо за развој женског предузетништва, али и за све оне иновације и иновационе делатности.

Подсетићу вас само да је у 2016. години један милион евра дат за развој женског предузетништва. У овој години око 400 милиона динара се даје управо за пројекте у области иновација, где могу да аплицирају и мушкарци и жене у Србији.

Намера ми је била, заправо, да афирмишемо друштво знања и да заиста у друштву у Србији уклонимо све оне родне стереотипе када је реч о мушким и женским пословима. Жене данас у Србији заиста обављају и мушке послове. Усвајају сва она занимања која су била намењена мушкарцима. Жене су данас пилоти, стручњаци у ИТ сектору, ВЕБ дизајнери.

У дану за гласање позивам све колеге народне посланике и моје колеге из СНС да заиста подрже ово одлично законско решење, али не само ово него све реформске системске законе који су нам на дневном реду.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Стојковић.

Поштовани народни посланици, сагласно члану 27. и члану 87. ст. 2. и 3. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да ће Народна скупштина данас радити и после 18 часова, због потребе да Народна скупштина што пре донесе законе из дневног реда ове седнице.

Реч има народни посланик др Муамер Бачевац.

Изволите, докторе.

МУАМЕР БАЧЕВАЦ: Уважене колегинице и колеге, ја бих подржао заиста идеју овог амандмана који је колегиница поднела, јер родна равноправност и економско оснаживање жена неки су од кључних услова стабилног економског развоја. Ви знате да ова Влада заиста пуно чини на економском оснаживању жена и то показује податак да је већ 30% учешћа жена у вођењу предузећа, малих и великих. Знате да је прошла година означена као година женског предузетништва.

Бројни су кораци које је Влада урадила да родну равноправност и учешће жена у малом бизнису подигне – пре свега, припрема се закон о родној равноправности, родно буџетирање је нешто о чему се пуно разговара, формиран је Савет у оквиру Привредне коморе Србије за женско предузетништво. На крају, изузетно функционисање Женске парламентарне мреже, као и отварање једне посебне буџетске линије од стране Европског парламента, односно европских институција, којима је додељено 20 милиона евра за буџетирање женског предузетништва у самом региону.

Желим да нагласим да је ово пут који треба наставити, тако да ми се чини да је предлог колегинице Душице Стојковић јако смислен и да би га ваљало у овом облику подржати. Циљ је да Србија буде друштво једнаких шанси у коме жене неће трпети насиље и дискриминацију, јер је унапређење родне равноправности један од великих предуслова одрживог развоја државе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, докторе Бачевац.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Драгана Костић.

Да ли неко жели реч?

Реч има Драгана Костић.

Изволите.

ДРАГАНА КОСТИЋ: Захваљујем, председавајући.

У свим овим амандманима које сам у претходна три дана поднела акценат сам ставила на увећање улагања. Међутим, сем Владе, која води рачуна о улагању у образовање, свесни смо да и локалне самоуправе морају да предузму одређене активности како би образовање стварно било на завидном нивоу.

Пример је и општина Сокобања, која је у претходној, 2017/2018. години одвојила средства за бесплатну ужину за све основце у износу од шест и по милиона динара, затим издвојила је средства за бесплатан превоз средњошколаца у износу од 18 милиона динара, онда се побринула да сви основци од првог до четвртог разреда добију новогодишње пакетиће и да се на тај начин нико не осети угроженим и дискриминисаним, с обзиром на то да нека деца заиста нису била у прилици да добију новогодишње пакетиће.

Морам да кажем да ова пракса досада није била у Сокобањи, с обзиром на то да знамо да је доскора владало тамо „жуто предузеће“ и да су нам деца седела у школи без грејања, да су били скраћени часови на 30 минута и да нису имали квалитетну наставу. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Душко Тарбук.

Да ли неко жели реч?

Реч има Душко Тарбук.

Изволите.

ДУШКО ТАРБУК: Поштовани господине Маринковићу, уважени министре са сарадницима, поштовани грађани Србије, желео бих да предложени амандман на Предлог закона о НОКС-у утиче на сам текст закона у делу са основним појмовима.

Иако је текст више него прецизно уредио област образовања и стечене квалификације, сматрам да би га са појмом: „афирмације стечених квалификација, као и реализацију стечених знања у циљу свеобухватног развоја Републике Србије са посебним освртом на ефикасност локалне самоуправе“ додатно уредио тиме и побољшао текст закона.

Значај локалне самоуправе је велик. Долазим из Земунa, ту сам рођен, ту сам живео и радио, а и данас живим у Земуну. Желео бих да приметим да у Земуну постоје 22 основне и средње школе и два факултета. Моја радост је велика зато што се зида и 23. школа у земунском насељу Бусије, у којем живи мој народ који је за време „Погрома“ и „Олује“ дошао 1995. године из Републике Хрватске. У том насељу насушна потреба је за школом. Велико

ми је задовољство што ће у септембру, ако да Бог и срећа, бити завршена школа и да ћемо, надам се, присуствовати отварању.

Школа је никла за кратак временски период захваљујући локалној самоуправи, значи општини Земун, граду Београду и министру просвете. Посебно ми је задовољство јер ће за кратак временски период бити завршена и у њу ће моћи да уђу ђаци који живе у земунском насељу Бусије.

Моје поштоване колеге у дану за гласање позивам и молим да гласају за ове законе и за мој амандман, ако за то нађу снаге и времена. Хвала пуно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Владимир Ђукановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Марко Парезановић.

Да ли неко жели реч?

Реч има Марко Парезановић.

Изволите.

МАРКО ПАРЕЗАНОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Колико је важно свеукупно унапређење образовања за развој привреде и привлачење инвестиција мислим да сам најбоље објаснио на примеру прве велике инвестиције после 30 година које ће доћи у мој град Чачак и запослити преко хиљаду Чачана, где су за представнике стране немачке компаније управо најважнији параметри били структура образовања и шта је оно што наш град у том погледу може да понуди. Али исто тако мислим да је за развој јавне управе такође јако важна промоција целоживотног учења.

Оно што је јавни сектор карактерисало после 2000. године била је нагла експанзија броја запослених, тако да смо 2012. године имали један, рекао бих, веома нефункционалан и гломазан државни апарат који реална привреда више није могла да издржи и пред државом су се нашла два задатка – како, са једне стране, да смањи број запослених у јавном сектору, а са друге стране да подигне квалитет пружања јавних услуга.

Зато сматрам да су реформски закони које смо донели јако важни, јако је важна Национална академија за јавну управу, која дефинише моделе и начине усавршавања запослених у јавном сектору, али мислим да је веома важан и НОКС, јер многе европске студије које се баве анализом пружања јавних услуга сматрају да је кризу јавних услуга делом изазвала и ниска мотивација нижих ешалона у јавној управи. Дакле, то су најчешће запослени који су у непосредном контакту са грађанима. Зато је важно да свако учење, било оно формално, неформално или информално, буде препознато, вредновано и валоризовано, како би сваки запослени имао мотивацију да се током целог живота усавршава.

Зато мислим да је важно да усвојимо овај закон, који можда касни, али је битно да смо коначно дошли до прилике да га усвојимо. Мислим да ће он дати свеукупан допринос развоју школства у Србији. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Горан Пекарски.

Да ли неко жели реч?

Реч има Горан Пекарски.

Изволите, колега.

ГОРАН ПЕКАРСКИ: Даме и господа народни посланици, поштовани министре Ружићу са сарадницима, данас је била бурна седница. Посматрали смо сукоб опозиције са позицијом, сукоб унутар опозиције, посматрали смо разне перформансе, игроказе, пребацивало нам се да се не држимо дневног реда, и то су нам пребацивали они који су доносили амандмане...

(Жагор у сали.)

(Председавајући: Наставите по амандману.)

Поднео сам амандман на тачку 4, која се бави принципима, а иначе смо до сада кроз чланове 1, 2. и 3. били упознати са појмовима, циљевима. Ево, и овај амандман се односи на принципе. Један од тих принципа је принцип једнаких вредности, а тај принцип једнаких вредности стицања квалификација каже да је могуће без обзира на године живота, без обзира на пол, без обзира на тешкоће и сметње у развоју, без обзира на расу, без обзира на место становања, без обзира на нацију...

Захваљујем се, колега Дамјановићу, што добацујете, али то показује колико сте ви у суштини незрели када се овако понашате у тренутку док ваш колега посланик говори.

Председавајући, да се вратимо на тему.

У тачки 3) појавили су се појмови информалног и неформалног учења за које се показало да су циљеви НОКС-а, односно националног оквира квалификација Републике Србије, и они су усклађени са Европским препорукама. Прво је тај термин усклађен и назван је валидација неформалног и информалног учења, а у складу са европским нормама назван је *validation of non-formal and informal learning*. Тако да ми је драго да су неки појмови постали циљеви који су прихваћени...

(Председавајући: Време.)

Хвала вам, председавајући.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала вам.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик проф. др Љубиша Стојмировић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Миодраг Линта.

Изволите, колега Линта.

МИОДРАГ ЛИНТА: Желим да говорим о једном проблему са којим се суочава 530 породица из седам локалних самоуправа чији су станови изграђени средствима италијанске владе кроз тзв. СИР програм (*SIRP*), или програм трајне интеграције избеглица.

Наиме, ради се о 80% избегличког становништва и 20% домаћег становништва који имају станове у Нишу, Ваљеву, Краљеву, Чачку, Крагујевцу, Старој Пазови и Панчеву. Поједине породице су десет година дискриминисане, јер им се онемогућава право да откупе своје станове, што је било предвиђено уговором, односно меморандумом о разумевању који су потписале Влада Србије и Влада Италије још 2004. године.

Нажалост, за време владе Војислава Коштунице, односно министра за капиталне инвестиције Војислава Илића, 2006. године укинута је опција откупа. Сви они су гурнути у закуп. Покушавали смо претходних десет година да се изборимо да се исправи неправда према тим људима, да добију право откупа и још увек нисмо успели. Такође, велика је неправда чињеница да плаћају веома велику закупнину иако је Законом о избеглицама предвиђено да та закупнина буде далеко мања.

Овом приликом још једном апелујем на Владу Републике Србије, на овде присутног господина Ружића, на премијерку и све друге министре да нађемо решење да Влада Србије донесе један закључак којим би омогућила да тих 530 породица из седам локалних самоуправа у Србији коначно добије право откупа, да постану власници тих станова, као што је то предвиђено Законом о избеглицама. Мислим да је коначно време да се то учини. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик проф. др Милан Кнежевић.

Да ли неко жели реч?

Није ту.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Остоја Мијаиловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Жељко Сушец.

Да ли неко жели реч? Није ту.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Бранко Поповић.

Изволите.

БРАНКО ПОПОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, допуном члана 4. проширује се листа принципа на којима се заснива закон о НОКС.

Улагање у образовање и стручно усавршавање младих људи, као и могућност целоживотног учења основни су предуслови економског напретка једне земље. Влада Републике Србије одавно препознаје ову чињеницу и својим активностима сва министарства дају пуни допринос процесу развоја. Сарадњом Министарства здравља и општине, у Дому здравља Нова Варош

је у претходних пет година запослено десет доктора медицине, додељено је пет специјализација. Радни однос је добило 17 здравствених радника Завода „Златар“, Завода за рехабилитацију кардиоваскуларних болесника, који је немаром претходних власти закатанчен 2011. године.

Отворена је служба физикалне медицине, отворена је апотека, изграђен је паркинг, уложено је 10 милиона динара у реконструкцију истуреног одељења Опште болнице Ужице у Новој Вароши, 10 милиона за замену столарије на Педијатрији и Гинекологији, 15 милиона за реконструкцију котларнице. Набављено је седам санитетских и теренских возила, бројна медицинска и рачунарска опрема.

Школовањем и стручним усавршавањем, као и стварањем бољих услова за рад, инвестицијама у свим областима Влада Републике Србије непрекидно ради на убрзаном развоју и подизању животног стандарда грађана. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Миланка Јевтовић Вукојичић.

Изволите, колегинице Вукојичић.

МИЛАНКА ЈЕВТОВИЋ ВУКОЈИЧИЋ: Захваљујем.

Уважени председавајући, поштовани министри и гости, колеге посланице и посланици, поднела сам амандман на члан 4, који следи моје претходне амандмане а тиче се заштите рањивих друштвених група, закона о НОКС-у.

Наиме, чланом 4. овог закона један од принципа су једнаке могућности у стицању квалификација и тај принцип је изузетно важан управо за заштиту рањивих друштвених група и у циљу је стицања квалификације у право ове категорије.

Наравно, желим да истакнем да Влада Републике Србије, у складу са доступношћу образовања и у складу са једнаким могућностима у стицању образовања, обезбеђује средства за финансирање нискотиражних учбеника који се пре свега односе на ученике из социјално-материјално угрожених породица и ученике са сметњама у развоју и инвалидитетом.

Такође желим да истакнем да је ово врло важно и за ученике средњих струковних школа, с обзиром на то да знамо да се ученици из средњих струковних школа најпре и најбрже оспособљавају да своје знање пренесу у свет рада.

Морам да истакнем да општина Прибој из локалног буџета издваја значајна материјална средства која преноси на раздео социјалне заштите а тиче се јачања материјалног положаја породица које се налазе у тешком материјалном стању а имају децу, односно ученике. Та подршка се односи на период од основног па до факултетског образовања. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Далибор Радичевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

ДАЛИБОР РАДИЧЕВИЋ: Поштовани министре са сарадницима, уважене колегинице и колеге, поднео сам амандман на члан 4. Предлога закона о НОКС, којим се додаје тачка 11) која гласи: „афирмације стечених квалификација – реализација стечених знања у циљу свеукупног развоја Републике Србије с посебним освртом на индустријализацију“.

Чланом 4. се дефинишу принципи НОКС-а а тачком 11 коју сам предложио стављамо у први план реализацију стечених знања с посебним освртом на индустријализацију. Индустријски процес и производња одувек су се усавршавали и напредовали. То је посебно изражено у данашње време, када нам је неопходан кадар који је спреман на константно усавршавање. Просте операције које су некада обављали радници ручно заменили су работи са већ припремљеним програмима. Зато су нама потребни кадрови који су спремни да се стално прилагођавају новим процесима, који од њих траже константно усавршавање и да раде оно што програмиране машине не могу, да искористе стечено знање на решавању непредвиђених ситуација.

То су процеси у којима нам не могу помоћи програми и савремене машине, већ је неопходно да им на основу стечених знања и целоживотног учења и усавршавања задамо праве команде за извршавање неког задатка. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Младен Лукић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

МЛАДЕН ЛУКИЋ: Захваљујем.

Овим амандманом омогућује се надлежном телу да препозна оне квалификације које је потребно афирмисати, односно да се формирају неопходна радна места како би дати систем могао оптимално да функционише.

Знање као економски ресурс је нужан услов економског раста и развоја. Као пример узимам Дечји вртић „Невен“ у Бајиној Башти, који је добио највишу оцену у Златиборском округу од стране Комисије за спољашње вредновање из разлога што је за непуних седам месеци решен проблем листе чекања која је од преко 100 деце дошла до тога да готово немамо листу чекања. Међутим, да би се оптимално реализовале нужне потребе и активности које налажу смањење постојећих група како би се задовољили законски стандарди, неопходан је пријем медицинских сестара и васпитача да би се планирале додатне активности попут продуженог боравка и играонице, а чињеница је да је наш вртић један од најопремљенијих у Златиборском округу.

Пошто су деца наше највеће богатство, потребно је планирати проширење капацитета како би се у будућности обезбедио оптималан број деце у групи и адекватан рад са децом, као и проширење кухиње како би се постигла неопходна квалитетна и здрава исхрана деце.

За све горенаведено грађани Бајине Баште изузетну захвалност дугују локалној самоуправи, директору Дечјег вртића „Невен“, госпођи Весни Лештаревић, као и ресорном министарству. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Александра Малетић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Милован Дреџун.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Ивана Стојиљковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик др Љубица Мрдаковић Тодоровић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, др Тодоровић.

ЉУБИЦА МРДАКОВИЋ ТОДОРОВИЋ: Хвала, председавајући.

Амандманима које сам поднела на Предлог закона о националном оквиру квалификација желела сам да истакнем да се на људским ресурсима у основи заснива будући друштвеноекономски развој у Републици Србији. Уписна политика као њен важан део је у досадашњем периоду била заснована на мање-више краткорочном приступу. Наиме, систем стручног образовања треба да следи потребе и приоритете привреде и усклађености образовања и потреба послодаваца, али и потребе појединца и друштва у целини и спроводи мере и активности како би се сваком појединцу помогло да се што боље снађе на тржишту рада.

Подржавање мобилности у учењу, разумевање других култура, коришћење информационих технологија, познавање страних језика је веома важно. Мобилни ученик и мобилни студент је будући мобилни радник који успешно гради своју каријеру на променљивом тржишту рада.

На крају, стратешки циљ стручног образовања је учинити целоживотно учење и мобилност реалним, побољшати квалитет и ефикасност образовања, промовисати једнакост, социјалну кохезију и активно грађанство, побољшати креативност, иновације и предузетништво ради добробити појединца и друштва у целини и то је стратешки циљ стручног образовања у Републици Србији, али исто тако и инспиратор даљих процеса тог типа и у самом региону, на чему интензивно ради председник државе господин Александар Вучић, читава Влада, наравно, и Министарство просвете на челу са господином Шарчевићем. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 4. амандман је поднео народни посланик Јовица Јевтић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Александра Мајкић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Александра Мајкић.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА МАЈКИЋ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господо народни посланици, поштовани министре са сарадницима, поднела сам амандман на члан Предлога закона о НОКС да се дода тачка 11, која се односи на афирмацију стечених квалификација итд., пише у амандману.

Веома је битно да, када говоримо о стеченим квалификацијама, говоримо и о њиховој афирмацији, односно реализацији оних знања која деца, односно студенти стекну како у основној, како у средњој школи, тако и на факултетима, и отуд амандман на члан 4.

Ми смо у септембру прошле године донели неколико закона који су представљали почетак реформе у просвети – Закон о основама система образовања и васпитања, Закон о високом образовању, Закон о изменама и допунама Закона о средњем образовању, такође и основном образовању, и Закон о дуалном образовању. Ових дана је на дневном реду закон о НОК Републике Србије, о просветној инспекцији, о уџбеницима, а како је рекао министар, на лето или после лета нас чека још низ закона, од којих је један од веома битних Закон о научноистраживачкој делатности.

Када се заврши усвајање ових закона, што се надам да ће бити позитивно, тј. усвојено у Скупштини, ми ћемо заокружити неки правни оквир који се односи на просветну реформу. Тај правни оквир свакако није потпуна гаранција да ће све бити онако како ми замишљамо да треба да буде, али свакако да без тог правног оквира промена у просветном систему нема.

За потпуно спровођење ових наведених закона није потребно да постоји само правни оквир, него да и Министарство, и локалне самоуправе, и школе, и факултети, и инспекције, и родитељи, и ђаци и студенти учествују у спровођењу ових закона, а такође и ми, посланици, који треба да будемо промотери свих ових промена у просвети. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик прим. др Милован Кривокапић.

Реч има др Кривокапић.

МИЛОВАН КРИВОКАПИЋ: Поштовани председавајући, уважени министре са сарадницима, колегинице и колеге, поднео сам амандман на члан 4. овог закона, којим се додаје тачка 11 – у циљу развоја неразвијених општина.

Образовање је темељ живота и развоја сваког појединца, друштва и државе. Управо Национални оквир квалификација у Србији уређује систем квалификација које се стичу образовањем и обучавањем а у складу са захтевима друштвеноекономског развоја. Њиме се обезбеђује примена концепта целоживотног учења и омогућава лакша покретљивост радне снаге.

Република Србија развија НОКС уважавајући специфичности српског образовног система, као и принципе европске образовне праксе, а посебно Европског оквира квалификација, тј. национални оквир квалификација који омогућује различите начине и путеве стицања квалификација свих нивоа у сваком животном добу путем формалног и неформалног образовања. Дакле, појединац стиче квалификацију на основу провере достигнутог стандарда, након чега му се додељује јавна исправа, тј. диплома за формално образовање или сертификат за неформално образовање.

Стандарди квалификација су садржани управо у каталогу националних квалификација. Стандард квалификација је документ у коме је описана квалификација и представља основ за стицање квалификација у стручном образовању на одређеном нивоу захтевности. У њему су, дакле, утврђене стручне компетенције потребне за обављање посла, као и исходи учења који се могу достићи различитим путевима.

Предлажући амандман 4. пре свега сам имао у виду да су корисници НОКС-а државне институције, тј. министарство и јавне службе задужене за послове статистике, привредног друштва, стручњаци за развој људских ресурса, реализатори програма образовања, школе и приватне организације, испитна тела, испитивачи, стручњаци за ... саветовање, саветници за запошљавање и ... у запошљавању.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Станија Компировић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Станија Компировић.

СТАНИЈА КОМПИРОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре, даме и господо посланици, подносим амандман на члан закона о НОК Републике Србије – у члану 4. Предлога закона додаје се тачка 11) која гласи: „афирмације стечених квалификација – реализација стечених знања у циљу свеукупног развоја Републике Србије с посебним освртом на унапређење правосуђа“.

Процес развоја у Републици Србији заступљен је у свим сферама нашег друштва, у области образовања, здравства, правосуђа, јер тежимо да живимо у једном модернијем друштву и до њега можемо стићи само својим знањем, радом и трудом. Зато много и чинимо у реформи образовања, да бисмо кроз те реформе добили што способније генерације, које су способне

да сачувају своју земљу, да доприносе друштвеноекономском развоју и развоју у сваком погледу.

Реформе правосуђа доводе до ефикасног правосуђа и чине да имамо доступну правду за све грађане Србије и суђење у разумним роковима. Морало је да се учини на побољшању ефикасности и квалитету и да се уложи у изградњу и адаптацију свих пословних простора у нашој земљи. Уведени су и нове професије. Доношени су многи закони и тежимо још већој ефикасности да бисмо створили независно судство и добар пословни амбијент за сигурност сваког грађанина. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Никола Јоловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Ана Караџић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Мирко Крлић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Мирко Крлић.

Изволите.

МИРКО КРЛИЋ: Хвала, господине председавајући.

Даме и господо народни посланици, у афирмацији стечених квалификација сви моји амандмани су се односили на контакт са регионом, на Србе у региону, али овога пута бих то проширио на још један народ који за себе каже, и то ћете чути ако их упознате, да су Срби са албанским именима и муслиманском вером. Ради се о Горанцима, народу који је на оном најистуренијем делу Косова и Метохије, који трпи огромне притиске албанизације, македонизације, бошњачења, али држи до свог Ђурђевдана, до своје вере и држи до свог образовања, које је искључиво по српском програму. Дирљиво је ући у те учионице које изгледају као из XIX века, али је, наравно, и поносно видети слику Вука Караџића или „Косовку девојку“ Уроша Предића.

У мобилизацији, у прошлим проблемима које је држава Србија имала они су показали на чијој су страни. Велики су пријатељи Срба и мени је јако драго што је овде министар Ружић, који се бави и државним уређењем, локалним и свим другим. Претпостављам да добро познаје ову проблематику и, ето, ја га молим да такође обрати пуну пажњу на Горанце, да се помогне да остану оно што јесу. На крају крајева, њихов једини посланик у приштинском парламенту је у групи са српским посланицима. Господин Адем Хоџа је такође изузетно лојалан држави Србији. Према томе, наш развој мора бити и њихов развој. Морамо и ту страну помагати, јер ко се одриче пријатеља, на крају пактира са непријатељем. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Бојан Торбица.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Бојан Торбица.

Изволите.

БОЈАН ТОРБИЦА: Поштовани председавајући, министре са сарадницима, цењене колеге народни посланици, поред амандмана на чланове 1, 2 и 3, предложио сам амандман на члан 4. овог предлога закона, којим се предлаже додавање тачке 11, која гласи – афирмације стечених квалификација и реализације стечених знања у циљу свеукупног развоја Републике Србије с посебним освртом на ефикасност правосуђа, с циљем да се овим амандманом додатно дефинишу принципи националног оквира квалификација у покушају да се, поред принципа целоживотног учења, индивидуалности, једнаких могућности, доступности, транспарентности, релевантности, отворености, партнерства и сарадње, обезбеђивања квалитета и упоредивости, дода и принцип реализације и афирмације стечених квалификација, а све у циљу повећања ефикасности правосуђа.

Како је бивши, досовски режим радио на повећању ефикасности правосуђа знамо из примера реформе правосуђа спроведене током 2009. године, када су својим одлукама унаказили српско правосуђе и покушали да га потпуно униште вређајући, понижавајући више од 1.000 људи који су тада обављали функције судија и тужилаца. Свако чије се име није нашло на списку подобних судија и тужилаца излаган је на стуб срама, проглашаван нечасним, недостојним, неквалификованим, а у ствари једини проблем је био то што су сви они били независни, и то независни од „жутог“, досовског картела.

Не смемо заборавити како је том приликом мимо закона злоупотребљена БИА, која није имала никаква законска овлашћења да на било који начин прикупља такве податке и учествује у поступку избора судија и тужилаца. Тада су, као и данас, сви они који су уништавали и пустошили Србију били увезани у једно криминално клупко, па је тако Саша Јанковић покушао све то да заташка дајући лажни извештај како БИА није учествовала у незаконитим радњама, али је ипак министарка Снежана Маловић случајно признала целокупне незаконите радње. Хвала пуно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 4. амандман је поднео народни посланик Александар Марковић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Александар Марковић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

И на члан 4. сам поднео амандман, који представља логичну везу са мојим претходним амандманима јер третира модернизацију у контексту свеукупног развоја Републике Србије.

Мени је драго што је данас са нама господин Ружић као министар државне управе и локалне самоуправе. Желео бих да га питам како гледа на иницијативу грађана Параћина за расписивање ванредних локалних избора у

тој општини. Подсетићу да је ту иницијативу подржало готово 20.000 Параћинаца, од укупно 49.000 уписаних у бирачки списак. Тим пре ако имамо у виду да је Параћин општина позната по бројним малверзацијама. Последња у низу малверзација објављена је пре неки дан, када само добили информацију да је директор дирекције за изградњу те општине наместио свом куму посао од 12,5 милиона динара. Проблем је у томе што је предузеће које је добило посао било једини понуђач; то је предузеће које је основано са капиталом од 100 динара, а добило је посао од 12,5 милиона динара.

Параћин, као једина општина у Србији у којој је на власти ДС, позната је, кажем, по бројним малверзацијама, у којој је иницијативу за расписивање ванредних избора потписало више од 20.000 Параћинаца, и занима ме шта ће Министарство државне управе предузети по том питању. То је општина која за 18 година власти ДС-а апсолутно не може да се похвали ни једном једином инвестицијом, апсолутно ниједном инвестицијом за 18 година колико је на власти тај Саша Пауновић из ДС-а. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има министар Бранко Ружић.

Изволите, министре.

БРАНКО РУЖИЋ: Захваљујем.

Хвала на питању посланику Марковићу. Приметио сам да је јуче поставио идентично питање.

Један је ниво питања, али су два нивоа одговора на питање. Један је правни, а други је политички. У овај политички заиста као министар не бих могао да залазим. Саме оцене о томе какво је стање, то је, наравно, ствар, пре свега, за политичку причу. Што се тиче законског основа, знамо сви врло добро који су предуслови за расписивање ванредних избора у некој од јединица локалне самоуправе. Наравно, поред Министарства државне управе и локалне самоуправе, ту је и Министарство финансија, буџетска инспекција. Дакле, уколико се утврде неправилности о којима је овде говорено, уколико се не одржи седница локалног парламента у периоду од три месеца итд., итд.

Али, у сваком случају, мислим да треба ову тему свакако у јавности на неки начин обрадити и сагледати ту чињеницу, снаге легитимитета на основу те народне, или грађанске иницијативе која је потекла у локалној самоуправи. Дакле, то свакако јесте политичка порука и свакако јесте тема о којој, пре свега, разговоре треба да воде политичари. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре Ружићу.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Ђорђе Комленски.

Да ли неко жели реч?

Ђорђе Комленски.

Изволите.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Даме и господо, другарице и другови, уважени председавајући, министре са сарадницима, амандман на члан 4. у

циљу допуне истог додавањем тачке 11 поднео сам као логичан след и низ амандмана које сам поднео на прва три члана.

Конкретно, овај амандман би требало да олакша и омогући примену члана 34. овог закона, који говори о признавању страних школских исправа, у вези са чланом 9. истог закона, када је у питању начин стицања квалификација.

Ево из ког разлога. У члану 9. Предлога закона стоји да се квалификације могу стећи формалним и неформалним образовањем и кроз поступак признавања претходног учења. Овај део неформалног образовања, уколико се не прихвати овај амандман који сам предложио, који треба да обезбеди заиста једну примеренију и већу социјалну равноправност код грађана на које ће се примењивати овај закон, онда ће се појавити проблем на који начин, практично, овај део неформалног образовања може кроз члан 34. да буде део пакета приликом признавања и утврђивања квалификација оних који за то имају жељу.

Према томе, мислим да о овом амандману треба најозбиљније размислити. Ја ћу за свој амандман у дану за гласање и гласати, али истичем да је он заиста у једној директној вези и логичном следу са низом амандмана који су поднети на чланове 1, 2. и 3. Они заиста могу само као један комплетан пакет, уколико буду усвојени, да дају некакав резултат. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала колега Комленски.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Љибушка Лакатош.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колегинице Лакатош.

ЉИБУШКА ЛАКАТОШ: Захваљујем.

Уважени председавајући, министре са сарадницима, колеге и колегинице посланици, НОКС представља инструмент којим се уређује област квалификација и повезаност са тржиштем рада.

НОКС је основа за примену концепта целоживотног учења и од великог је утицаја на унапређење система образовања Републике Србије и утицаја на појединце. С обзиром на то да даје могућност стицања квалификација које су засноване на потребама тржишта рада и друштва у целини, утицаће и на свеукупни развој Србије, ка чему ми као одговорно друштво тежимо. Стицањем нових вештина и променама занимања прилагодићемо се новим условима и тако повећати продуктивност рада, а незапосленост смањити на минимум.

Члан 4. предложеног закона дефинише циљеве НОКС-а, а како сматрам да свеукупни развој Србије посебно зависи од развоја школског и образовног система, са задовољством желим да констатујем да поред овог закона у дану за гласање усвојићемо и Закон о уџбеницима и Закон о просветној инспекцији, који ће свакако допринети жељеном развоју школског система.

Због свега реченог поднела сам амандман којим предлажем да се у члану 4. дода тачка 11) која гласи: „Афирмација стечених квалификација, реализација стечених знања, у циљу свеукупног развоја Републике Србије, са посебним освртом на развој школског система“. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 4. амандман је поднео народни посланик Крсто Јањушевић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Крсто Јањушевић.

Изволите.

КРСТО ЈАЊУШЕВИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени министре са сарадницима, уважене колеге, мојим амандманом се додатно дефинишу принципи НОКС-а. На увреде које је изнео бивши премијер, који у овој сали седи док не потроши своје увреде, на ове законе, рецимо, може да буде одговор и реконструкција, тачније енергетска ефикасност у Основној школи „Емилија Остојић“ у Пожеги. Одговор на његове увреде може да буде и ново одељење мехатронике у Техничкој школи у Пожеги.

Човек чији је симбол целоживотна бахатост, целоживотна дрскост, прича о целоживотном школовању. Човек који каже, покушава да буде духовит и каже да је Александар Мартиновић студирао четири дана краће од Александра Вучића, он је од Александра Мартиновића студирао краће онолико дана колико трају студије.

Вређајући неке колеге рекао је да је његова вера уздрмана. Нема потребе, има бога, а ако тражи физички доказ за постојање, па, он је био премијер а ми преживели, куд ћеш бољи доказ.

И тако смо поставили линију између целоживотног учења, свакодневне борбе за бољим сутра, а такве, оне који су се целоживотно бахатили, целоживотно вређали, послали смо у доживотну опозицију. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, чисто због гледалаца да кажем, ово је један од мање од 2.000 амандмана колико су странке које подржавају Владу поднеле у овом сазиву. Опозиција је поднела готово 14 пута више, односно 26.452 амандмана.

Ја ћу покушати да браним овај амандман и да вам кажем да богатство једне земље ускоро неће бити рачунато по томе колико има злата и дијаманата, већ по количини хране и пијаће воде коју та земља може

произвести. Уколико желите, даме и господо народни посланици, да једете слатку воћку, морате засадити дрво. Уколико желите да једете укусан хлеб, морате посејати пшеницу.

Странке бившег режима то нису поштовале и зато и јесмо ту где смо сад. Они су били навикли да беру, да жању, да не саде, да не сеју и главни њихов производ је био дуг.

Дакле, ја верујем да пољопривредном производњом, прерадом, прерађивачком индустријом, енергетиком и сервисирањем те три области ми можемо да зарадимо посла и хлеба за све становнике Републике Србије.

Мислим да је време у коме смо живели, од задуженог а не од зарађеног, далеко иза нас. На нама је, на овој генерацији, да ствар окренемо у нашу корист и да уистину новац буде роба, односно да производњом робе стекнемо што више пара које ће на овај или онај начин доћи до свих нас. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Никола Савић.

Изволите.

НИКОЛА САВИЋ: Даме и господо народни посланици, без обзира на све оно што смо чули у овој сали на тему образовања, без обзира на све хвалоспеве који су упућени и Влади и министру, ја одговорно тврдим да је стање у српском образовању далеко од онога што би требало да буде.

Ако већ нисмо у прилици да то образовање подигнемо на жељени ниво, ако нисмо у прилици да свима пружимо одговарајуће знање, барем се морамо трудити да их удаљимо што више од незнања.

Показатељ успешности неке образовне установе није ниво усвојених професионалних знања већ, пре свега, неке друге ствари. Образовање се мора базирати на моралним и патриотским принципима. Без тога образовање је непотпуно. То вам је попут леве и десне ципеле, једна без друге једноставно нема смисла.

Да је то тако, да је важно усађивати у образовању и моралне принципе и патриотизам, даћу један податак. Војници ће боље усвојити оно шта треба да раде уз неку патриотску песму него уз сва предавања из борбене тактике. Такође, рецимо, искусни пилоти боље процењују ко ће бити добар летач него сви медицински тестови заједно.

Дакле, стање у нашем образовању није онакво каквим се овде приказује и ја као човек који ради дуго времена у образовању, цео свој радни век, знам да је то тако. Желео бих да то буде боље, а није ни приближно онако како желите да се прикаже.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Време. Хвала.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Милија Милетић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Владимир Петковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик др Александар Мартиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Јасмина Обрадовић.

Реч има Јасмина Обрадовић.

Изволите.

ЈАСМИНА ОБРАДОВИЋ: Захваљујем.

Поштовани министре, поштоване колеге посланици, уважени грађани, поднела сам амандман на члан 4. Предлога закона о националном оквиру квалификација Републике Србије, са посебним освртом на функционисање јавних предузећа.

Морам у оквиру образлагања свог амандмана рећи следеће. Представници неких странака, чије се упориште у бирачком телу мери у промилима, помињали су у току расправе да амандмани СНС-а служе да хвалимо рад Владе. Е па, на жалост вашу, а на нашу радост, повода је много.

Господо, лепо је да сте почели да схватате, само заборавили сте прва слова демократије. Као што опозиција има право да критикује власт, исто тако је наше право да је похвалимо, власт у коју смо изабрани, којој припадамо.

Пошто ја долазим из Новог Сада, поменућу само неке од резултата градске власти СНС-а и градоначелника Милоша Вучевића тек као пример у последњих неколико месеци, пазите, јануар–април 2018. године. Почетком априла креће железнички саобраћај преко Жежељевог моста. Реконструисан је вртић „Златна греда“ у центру града. Отворен је Центар за истраживање и развој компаније „Континентал“ у Новом Саду. Потписан је уговор за реализацију трогодишњег програма ОПЕНС 2019. Напредују радови на изградњи водоводне и канализационе мреже у Ветернику. Почела је изградња канализације у Петровданском насељу у Каћу. Потписан је споразум о пријатељској сарадњи између Крфа и Новог Сада. Нови Сад поклања 200.000 динара бебама рођеним 1. фебруара. Основна школа у Лединцима добила је фискултурну салу итд.

Ово је тек мали део и пример онога што постижу Влада и држава, на челу са Александром Вучићем, и град Нови Сад, на челу са Милошем Вучевићем. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик др Драгана Баришић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има др Драгана Баришић.

Изволите.

ДРАГАНА БАРИШИЋ: Захваљујем.

Поштовани министре са сарадницима, поштоване колеге народни посланици, поштовани грађани Србије, поднела сам амандман на члан 4. овог предлога закона.

Наравно да је свеукупни развој Републике Србије нама посланицима СНС на првом месту. Зашто? Зато што смо тако обећали грађанима 2012. године када смо добили поверење, и то поверење оправдавамо из године у годину. Како? Одговорном политиком успели смо да спасимо државу сигурног банкрутства, а наравно наши одговорни министри успевају да опораве како школство, тако здравство и све остале гране.

Они посланици који су уложили највише критика на све ове предлоге закона, на наше наводно бесмислене амандмане, подносе смислене амандмане типа „брише се“. Каква је ту смисленост? Они су покушали до 2012. године да обришу нас као државу. Покушали су и успели да униште све оно што, ето, ми одговорном политиком нашег председника, господина Вучића, успевамо да подигнемо из пепела и да вратимо на стабилне ноге.

Зато су они нервозни и данас и претходних дана, а ми ћемо наставити да показујемо и да приказујемо све оне добре резултате које смо постигли у претходних неколико година и да радимо у корист грађана, јер је брига о грађанима наш основни циљ што показујемо.

Када бих говорила о томе шта је све постигнуто, како у Расинском округу тако и у мом граду Крушевцу, мислим да би било мало и 10 сати расправе по амандманима да се о томе каже, али наравно да подршка грађана од преко 65% у Крушевцу показује да смо на правом путу и, наравно, подршка од преко 60% у Србији. Зато настављамо напред, а они нека се љуте, ко губи има право да се љути, али не и да вређа. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, докторка Баришић.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Оливера Огњановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

ОЛИВЕРА ОГЊАНОВИЋ: Захваљујем, поштовани председавајући.

Мој амандман се односи на афирмацију стечених квалификација, реализацију стечених знања у циљу свеукупног развоја Републике Србије са посебним освртом на финансијску стабилност.

Увођење технолошких новина у радни процес подразумева да кадрови располажу новим знањима која се морају унети у планове развоја кадрова и образовања. Зато се планирање развоја кадрова не може вршити само квантитативно, већ и квалитативно, а то обухвата образовну структуру, способности, вештине и искуство. Данас успешне компаније теже ка успостављању сарадње са универзитетима, и то на свим нивоима, како би млади људи могли да стекну потребна знања и вештине. Зато је од изузетне важности да компаније пронађу партнере у образовном сектору.

Спроведене реформе које су увеле дуално образовање, дигитализацију управо су допринеле да се кроз класификацију струка, заната и стечених способности убрза процес развоја целокупне привреде. Као пример ћу навести кинеску фабрику „Меи Та“ у Обреновцу, која запошљава кадрове обучене за производњу аутомобилских делова мотора и општих индустријских делова.

Нагли развој информационих технологија доводи до нових погледа предузећа према вредностима која допринесе бољој позицији на тржишту и конкурентској предности. То је, бесумње, нова економија знања, односно знање као кључни економски ресурс. Зато је битно да предузећа располажу стручним, образованим и квалитетним кадровима који ће својом способношћу, креативношћу, мотивисаношћу и знањем предузеће учинити конкурентним на тржишту. На тај начин се стечена вештина и знање реализује, а тиме директно утиче на укупни развој и доприноси финансијској стабилности земље. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Обавештавам народне посланике да је, у складу са чланом 158, истрошено време када је у питању дискусија подносилаца амандмана.

Одређујем паузу до 14.45 часова.

(После паузе – 14.45)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Поштоване даме и господо народни посланици, настављамо са радом.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Оливера Пешић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Ивана Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Катарина Ракић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Милосав Милојевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Владо Бабић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Ана Чарапић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик проф. др Зоран Драгишић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4 амандман је поднела народни посланик Александра Томић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Драган Савкић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Жарко Мићин.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4 амандман је поднео народни посланик Бобан Бирманчевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Михајло Јокић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Соња Влаховић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Радован Јанчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Блажа Кнежевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Маја Мачужић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Светлана Николић

Павловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Милимир

Вујадиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Владимир Орлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Верољуб Матић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Иван Манојловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4 амандман је поднео народни посланик Славиша Булатовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Милена Турк.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Драган Вељковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Вера Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Јелена Жарић

Ковачевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Горан Ковачевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Сандра Божић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Ненад Митровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Игор Бечић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Јелена Мијатовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Борка Грубор.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Бранимир Ранчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Драган Шормаз.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Зоран Милекић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Студенка Ковачевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Србислав Филиповић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Снежана Петровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Радмило Костић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Радослав Цокић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Огњен Пантовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Жарко Богатиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Марко Зељуг.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Љиљана Малушић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Станислава Јаношевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Горан Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Звонимир Ђокић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Радослав Јовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Марко Атлагић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Дарко Лакетић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Зоран Бојанић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Тијана Давидовац.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Верољуб Арсић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Тања Томашевић Дамњановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Десанка Репац.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов и наднаслов изнад члана 5. амандман је поднела народни посланик Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александра Чабраја.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман су заједно поднели народни посланици Александар Марковић, Јелена Жарић Ковачевић, Студенка Ковачевић и Александра Мајкић.

Влада и Одбор за образовање, науку, технолошки развој и информатичко друштво прихватили су амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наднаслов изнад члана 6. амандман су заједно поднели народни посланици Мирјана Драгаш, Снежана Пауновић и Љубинко Ракоњац.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александра Чабраја.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандман су заједно поднели народни посланици Милетић Михајловић, Неђо Јовановић и Стефана Миладиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Александар Шешел.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александра Чабраја.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Бранка Стаменковић и заједно народни посланици Александар Марковић, Јелена Жарић Ковачевић, Студенка Ковачевић и Александра Мајкић.

Влада и Одбор за образовање, науку, технолошки развој и информатичко друштво прихватили су амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандман је поднела народни посланик Весна Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александра Чабраја.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандман су заједно поднели народни посланици Миљан Дамјановић и Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 9. амандман су заједно поднели Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александра Чабраја.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 9. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Влада и Одбор за образовање, науку, технолошки развој и информатичко друштво прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана и члан 10. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 10. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александра Чабраја.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 10. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 10. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Влада и Одбор за образовање, науку, технолошки развој и информатичко друштво прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним

системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 10. амандман су заједно поднели народни посланици Александар Марковић, Јелена Жарић Ковачевић, Студенка Ковачевић и Александра Мајкић.

Влада и Одбор за образовање, науку, технолошки развој и информатичко друштво прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандман су заједно поднели народни посланици Александра Белачић и Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандман су заједно поднели Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александра Чабраја.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 12. амандман су заједно поднели народни посланици Божићар Делић и Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 12. амандман је поднео народни посланик Милан Лапчевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 12. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 12. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александра Чабраја.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 12. амандман са исправком су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 12. амандман су заједно поднели народни посланици Ненад Чанак, Олена Папуга и Нада Лазић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 12. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Амандман којим се после члана 12. додаје нови члан 12а поднела је народни посланик Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 13. амандман су заједно поднели народни посланици Никола Савић и Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 13. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 13. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александра Чабраја.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 13. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Влада и Одбор за образовање, науку, технолошки развој и информатичко друштво прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 14. амандмане у истоветном тексту поднели су заједно народни посланици Вјерица Радета и Петар Јојић и заједно народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић, са исправком.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 14. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александра Чабраја.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 14. амандман су заједно поднели народни посланици др Предраг Јеленковић и Јасмина Каранац.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 14. амандман је поднео народни посланик Иван Бауер.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

ИВАН БАУЕР: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре, уважене колегинице и колеге народни посланици, грађани Републике Србије, поднео сам амандман на став 4. члана 14. Предлога закона.

Прочитаћу како гласи став 4. у оригиналном тексту: „Агенција подноси Влади извештај о раду за претходну годину најкасније до 1. априла текуће године, а изузетно подноси и периодичне извештаје или извештај о извршењу неког посла, на захтев министарства надлежног за послове образовања, у року који не може бити краћи од 20 дана.“

Мој предлог је да се направе две измене у овом ставу 4. Прва се тиче мењања речи „периодичне“ у овом контексту – „периодични извештаји“ у „тримесечне извештаје“, сматрам да је то прецизнија дефиниција. Друга измена тиче се рока у којем се овај извештај подноси, који, каже у оригиналном тексту, не може бити краћи од 20 дана. Мој предлог је да се стави рок од 15 радних дана.

Шта је идеја? Позивам се на Закон о извршењу и обезбеђењу, који сматра да је супериорнија дефиниција радних дана него обичних дана, јер се врло често може десити да због неких празника 20 дана буде рок који је

много краћи од 15 радних дана. Из тог разлога сматрамо да је рок од 15 радних дана далеко примеренији него 20 дана. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли још неко жели реч? (Не.)

На члан 14. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланик Бранка Стаменковић и заједно народни посланици Александар Марковић, Јелена Жарић Ковачевић, Студенка Ковачевић и Александра Мајкић.

Влада и Одбор за образовање, науку, технолошки развој и информатичко друштво прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 15. амандмане у истоветном тексту поднели су заједно народни посланици Вјерица Радета и Томислав Љубеновић и заједно народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић, са исправком.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 15. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 15. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александра Чабраја.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 16. амандмане у истоветном тексту поднели су заједно народни посланици Вјерица Радета и Весна Николић Вукајловић и заједно народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић, са исправком.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 16. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александра Чабраја.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 17. амандмане у истоветном тексту поднели су заједно народни посланици Вјерица Радета и Љиљана Михајловић и заједно народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић, са исправком.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 17. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 17. амандман су заједно поднели Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александра Чабраја.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 17. амандман су заједно поднели народни посланици др Иван Бауер, др Предраг Јеленковић и Јасмина Каранац.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има Иван Бауер.

ИВАН БАУЕР: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре, уважене колегинице и колеге народни посланици, грађани Републике Србије, поднели смо амандман на члан 17, и то на његов став 6, односно тачку 2). Ради се о условима када се може разрешити члан управног одбора Агенције, а став 2. у оригиналном тексту гласи: „ако не испуњава дужности члана Управног одбора, не испуњава услове за именовање, ако не испуњава обавезе предвиђене овим или посебним законом или актом о оснивању Агенције или ако буде осуђен за кривично дело на казну затвора од најмање шест месеци.“

Ми смо предложили да се ова дефиниција „осуђен за кривично дело на казну затвора од најмање шест месеци“ промени у другачију дефиницију – односно ако буде осуђен за кривично дело које га чини недостојним за обављање ове функције.

Зашто смо сматрали да је ова дефиниција боља? Зато што неко може да буде осуђен на затворску казну краћу од шест месеци или на условну казну али да га, без обзира на то, дело које је учинио дисквалификује за обављање једне овакве функције или може да буде осуђен на казну у трајању дужем од шест месеци, на пример за неки саобраћајни прекршај који не мора по сваку цену да га дискредитује за обављање ове функције.

Због тога смо сматрали да је од ове дефиниције шест месеци боља дефиниција која каже да се може разрешити неко ко не испуњава услове у смислу да је осуђен за кривично дело које га чини недостојним за обављање ове функције. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 18. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александра Чабраја.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 19. амандмане у истоветном тексту поднели су заједно народни посланици Вјерица Радета и Филип Стојановић и заједно народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић, са исправком.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 19. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александра Чабраја.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 20. амандмане у истоветном тексту поднели су заједно народни посланици Вјерица Радета и Срето Перић и заједно народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић, са исправком.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 20. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александра Чабраја.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 21. амандмане у истоветном тексту поднели су заједно народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић, са исправком.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 21. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Влада и Одбор за образовање, науку, технолошки развој и информатичко друштво прихватили су амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч?

Реч има колегиница Бранка Стаменковић.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Ево, ово је један од десет амандмана на Предлог закона које је Влада прихватила, а укупно је прихватила 17 амандмана од овог брда амандмана, којих има 400, ја мислим, ако не и близу 500, на овај закон. Влада је прихватила 17, а од тих 17, десет амандмана су они које је написала посланичка група Доста је било.

Има ту пар амандмана који су усвојени везано за повећање транспарентности рада, али највећи број ових амандмана односи се на словне и правописне грешке које се налазе у овом амандману. Ту видимо да предлагач закона није имао довољно времена, довољно инспирације да у претходна два дана и данас пре подне чује довољно стручне аргументе у представљању неких других амандмана који би га убедили да евентуално прихвати још неки. Зато што, када је реч о овом закону, стварно смо имали изузетно велики број поднетих амандмана; највећи број њих потекао је од посланика СНС и њихових коалиционих партнера.

Имам само питање – а где вам је овлашћени представник предлагача закона? Нема нам министра Шарчевића...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Стаменковић, оба министра су овлашћена, Влада има право као предлагач да овласти било ког свог члана.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Добро, хвала на информацији.

Након ових амандмана, ко је слушао ова два и по дана, могу да разумем што више не може да седи у овом пленуму. Хтела сам само исто да вас питам – шта смо ми урадили у ова два и по дана расправљајући о ових 300 амандмана на прва четири члана првог закона? Шта смо урадили за грађане Србије? Какву корист грађани Србије имају од претходна два дана и данашњег преподнева? Јесмо ли побољшали решења у овом закону? Јер амандмани томе служе, да народни посланици предложе измене у закону да би грађанима сутра било боље кад ти исти закони у пракси почну да се примењују. Да ли смо то урадили док смо трошили десет сати за

представљање амандмана? Ја не бих рекла. Мислим да једино што смо постигли јесте да смо потрошили два дана, која коштају, на нешто сасвим друго и да нам нису интереси грађана били на првом месту.

Оно што смо слушали у претходна два и по дана може да се подведе под изражавање љубави Александру Вучићу. И то је у реду, љубав је важна, љубав покреће свет, ја то подржавам, али Народна скупштина није место за изражавање љубави Александру Вучићу, Народна скупштина је место за изражавање љубави према грађанима који су нас бирали у ову скупштину да заступамо овде њихове интересе.

(Јасмина Обрадовић: Колико су вам грађани дали гласова на претходним изборима?)

Колегиница добацује – а колико су вам грађани дали гласова на претходним изборима? Па то сам вам, колегинице, објашњавала још пре месец дана; нисте запамтили, мораћу опет. Значи, СНС је у Београду освојила 45% гласова и ви мислите да су то ваши гласови, ви мислите да су грађани за вас гласали. Они су гласали за паштету, а не за СНС.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Стаменковић, изричем вам опомену.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: То сам вам већ једном објашњавала и нисте схватили. Није проблем, понављају из почетка, док не схватите. Изборни процес сте у потпуности изманипулисали и у предизборном и у изборном и у постизборном циклусу. Ми слободне изборе немамо, ми немамо изборе за представнике грађана, ми имамо изборе за паштету, јер је народ гладан.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Изричем вам другу опомену.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Због чега? Могу ли да добијем образложење?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Ево, добићете образложење. Зато што се на листама изјашњавају за неке кандидате, а не за паштете. Немојте да нарушавате достојанство народних посланика који су бирани са неких изборних листа и да их називате паштетама.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Народни посланици су први потегли питање изборних резултата. Ја имам право на своје мишљење и свој осврт.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Нисам чуо, колегинице. Ви сте једини причали у поподневном делу.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Нисте чули јер ви, кад добацивање долази са десне стране, то добацивање не чујете, јер то је традиција парламентаризма, а када сам ја с леве стране, то је за казну.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице, да прочитам ваш амандман који је прихваћен. У ставу 3. након речи „година“ додаје се знак интерпункције „,“, у ставу 4. знак интерпункције „,“ замењује се знаком „,“.

Значи, ваш амандман... Треба да знате кад нешто пишете, сваки закон пре него што се објави има преглед редакционе комисије и колеге запослени

у редакционој комисији јако су вам захвални што сте им олакшали посао око тачака и зареза. То је ваш амандман.

Наставите да причате о вашем амандману а не о љубави према Александру Вучићу. На ту љубав имају право грађани, који су на неким изборима то исказали. Не сматрам за оне за које нису гласали да их грађани мрзе, зато вас молим да се и ви не понашате тако да мрзите своје колеге и вређате их, него наставите о својим тачкама и зарезима.

Наставите, изволите.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Захваљујем, председавајући, што сте прочитали мој амандман, само га нисте прочитали у целости. У том амандману исправљене су четири словне, правописне и граматичке грешке.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Рекох, то ради редакциона комисија.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Оставите ме да кажем ја сад нешто, не упадајте ми у реч. Да могу, ја бих сад вас казнила, али не могу.

Подсећам и колеге народне посланике и јавност Србије да је ове предлоге закона у Народну скупштину упутило Министарство просвете. Ако је вама у реду да у Народну скупштину долазе закони са правописним, граматичким, техничким и словним грешкама, онда је до вас. Министар је очигледно сматрао да је то недопустиво, те су стога моји амандмани прихваћени. Колико ви поштујете просвету и све остало, јасно је из тога што сте у последња два и по дана промашили тему и код учитељице у првом разреду бисте сви редом добили јединице. Толико од мене овом приликом.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По Пословнику, народни посланик Владимир Орлић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Пријава по праву на реплику, господине председавајући, ако се слажете.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала лепо.

На тему оних духовитих опаски, морам да признам на моменте врло стручних, упућених СНС-у на тему љубави, Народне скупштине Републике Србије и неизоставне паштете.

Шта смо ми радили претходна два дана? Ми смо расправљали теме које су, наравно, важне за Народну скупштину и, наравно, важне за грађане Србије који ово прате, и тичу се и актуелних тема, попут ситуације везане за аеродром у Нишу, тичу се и оних ствари које би требало да су важне увек, као што су економија, развој, модернизација, инвестиције.

Како ми показујемо однос према Народној скупштини, има ко ће да суди. С друге стране, какав је допринос оних који су целу ову расправу, колико год да је трајала, пратили из ресторана све време, не бих могао да препознам да су они ту неки допринос са своје стране дали. Вероватно отуда и фасцинација паштетама. И прошлу седницу, ево и ову, када год дођемо до расправе у појединостима, неки је прате искључиво из скупштинског

ресторана. Када је реч о љубави, ја ту могу да препознам само љубав према ресторану, у ком се, како беше, лепо и радо руча.

Када је реч о, то могу чак и да цитирам: „ми слободне изборе немамо“, ја се у том погледу слажем да они који су то изговорили говоре у своје име, они слободне изборе немају. Ту се мисли пре свега на неке изборе у њиховој организацији, коју чак не могу ни да назовем политичком, то је строго интересна организација, да ли је реч о удружењу грађана или је реч о групи грађана, углавном место где се слива новац, било из Скупштине, било из касе где се уплаћују чланарине.

Они тамо никакве слободне изборе немају, него на којекваким, како беше, четовима, воцаповима једни друге искључују, не зна се више ни ко је у оставци ко није, ко је члан ко није, колико имају кандидата и тимова. Ја се слажем, то је веома велики проблем и требало би њиме да се баве подједнако улажући енергију као по питању паштета. Можда тада буду били негде изнад, како беше, оног 1,4%. Је л' толико било? Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По пословнику, народни посланик Саша Радуловић.

САША РАДУЛОВИЋ: Хвала, председавајући.

Повредили сте члан 109. Мало пре сте установили праксу да, када се каже реч паштета, народни посланик добије опомену. Пошто је господин Орлић два пута употребио реч паштета, молим вас да му изрекнете две опомене. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Није добијена опомена што је споменута паштета, него зато што је колегиница кандидате за одборнике назвала паштетама. Зато је изречена опомена, и то два пута.

(Саша Радуловић: Није, посланике.)

И посланике, наравно.

(Бранка Стаменковић: Дозволите да објасни.)

Волите такве метафоре, немам ништа против.

Повреда Пословника, народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, господине председавајући, требало је, у складу са чл. 106, 107, 108, 109, 110, после излагања госпође да примените строже мере, чак и после излагања колеге Радуловића.

Дакле, нису вређане паштете, вређани су грађани Србије. Није речено да су паштете глас, већ да су грађани гласали за паштете. Тиме су увређени сви они који су гласали на београдским изборима.

Нисмо ми, господине председавајући, криви што њих народ неће. Нисмо ми криви што су они сами себе довели у стечај. Значи, нисмо ми криви што су они постали „Расуловић компани“.

(Радослав Милојичић: Криминалци.)

Нисмо њих удружили са „Бошком Леворучицом“, нисмо ми...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Милојичићу, изричем вам опомену.

(Радослав Милојичић: Због чега?)

Зато што сте колеге прекопута назвали криминалцима.

(Радослав Милојичић: Нисам ја назвао њега.)

Колеге прекопута, не знам на кога се односило.

(Радослав Милојичић: Нисам ја назвао њега, него оне који вређају грађане Србије.)

Наставите, колега Ристичевићу.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Нисам ја крив што госпођа десну руку назива левом, што леву руку назива десном. Верујем да су се они збунили.

Господине председавајући, после њиховог увођења самостечаја, ја предлажем да унесу ону гитару да нам колега Радуловић нешто одсвира, а Бошко може да запева. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Сматрам да нисам повредио ниједну одредбу Пословника.

Свакако, најстроже казне изричу грађани на изборима. Према томе, ја од тога строже да их казим не могу. Ни близу не могу као грађани.

Да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни о повреди Пословника? (Не.) Хвала.

По Пословнику, народни посланик Радослав Милојичић.

Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Господине Арсићу, рекламирам члан 108. и волео бих да ми кажете због чега сам добио опомену.

Да ли ви чујете шта припадници владајуће већине, који раде све то што сам ја изговорио, малтретирају грађане, туку, хапсе, плаћају гласове по 15.000 динара...?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Изричем вам другу опомену.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала. Због чега сам добио опомену?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Оптужили сте све посланике да туку, хапсе, плаћају гласове.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Тачно. То се ради свуда у Србији. Председник Општинског одбора ДС у Мионици, Милан Гавриловић, брутално је претучен, са тешким телесним повредама, од стране чланова Српске напредне странке.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Ви сте судија.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Обиђите мало по Србији па видите шта се ради. Ово што се дешава у Нишу, то је одговор грађана који не могу да трпе то што се ради већ шест година. То је само једна чаша, једна кап у мору.

Хоћете ли да ми кажете да ви не знате за то да је Данило Бобић у Врбасу киднапован током изборног процеса? Да су члановима ДС-а у Смедеревској Паланци претили пиштољем? Постоји записник, полицијска истрага је спроведена. Чак је у Мионици и председник СПС-а, или

потпредседник, претучен. Ту је био и Ђорђе Милићевић када је претучен и наш Милан Гавриловић, него су они власт па не смеју да реагују. Ми хоћемо да реагујемо. Не због ДС-а, него због грађана.

Одузмите ми, слободно, време, пошто имам и време посланичке групе, није никакав проблем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немате.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Имамо три минута.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: А три минута? Добро.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Како сте то баш погрешили да ми немамо време? Можете слободно да ми одузмете време.

У дану за гласање, кад је овде био министар Шарчевић, ја сам рекао да је Закон о електронским уџбеницима добар али није компатибилан са финансијским стањем у ком се налазе ученици и њихови родитељи.

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Милојичићу.

(Радослав Милојичић: Три минута није прошло; имам још три минута.)

Добили сте по Пословнику право да говорите, па сам дужан да вам одговорим на ваше рекламирање да сам прекршио Пословник у једном делу.

Знате, ја не могу да одговарам или да мислим нешто на основу неких информација, али оно што знам је да сте, када су били избори у Костолцу, цео дан били у Костолцу и да вас нико није малтретирао и да вам нико није претио и да вам длака са главе није недостајала.

Добићете време, не секирајте се ништа.

Тада сте изгубили те изборе и победила је листа СНС и СПС са 65%. Значи да није било никакве присиле да грађани гласају. Ви сте томе посведочили, били сте ту. Био сам ја са вама, ништа вам није недостајало. Бринуо сам се за вас да вам се нешто не деси, јер знам да сте склони провокацијама, да вређате људе да би вас нападали. Ништа вам се није десило. Изгубили сте те изборе са 65%, толико је добила листа СНС.

(Неђо Јовановић: Реплика, поменута је посланичка група.)

Само прво да видим по ком основу.

(Радослав Милојевић: Ја сам на повреду Пословника.)

Не може, колега Неђо Јовановићу.

(Неђо Јовановић: Била је злоупотреба Пословника.)

Колега Милојичић, три минута времена од посланичке групе, по амандману.

Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала, господине Арсићу.

Прво, ради истине, нисмо били за истим столом, већ смо били у истом ресторану. С друге стране, тачно је да се мени ништа није десило у Костолцу, као што се лично мени ништа није десило ни у Смедеревској Паланци, ни у Мионици, ни у Ковину, ни на свим местима где сам као председник извршног

одбора боравио током изборних кампања. Па још би фалило да ви из СНС малтретирате и посланике. До тог нивоа нисте дошли, а са друге стране, мислим да знате да ја на те претње не бих оћутао. Ја нисам толики хришћанин да, када ми неко удари шамар, окренем и други образ; вероватно ви то знате, па се тако не понашате. Али не можете...

Четрнаест избора је одржано у последњих годину и по дана, од Неготина, Мионице, Аранђеловца, Костолца, Ковина, на свим другим местима, Врбаса, свуда СНС малтретира све запослене, уцењује сваког грађанина, поткупљује. Колико сте социјалних помоћи дали у свим општинама два дана пред изборе? Милионе и милионе динара социјалне помоћи. И шта је ту легитимно, шта је ту демократски?

Не можете да кажете да се изборни процеси у Србији спроводе на фер и демократски начин. Спроводе се под присилом, под малтретирањем, под претњама. Сваки радник који ради у јавном предузећу...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Милојичићу, вратићу вам време, само ми реците да ли да ово тумачим као одговор на моје образлагање зашто Пословник није повређен, на шта немате право. Можете да затражите нову повреду Пословника или да дискутујете о амандману. Основ за добијање морам да знам да би служба знала како да вам определи то време.

(Радослав Милојичић: Основ је време посланичке групе.)

Не можете да одговарате мени на мој одговор на вашу повреду.

(Радослав Милојичић: Ја се обраћам грађанима Србије, који такође трпе...)

Повреда Пословника, народни посланик Неђо Јовановић.

Изволите.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем се, председавајући.

Повредили сте члан 27. Односи се на руковођење расправом у току седнице, јер сте дозволили класичну злоупотребу Пословника од народног посланика који је пре мене говорио.

Мислим да је таква врста толеранције према начину којим се злоупотребљава Пословник недопустива. Ту морате имати нулту толеранцију, због тога што је уместо повреде Пословника говорено о сасвим другим темама и сасвим другим стварима. Поменута је СПС, некакво пребијање итд., итд. Какве то везе има са повредом Пословника и какве то везе има уопште са оним о чему смо ми данас расправљали?

Молим вас да убудуће санкционишете свако иступање и сваки покушај злоупотребе како је то учинио господин Милојичић, нарочито због тога што се ради о обмањивању грађана, и о вређању грађана, а самим тим и вређању овог дома, овог парламента, вређању оног огромног броја грађана који су своје демократско право, а то је право гласа, искористили на прави начин. Они су то искористили, а вређање овог дома и тих наших грађана које ми представљамо састоји се управо у томе што се толико велики број, у хиљадама, десетинама хиљада или на стотине хиљада, као што је случај у

Београду, који су своје право гласа искористили онако како су га искористили, тражи као алиби за онај минорни резултат од 2.2 или 1,4%. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Јовановићу, ја сам, ризикујући и да ми буду избушене гуме на аутомобилу, господину Милојичићу изрекао две опомене, али једноставно, остају само још две санкције – одузимање речи и искључење из даљег рада.

Повреда Пословника, колега Владимир Орлић.

(Владимир Орлић: То је реплика. Ово је било по амандману.)

А, то је по амандману. Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Користим право на реплику.

Господине председавајући, прво десет секунди, пре свега, поруке за вас. Кад народни посланик попут овог малопре сам изрази жељу да му се одузме време за расправу, мислим да треба да изађемо у сусрет тој жељи. Дакле, размислите ако понови ту жељу. Верујем да хоће, делује ми овако врло расположен, а делује ми и да зна шта ради.

Зашто ми све ово слушамо, даме и господо? Најмање су два разлога у питању. Један се тиче избора поменутих малопре, само овог пута избора у непостојећим политичким организацијама, а и у оним интересним, које причају да су политичке а испостави се да нису ни регистроване. То је први разлог. Други је свакако у непосредној вези са свим овим изборима који су организовани, неко их је малопре набројао 14, у последње време у Републици Србији на различитим нивоима.

Е, видите, када неко на 14 узастопних избора прође као бос по трњу а данас буде испод линије цензуса, он и може само да наступа овако како наступа онај човек малочас, он може да покушава да искористи ситуацију да у сопственом, потпуно девастираном предузећу, које данас ништа не вреди, себи избори неко место у оваквим потпуно ванредним околностима. Због тих, пре свега унутарстраначких или унутаргрупачких, како да назовем оне тамо, избора, ми сада овде присуствујемо својеврсним кампањама.

Желео бих да поздравим интенцију да неки људи попут ових који се сада саморекламирају дођу на чело својих организација. Желим то да поздравим јер, уколико би они дошли на сами врх и сада они постали руководиоци, директори, шефови, председници чега било, то би сигурно зацементирало судбину тих и таквих организација, организација које се, ево видим, стигло је данас једно актуелно истраживање, налазе дубоко испод линије цензуса.

Када бисмо данас имали парламентарне изборе, само би СНС и СПС, наши коалициони партнери, могли да уђу у Народну скупштину. Сви остали могли би да гледају преносе из Скупштине од куће. Не би могли – и тиме завршавам, господине председавајући – да имају никакву већу корист за грађане, за које толико брину, од тога да користећи трајну легитимацију

сврате понекад у скупштински ресторан, који им је најважнији на свету. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Јелена Жарић Ковачевић, повреда Пословника.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем.

Рекламирам члан 106. Дакле, колега је, откако је дошао у салу пре једно 15-ак минута, пошто задња три дана овде није био, говорећи о свом амандману говорио о социјалној помоћи СНС, Мионици, Ковину, аеродрому у Нишу, изборном процесу, јавним предузећима итд. Да ли је могуће да се све ове области тичу његовог амандмана и да ли је могуће да смо ми овде дужни да слушамо о чему год овде посланик жели да прича?

Зарад истине, како је и сам казао, и зарад јавности, а нарочито зарад грађана Ниша, ја морам да кажем да се противим у том смислу помињања аеродрома у Нишу од стране дотичног колеге, управо због тога што знамо шта нам је демократска власт оставила у Нишу, а то су дугови, дугови које град Ниш до дана данашњег није могао да исплати. И све ово што се дешава у Нишу, сви ови протести који се дешавају у Нишу дешавају се због уговора који је закључен 2010. године од стране Милоша Симоновића, тадашњег градоначелника Ниша, који је био из ДС.

Због тога што ви, наравно, не можете, ја не очекујем да унапред знате ко ће о чему причати, ја нећу тражити да се Скупштина изјашњава о овој повреди Пословника. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Ђорђе Комленски, по амандману.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Захваљујем.

Ја се не слажем са колегом Орлићем да је колега који је говорио пре тога прошао као бос по трњу, зато што просто не могу да верујем да је 2.300.000 динара опљачканих из буџета општине Смедеревска Паланка потрошених у спортској радњи „Нале спорт“ за набавку патика успео за све ово време да поцепи или да погуби. Једино ако су му ноге прерасле број, па онда има неки други проблем.

Што се тиче његових чувених умотворина везаних за расправу по овом амандману, вероватно још једна од најлепших умотворина и успеха је било спајање Катастра и земљишних књига у Смедеревској Паланци, када је градско земљиште од 2,7 хектара, државно, преписано, од тога 1,7 хектара на приватно лице и његовог пајтоса, на којем је сад направљена кафана, других 0,7 хектара на друго физичко лице, а нешто мало је остало и тој чувеној установи измишљотини, установи која се водила као Спортски клуб „Јасеница 1911“. Колико су добро радили тамо, очигледно да би могли да очисте све те његове патике које је успео да запрља и искористи за ово време, морала су да раде четири економа и пет чувара и шест управника стадиона, који данас сваки од њих потражује и тужи за по 850.000 динара неисплаћених

плата. Тако да, ако је бос, вероватно су ови узели и те патике да би намирили своја потраживања. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Радослав Милојичић.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала.

Па, пре свега, мислим да је у овом високом дому дозвољено много тога, али баш да се не зна да је прелазак из земљишних књига у Катастар надлежност Републике и да је то Република урадила, да то није надлежност локалне самоуправе, толико незнање баш фасцинира. Но, добро.

Морам да похвалим говорника који је говорио пре претходног. Биће он председник Скупштине. Чујемо да је борба у СНС за то увелико. Ја бих желео да господин Орлић буде председник Скупштине, јер кад год ми помислимо да СНС не може горе од неког решења, они поставе министра Вулина за министра одбране. Кад год помислимо да не може горе од тога што је радила у ових шест година, онда добијемо Бату Гашића на челу озбиљне институције каква је БИА. Сада нам, драги грађани којима је СНС смањила плате, смањила пензије, поскупела акцизе на струју, поскупела цену електричне енергије, само фали да Србију као председник Скупштине, треће најважније функције у држави, представља господин Орлић. Али, имајући у виду да имамо Бату Гашића и господина Вулина, немам никакав проблем.

Ја се трудим да увек у животу, тако васпитавам и своју децу, а и у политици, то знају људи који са мном раде овај тежак посао у овом тренутку, говорим истину. Позивам претходног говорника из Социјалистичке партије Србије, ако није припадник СПС-а 2014. године претучен у Мионици, као и Милан Гавриловић, ако није претучен, ја ћу да поднесем оставку. Ако јесте, да се претходник из СПС-а, који је рекао да сам ја овде изнео неистине, обавезе да он поднесе оставку на посланички мандат, а сведок је био и Ђорђе Милићевић, потпредседник Скупштине, с којим сам ја стајао у ходнику, јер су нам страначке просторије на истом месту.

Није то тема у овако важном закону, али не можете нон-стоп да обмањујете све грађане Србије.

(Председавајући: Приводите крају.)

Не можете да обмањујете како се у Србији сјајно живи, а 50.000 деце, што је везано са овим амандманом, нам је гладно, 50.000 деце нема за ужину... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Милојичићу.

Само вас молим, немојте ви још да смењујете функционере.

(Радослав Милојичић: Не спомиње нико народ.)

Видим, већ сте поставили новог председника Скупштине.

(Радослав Милојичић: Орлић се бори за то, ја га подржавам.)

Прво, право на реплику, народни посланик Владимир Орлић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Чисто да се захвалим на лепим жељама.

Ако мене неко случајно пита шта бих ја највише волео, ја бих највише волео да што дуже имам прилику да најбољима од најбољих, политичким генијима, објашњавам зашто су толико успешни колико јесу. Дакле, ово што управо сада радимо.

Када говоримо о странкама, да похвалим ванредну храброст „жутог предузећа“ да формира радну групу која треба да испита како су дошли до тога да буду, у праву је колега Комленски, не ко боси по трњу, него много горе од тога данас.

Кад неко формира радну групу која у свој закључак стави, цитирам, да су они сами, за време док су жарили и палили Србијом, намештали конкурсе, намештали тендере, да су се уграђивали за проценат, кад сами себе назову жутим лоповима у свом страначком документу, ја мислим да то заслужује само да буде истакнуто као изванредан пример. То су њихове речи. То није нешто што је рекао било ко са ове стране, нити то сад смишљам ја. Ја само понављам њихове речи у њиховом сопственом, страначком документу. Документу који не само да нису оспорили, него дојучерашњи директор „жутог предузећа“, поносни власник врачарских пашњака, тренутно у оставци, каже оног момента када је са сузама у очима подносио оставку – они наши, мисли на њихове, који су тај документ објавили и дали га новинарима, они су ми пуцали у обе ноге за време претходне кампање, они су ми погодили артерију и они су упуцали нашу странку. Дакле, човек потврђује аутентичност тих речи, аутентичност тих налаза и он потврђује да су тиме сами себи направили штету, што су се показали искренијим него што су очигледно у стању да поднесу.

Што се тиче подношења оставке, могу они сви комплет да поднесу оставке, а могу и да постану председници тог њиховог интересног удружења. Нема апсолутно никакве разлике између једног и другог. Како год да се називају, били нешто формално или не, свеједно ће бити у позицији – ево вам једно велико ништа, презадужено, које Драган Ђилас одлично камати, које ни цензус не може да види и чувајте га добро.

Мислим да то довољно говори о њиховој судбини и озбиљности понуда које овде износе. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Право на реплику, народни посланик Неђо Јовановић.

Изволите.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем се, председавајући.

Због грађана Србије, занимљива је фасцинација Социјалистичком партијом Србије од појединих странака – кажем појединих странака – из опозиције; овај пут и данас нарочито од господина Милојичића.

С обзиром на то да све време обмањује грађане, морам да поновим још једном. Ни једног јединог тренутка, а што се може видети и по транскриптима дискусија које су вођене данас, нисам поменуо било какво батинање и било какво пребијање. Говорио сам о сасвим нечем другом. Ко

ме није слушао, његов је проблем. Заиста његов проблем. Али оно што је далеко већи проблем оних који то импутирају Социјалистичкој партији Србије и фасцинирају се Социјалистичком партијом Србије, јесте њихова судбина. Нека се господин Милојичић не брине за Социјалистичку партију Србије, треба да се забрине за судбину Демократске странке, треба да се забрине шта ће бити са будућношћу Демократске странке.

Ја заиста немам намеру да то коментаришем. То је њихов проблем и надам се да ће тај проблем коначно видети, пошто га још увек очигледно не виде на прави начин, а ми смо, хвала, добро, што се тиче Социјалистичке партије Србије и наше коалиције. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Ђорђе Комленски.

Изволите.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Захваљујем, председавајући.

Заиста, када неко против кога се води кривични поступак пред јавним тужилаштвом у Смедереву, под бројем 780/2017, због злоупотреба приликом куповине и продаје земљишта и објеката бившег Дома ЈНА у Смедеревској Паланци себи даје за право да говори о Александру Вулину, то је заиста један чин који потпуно губи сваки смисао. Глупо је одговарати на овакве коментаре који долазе из те популације, али колико Александар Вулин добро ради свој посао рекао је и господин Сергеј Шојгу, и о степену сарадње између Србије и Русије. То говори више него довољно о свему томе.

Колико истине говори господин који овде данас, не знамо шта га је пробудило па је дошао овако касно, говори и порука господина Данила Бобића из Врбаса, који ме је замолио да овде пред грађанима Србије кажем да је тражио и инсистирао од господина Милојичића да више његово име не узима у уста и да га не брука.

Морам да се сложим са господином Пајтићем, нажалост, који је једном приликом изјавио да је иза њега остао у партији у којој се налази господин Милојичић брод лудака. С обзиром на све то и да тај брод нема капетана, чујем да је најбољи кандидат за капетана који ће тај брод дефинитивно да растури о све хриди управо господин који је говорио малопре. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, због спомињања имена.

Изволите, колега Милојичићу.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Господине Арсићу, вама када посланик изговори „брод лудака“ не делује ништа чудно и не делује да би требало да опоменете претходног говорника, који је управо говорио о својој минорној партији у којој се налази? Они тако себе ословљавају.

И, с обзиром на то да су слали топове на студенте 90-их година тај њихов председник и они, мислим да би много боље било за грађане Србије да се претходни говорник, који је у странци Александра Вулина, обазре на то што нам се, нажалост, прошле недеље још један припадник Војске Србије

убио – у Нишу, због немаштине. Мислим да је то трагична ситуација у којој се налазе припадници Министарства одбране.

Мислим да је још трагичнија ситуација та да је током 2017. године 72% припадника Војске Србије који су напустили Војску то урадило на лични захтев. Војска је некада била институција са највећим поверењем грађана, наравно, док на њено чело није дошао Александар Вулин. Сада је Војска институција из које се бежи. Ви бисте успели кликер да покварите, што би рекао наш народ. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Милојичићу, немојте тако. Ви сте били тад јако мали, по вашим речима, имали сте пет-шест година, али сте били довољно одрасли 2008. године, када је ваш режим убио Ранка Панића.

(Радослав Милојичић: Наш режим? О чему ви причате?)

Да.

Реч има народни посланик Ђорђе Комленски, право на реплику.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: У ствари, тек сада схватам зашто је бивши капетан овог брода, који је побегао главом без обзира после задњих београдских избора, уништавао комплетне јединице, тенковске и све остале. То су, изгледа, неке трауме из детињства које су остале, а ја сам све време био убеђен да су они то чинили да би купили врачарске пашњаке и зидали зграде на врачарским пашњацима и зато што су школе о томе како војску треба уништити изучавали на Западу и никакве лепе речи и лепог односа са традиционалним српским пријатељима, Русијом, нису имали. Не можемо очекивати од оних који би вероватно и наковањ покварили да се брину да ли ће изгубити иједну длаку с главе где оду. Они не треба да се боје. Ја, нажалост, имам више длака на глави него неки који о томе причају.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 21. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александра Чабраја.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 21. амандман су заједно поднели народни посланици Ненад Чанак, Олена Папуга и Нада Лазић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 21. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 21. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 22. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 22. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александра Чабраја.

Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 22. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Дубравко Бојић.

Само да проверим...

По Пословнику, колегиница Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Господине Арсићу, ја вас молим, ради јавности, да када прозивате народне посланике не кажете да се нико не јавља за реч.

Ви знате да је време за расправу о амандманима ограничено, да смо ми српски радикали максимално користили време које нам стоји на располагању, да бисмо наравно то радили и даље, али пошто ми немамо Пословник, већ се користи привремени пословник – то је, знате, онај из времена ДОС-а, који сте ви јако критиковали када се на вас примењивао – ја вас молим, нађите неку формулацију другу. То је просто дезинформација јавности да ви кажете – народни посланик Вјерица Радета поднела амандман, да ли се неко јавља?, не, хвала. То, једноставно, није тачно.

Ја бих врло радо говорила о амандману, као и сви ми српски радикали, али, нажалост, Пословник не дозвољава, односно немамо више времена на располагању и ја вам препоручујем, јесте да вам то узима мало више времена, али ту сте где сте, морате да радите тај посао, па вас молим лепо да кажете да народни посланик Вјерица Радета, Наташа Јовановић, Срето Перић, ко год је поднео амандман на тај и тај члан, с обзиром на то да више немају времена на располагању, прелазимо на следећи амандман. Ево, лепо сам вас подучила како да кажете. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Од вас сам научио доста добрих ствари, али морам да вам кажем да сада нисте у праву, зато што постоје народни посланици који имају право да дискутују о вашем амандману. Морам да питам сваки пут да ли неко од њих жели да дискутује о вашем амандману. Тако да нисам ни у једној формулацији погрешно. Извињавам се, али тако је.

(Вјерица Радета: Ко има времена?)

Има и посланичка група Социјалистичке партије Србије, Двери, има Социјалдемократска партија, Покрет социјалиста има времена.

(Вјерица Радета: По Пословнику.)

По Пословнику опет? Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: По Пословнику, опет, члан 27, али став 2. Сад мало још да вас подучим.

Ви знате по Пословнику да приоритет за реч по амандману има подносилац амандмана, па сад морате онда мало више да говорите, да кажете, рецимо, опет – амандман на члан тај и тај поднела је народни посланик Вјерица Радета; с обзиром на то да подносилац амандмана по Пословнику више нема времена да говори, да ли се неко други јавља по амандману? Требало би да радите тако. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Жао ми је, колегинице Радета, али правила су правила; нисам их ја измислио, ради се већ годинама тако.

Ево, ја ћу да прочитам лепо како пише овде нама у припреми седнице, на члан 22. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Дубравко Бојић, и даље пише – да ли неко жели реч? и има опис амандмана.

(Вјерица Радета: Какве везе има шта пише ту? Постоји Пословник.)

Знате шта, нигде не пише да морам прво да питам да ли предлагач жели да говори. Не. Морам прво да му дам реч ако хоће да дискутује.

По Пословнику, Наташа Јовановић.

НАТАША Сп. ЈОВАНОВИЋ: Господине Арсићу, ви сте човек који врло добро зна да ток седнице не зависи од тога, то сте демонстрирали више пута, шта је ту написано. Јер ви нисте само обичан спикер, ви сте политичар и потпредседник Скупштине, и са широким схватањем дешавања у Скупштини морате да водите седницу у наставку тако да се јавност не доводи у заблуду.

Хипотетички, можда господин Орлић када буде... Кажу неки да ћете ви, господине Орлићу, да будете нови председник Скупштине. Можда вам уопште не буде био потребан овај, што би рекао Бечић, синопсис. Можда ћете ви из главе да знате који су све амандмани на дневном реду и да кренете лепо да читате, или из е-парламента, не пише вам ништа да/не него ви слободном својом интерпретацијом, као што се то дешава у Парламентарној скупштини Савета Европе, у неким другим парламентима где има листа говорника па председавајући на свој начин интерпретира како хоће, прозива некога итд.

Вама пише то да/не, знам јер сам била у два наврата потпредседник Скупштине па смо добијали сви те синопсисе. Ако то пише, то службе ураде, али ви сада, да бисте, као што је рекла колегиница Радета, били коректни према СРС, према свакоме од нас појединачно, према јавности, она вам је то лепо објаснила, треба само да кажете да подносилац нема више времена, да ли неко други жели реч. Ми смо само то хтели да интервенишемо да не би неко помислио... Јер немогуће је да било ко у Србији помисли, кад се чита име Вјерица Радета, Срето Перић, Немања Шаровић, Миљан Дамјановић, Александар Шешељ, Наташа Јовановић, да ми не желимо реч. То би био преседан стварно и чудно би се народ да је то могуће.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Јовановић, колега Маринковић, док је председавао, обавестио је српску јавност да су наступиле околности из члана 158. став 5. Пословника о раду Народне скупштине.

Ја ћу да га цитирам па ћу с времена на време да подсетим да сваки подносилац амандмана има право да образложи свој амандман у трајању до два минута, с тим да укупно трајање претреса у појединостима по овом основу не може бити дуже од 10 часова, односно шестсто минута.

Кажем да је наступила та околност још пре неких 150 амандмана и не очекујте да сваки пут спомињем тако нешто.

(Наташа Сп. Јовановић: Шта да је неко сада дошао са посла и укључио да гледа Скупштину?)

Рекао сам да ћу с времена на време то да кажем. Цитираћу цео члан. Изволите, колегинице Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: На основу члана 32. као колега потпредседнику заиста сам у обавези да помогнем. Пословник ме обавезује.

Молим вас, то што сте сад рекли апсолутно нема смисла. Да ли ви мислите, као што је неко од ваших посланика данас рекао – подсећам гледаоце или подсећам публику, да смо ми у позоришту, да је неко купио карту и седи испред телевизора и гледа док се не заврши седница? Ово је седница отворена за јавност. Разни људи, грађани Србије долазе са посла, одлазе на посао, иду тамо, иду онамо, налазе времена, воље и жеље да гледају Скупштину у неком периоду, у неком периоду то не могу и то што је рекао колега Маринковић, ви или било ко пре два сата је видео или чуо један број људи. После тога људи слушају како ви прозивате – Вјерица Радета не јавља се по амандману.

То је апсолутно недопустиво за било ког од нас из СРС. Ако ви прозивате некога и он стварно није ту, ми знамо зашто није ту, из оправданих разлога, није ни важно, али ако седимо овде да ви не кажете... Ви сте, на крају крајева, то у обавези да кажете – амандман на члан 6. поднела је народни посланик Вјерица Радета; с обзиром да подносилац амандмана нема по Пословнику више времена да образлаже амандман, питам остале посланике, који имају то време, да ли се неко јавља за реч. То је врло једноставно. Узима вам време, али знате, када сте и ви писали онолике амандмане, требало је да знате да ћете бити у обавези да мало дуже читате, да мало више ту седите, да се мало дуже гласа итд. Сами сте то изабрали, тако да морате то да трпите.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Радета.

Сматрам да нема никаквог кршења Пословника, поготово у делу да се на седници где се не расправља чак, не води се никаква....

(Вјерица Радета: Желим да се Скупштина изјасни о свим овим повредама које сам навела досад.)

Изјасниће се Скупштина о свим вашим повредама.

На члан 23. амандман, са исправком, су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 23. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 23. амандман су заједно поднели Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александра Чабраја.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 23. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Александар Шешел.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 23. амандман су заједно поднели народни посланици Иван Бауер, Предраг Јеленковић, Јасмина Каранац.

Да ли неко жели реч?

Колегиница Каранац има реч.

Изволите.

ЈАСМИНА КАРАНАЦ: Хвала, председавајући.

Поштовани министре Ружићу, поштовани сарадници министара локалне самоуправе и просвете, колеге народни посланици, поштовани грађани Републике Србије, наш амандман односи се на члан 23, тачније, тачку 8) Предлога закона о Националном оквиру квалификација.

Да бих била јаснија, ја ћу вам прочитати неколико тачака овог члана и доћи ћемо на спорну тачку 8).

У изворном облику овај члан гласи: „Министарство надлежно за послове образовања: 1) прати примену овог закона; 2) доноси методологију за развој стандарда квалификација, на предлог Агенције; 3) повезује НОКС са ЕОК; 4) усваја стандард квалификације; 5) доноси стандарде за самовредновање и спољашњу проверу квалитета ЛПОА; 6) промовише НОКС и различите могућности за учење и достизање стандарда квалификација; 7) обавља послове Националне координационе тачке“ и, када смо дошли до тачке 8), каже: „и друге послове у складу са овим законом“, што би могло да се преведе – Министарство надлежно за послове образовања и друге послове у складу са овим законом.

Ми смо предложили да се испред реченице у тачки 8) дода: „обавља“ и друге послове у складу са овим законом.

Наш амандман не мења суштину овог члана, али га прецизније формулише, те вам стога сугеришем да још једном размислите и прихватите овај амандман. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли још неко жели реч? (Не.)

На члан 23. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Влада и Одбор за образовање, науку, технолошки развој и информатичко друштво прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 24. амандман су заједно поднели Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александра Чабраја.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 24. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 24. амандман, са исправком, заједно су поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 25. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 25. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 25. амандман су заједно поднели Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александра Чабраја.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 26. амандман, са исправком, заједно су поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 26. амандман су заједно поднели Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александра Чабраја.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 26. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 26. амандман, са исправком, заједно су поднели народни посланици Вјерица Радета и Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 26. амандман су заједно поднели народни посланици Наташа Јовановић и Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 26. амандман су заједно поднели народни посланици Ружица Николић и Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 26. амандман су заједно поднели народни посланици Срето Перић и Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 27. амандман, са исправком, заједно су поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 27. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 27. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 27. амандман су заједно поднели народни посланици Ненад Чанак, Олена Папуга и Нада Лазић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 27. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александра Чабраја.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 28. амандман, са исправком, заједно су поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 28. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 28. амандман су заједно поднели Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александра Чабраја.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 28. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Филип Стојановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 29. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 29. амандман, са исправком, заједно су поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 29. амандман су заједно поднели Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александра Чабраја.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 29. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Влада и Одбор за образовање, науку, технолошки развој и информатичко друштво прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 29. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 30. амандман, са исправком, заједно су поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 30. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 30. амандман су заједно поднели Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александра Чабраја.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 30. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 31. амандман, са исправком, заједно су поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 31. амандман су заједно поднели Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александра Чабраја.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 31. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 32. амандман, са исправком, заједно су поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 32. амандман су заједно поднели Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александра Чабраја.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 32. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Александар Шешељ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 33. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 33. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 33. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александра Чабраја.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 34. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 34. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 34. амандман, са исправком, заједно су поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 34. амандман су заједно поднели Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александра Чабраја.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 35. амандман, са исправком, заједно су поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 35. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александра Чабраја.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 35. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 35. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Влада и Одбор за образовање, науку, технолошки развој и информатичко друштво прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 36. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александра Чабраја.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 36. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 37. амандман, са исправком, заједно су поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 37. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александра Чабраја.

Влада и Одбор за образовање, науку, технолошки развој и информатичко друштво прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 37. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 38. амандман, са исправком, заједно су поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 38. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 38. амандман су заједно поднели Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александра Чабраја.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 38. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 39. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 39. амандман су заједно поднели Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александра Чабраја.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 39. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 39. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 40. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 40. амандман су заједно поднели народни посланици Александар Марковић, Јелена Жарић Ковачевић, Студенка Ковачевић и Александра Мајкић.

Влада и Одбор за образовање, науку, технолошки развој и информатичко друштво прихватили су амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 40. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч ? (Не.)

На члан 40. амандман су заједно поднели Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александра Чабраја.

Да ли неко жели реч ? (Не.)

На члан 40. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч ? (Не.)

На члан 41. амандман су заједно поднели Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александра Чабраја.

Да ли неко жели реч ? (Не.)

На члан 41. амандман су заједно поднеле народни посланици Вјерица Радета и Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч ? (Не.)

На члан 41. амандман су заједно поднели народни посланици Александар Марковић, Јелена Жарић Ковачевић, Студенка Ковачевић и Александра Мајкић.

Влада и Одбор за образовање, науку, технолошки развој и информатичко друштво прихватили су амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним

системом Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 42. амандман, са исправком, заједно су поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч ? (Не.)

На члан 42. амандман су заједно поднеле народни посланици Вјерица Радета и Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч ? (Не.)

На члан 42. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч ? (Не.)

На члан 42. амандман су заједно поднели Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александра Чабраја.

Да ли неко жели реч ? (Не.)

На члан 43. амандман су заједно поднеле народни посланици Вјерица Радета и Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч ? (Не.)

На члан 43. амандман, са исправком, заједно су поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч ? (Не.)

На члан 43. амандмане, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александра Чабраја и заједно народни посланици посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч ? (Не.)

На члан 44. амандман су заједно поднели Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александра Чабраја.

Да ли неко жели реч ? (Не.)

На члан 45. амандмане, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александра Чабраја и заједно народни посланици посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч ? (Не.)

На члан 45. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Срето Перић.

Да ли неко жели реч ? (Не.)

На члан 45. амандман су заједно поднели народни посланици Ненад Чанак, Олена Папуга и Нада Лазић.

Да ли неко жели реч ? (Не.)

На члан 46. амандман су заједно поднели Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александра Чабраја.

Да ли неко жели реч ? (Не.)

На члан 46. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч ? (Не.)

На члан 46. амандман, са исправком, заједно су поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч ? (Не.)

На члан 46. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Никола Савић.

Да ли неко жели реч ? (Не.)

На члан 47. амандмане, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Вјерица Радета и Филип Стојановић и заједно народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић, са исправком.

Да ли неко жели реч ? (Не.)

На члан 47. амандмане, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александра Чабраја и заједно народни посланици посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч ? (Не.)

На члан 47. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Влада и Одбор за образовање, науку, технолошки развој и информатичко друштво прихватили су амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 48. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александра Чабраја.

Да ли неко жели реч ? (Не.)

На члан 48. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч ? (Не.)

На члан 48. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч ? (Не.)

На члан 49. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 49. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч ? (Не.)

На члан 49. амандман су заједно поднели Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александра Чабраја.

Да ли неко жели реч ? (Не.)

На члан 50. амандман, са исправком, заједно су поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч ? (Не.)

На члан 50. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч ? (Не.)

На члан 50. амандман су заједно поднели народни посланици Наташа Јовановић и Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч ? (Не.)

На члан 50. амандмане, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александра Чабраја и заједно народни посланици посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч ? (Не.)

На члан 51. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Александра Белачић.

Да ли неко жели реч ? (Не.)

На члан 51. амандман, са исправком, заједно су поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч ? (Не.)

На члан 51. амандман су заједно поднели Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александра Чабраја.

Да ли неко жели реч ? (Не.)

На члан 52. амандман су заједно поднели народни посланици посланичког Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч ? (Не.)

На члан 52. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч ? (Не.)

На члан 52 амандмане, у истоветном тексту, заједно су поднели народни посланици Ружица Николић и Александар Шешелј и заједно народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић, са исправком.

Да ли неко жели реч ? (Не.)

На члан 52. амандман су заједно поднели народни посланици Наташа Јовановић и Срето Перић.

Да ли неко жели реч ? (Не.)

На члан 53. амандман, са исправком, заједно су поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч ? (Не.)

Пошто смо завршили претрес о амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

Прелазимо на 2. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О УЏБЕНИЦИМА (у појединостима).

Примили сте амандмане које су на Предлог закона поднели народни посланици.

Примили сте извештаје Одбора за образовање, науку, технолошки развој и информатичко друштво, Одбора за уставна питања и законодавство, као и мишљење Владе о поднетим аманданима.

Одбор за уставна питања и законодавство, на основу члана 163. став 2. Пословника Народне скупштине, одбацио је као непотпуне амандмане народних посланика: Маринике Тепић, Сође Павловић, Александре Чабраја, Јована Јовановића и Зорана Живковића на чланове 22, 24. и 26. Одбачени амандмани не могу бити предмет расправе и о њима се не гласа.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На члан 1. амандман су заједно поднели народни посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео посланик Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео посланик Александар Шешел.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман су заједно поднели народни посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Влада и Одбор за образовање, науку, технолошки развој и информатичко друштво прихватили су амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман су заједно поднели народни посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана и члан 4. амандман су заједно поднели народни посланици Мариника Тепић, Соња Павловић, Александра Чабраја, Јован Јовановић и Зоран Живковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Двери.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Весовићу, изволите.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Ево, ми смо оно време што имамо као овлашћени и време посланичке групе чували да проговоримо нешто о овим амандманима и о Закону о уџбеницима.

Одмах на почетку ћу да изразим жаљење што нема министра просвете, господина Шарчевића, јер је он одређен испред Владе за представника у Народној скупштини и ја сам волео да са њим поразговарам о овим амандманима. Ми који волимо гусле кажемо: „ Волео сам данас бити баш са њиме баш у речи, али се плашим ође није, ваљда има посо пречи“, тако да он није овде.

Члан који предлажемо да се промени јесте 5. члан, и да се у том 5. члану тачка 4) обрише. Наиме, ради се о уџбеницима на језику и писму националних мањина.

Ми у Српском покрету Двери немамо проблем са члановима 1, 2 и 3, где у члану 1 каже да то може да буде уџбеник на језику и писму националне мањине који је издат на територији Републике Србије, у чл. 2 да је то уџбеник на језику и писму националне мањине који је превод уџбеника одобреног на српском језику, у члану 3 да је то додатак уз уџбеник који се користи за реализацију предвиђеног дела програма наставе и учења на предмету од значаја за националну мањину, али свакако имамо велики проблем са чланом 4, који каже да је то уџбеник на језику и писму националне мањине издат у иностраној држави, који је изабран у складу са овим законом.

Ово што је изабран у складу са овим законом мало блажи ову прву причу да је то уџбеник који је издат у иностраној држави. Ја господу из Министарства за просвету која су овде присутна питам да ли су имали прилику да гледају како изгледају уџбеници издати у околним државама које су настале распадом оне прве, па потом ове друге државе.

Дружећи се са мојим пријатељима Србима из Црне Горе имао сам прилике да гледам како изгледају уџбеници за њихову децу, за историју или географију. Ми смо у Србији добили, између осталог, и црногорску мањину, дали смо и њима право на језик, а да ли знате шта пише у том уџбенику? Да ли знате да, на пример, у том уџбенику пише да је Србија окупирала Црну Гору 1918. године? И како је могуће да ми као држава која води рачуна о свом националном интересу дозволимо да тако нешто можда уђе у наставни програм за националне мањине у држави Србији?

Нећу да причам о уџбеницима који су издати у суседним државама или се користе на територији самопроглашене, тзв. државе Косово а који ће моћи да користе припадници националних мањина у тзв. прешевској долини.

Апсолутно је неодрживо да овај четврти став овог петог члана остане у Предлогу закона, јер може да отвори многа питања која могу имати најразличитије консеквенце у времену које долази.

Зато ми је заиста криво, и зато сам цитирао гусле, што нема господина Шарчевића, јер он је један од министара који је увек спреман да уђе у полемику и у „расправу“ са народним посланицима, али, на моју велику жалост, а чини ми се, није спорно што је то моја жалост, него на штету грађана, ово ће остати у закону, а овај амандман је одбијен.

Господин Ружић, уз дужно поштовање, није човек који се овом проблематиком бави и то није питање његовог министарства, те зато сматрам да не може да буде компетентан да ми пружи одговор. Нажалост, остаће овако како јесте, а то није добро. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли још неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандман су заједно поднели народни посланици Мариника Тепић, Соња Павловић, Александра Чабраја, Јован Јовановић и Зоран Живковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандман су заједно поднели Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандман су заједно поднели народни посланици Гордана Чомић, Горан Ђирић, Наташа Вучковић, Балша Божовић, Радослав Милојичић, Маја Виденовић, Дејан Николић, Весна Марјановић, Горан Јешић, Верољуб Стевановић и Томислав Жигманов.

Влада и Одбор за образовање, науку, технолошки развој и информатичко друштво прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана и члан 8. амандман су заједно поднели народни посланици Мариника Тепић, Соња Павловић, Александра Чабраја, Јован Јовановић и Зоран Живковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Влада и Одбор за образовање, науку, технолошки развој и информатичко друштво прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 9. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 9. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 10. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив изнад члана и члан 10. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Бранка Стаменковић.

Изволите.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Хвала.

Члан 10. Закона о уџбеницима прописује да Влада може, а из тога следи да не мора, сваке године да донесе одлуку о томе да у буџету Републике Србије одвоји или не одвоји нека средства, већа или мања, за набавку неке количине уџбеника за неку децу у Републици Србији.

Амандман који сам поднела у име посланичке групе Доста је било ишао је у правцу измене тог члана тако да у њему јасно пише да Влада Републике Србије сваке године у буџету Републике Србије сигурно одваја довољно средства за набавку свих уџбеника за сву децу која похађају школу у Републици Србији.

Разлог за то је једноставан. Наш Устав прописује да је основношколско образовање обавезно и бесплатно, и то је сасвим логично, јер ако је нешто обавезно, онда родитељи не могу имати скривене трошкове да би ту своју обавезу испунили.

Уколико дете не похађа школу, он крши одредбу Устава која каже да је образовање обавезно и сноси одређене консеквенце, али ако је школовање

обавезно, апсолутно сви трошкови тог образовања морају бити покривени из буџета државе која очекује од родитеља да обавезно шаљу децу у школу.

Уџбеници представљају један од већих трошкова везаних за образовање наше деце који падају на терет родитељског џепа, али нису једини. Ту постоје разни други скривени трошкови: екскурзија, онда исхрана те деце – јер ако пошаљете дете у школу, оно мора нешто и да руча – трошкови набавке свезака, оловака, прибора за физичко, техничко, ликовно.

Свако ко има дете у основној школи зна да то основношколско образовање никако није бесплатно и да велика количина трошкова пада на терет родитеља. Ми сматрамо да сва деца која обавезно морају да иду у школу морају да имају плаћене све трошкове из буџета Републике Србије. То је једино одговорно што држава може да учини, а да вам не причам да у овој ситуацији у којој су сви грађани осиромашени, у којој средње класе скоро и нема и сви су на ивици преживљавања, једва састављају крај с крајем, уџбеници односе између 15 и 17 хиљада динара по детету сваког септембра из породичног џепа.

Ми се жалимо да као нација нестајемо. Смишљамо некакву популациону политику која то треба да реши, а при томе пропуштамо да видимо да је најбоља популациона политика да држава на себе преузме обавезу коју иначе по Уставу има али у пракси не спроводи, а то је да обезбеди родитељима који желе да имају више деце да ту децу могу да школују потпуно о трошку државе, као што то Устав и прописује. Тиме ћемо ми као држава, сви учинити нешто на системском нивоу, не као ад хок решење, наредне три године ћемо да радимо ово или наредних пет година ћемо да радимо оно, него ћемо у закону прописати да то тако мора да буде.

Пошто смо о овоме расправљали и јесенас, када смо имали други сет образовних закона, и тада је ту био присутан министар просвете Шарчевић, који је увек расположен да води конструктивну дискусију када је присутан у овом парламенту, изнети су неки ставови да за ово нема новца у буџету Републике Србије. Децидирано се не слажем са таквим закључком. Новца има. Новац из буџета Републике Србије одлива се на много неважније ствари, прелива се чак, у одређеној мери, у неке врло невидљиве токове, а онда се каже да новца за бесплатне уџбенике нема. То, једноставно, није тачно.

Молим предлагача закона, који није овде али можда гледа негде пренос, или молим министра Ружића, министра за државну управу и локалну самоуправу, који нема баш много везе са ресором образовања али који је на себе преузео да овде буде овлашћени предлагач закона у одсуству министра просвете, Шарчевића, да још једном размисли о овом амандману.

Овај амандман о бесплатним уџбеницима је суштински амандман за будућност образовања деце у Републици Србији, а онда има колатералну добробит и у многим другим областима. Значи, подстаћи ће и ову популациону политику, за коју не споримо да смо у ситуацији у којој више нас умире него што се рађа и да треба нешто тим поводом учинити.

Значи, апелујемо да се још једном размисли о прихватању овог амандмана. Када се овај амандман прихвати, онда ће се наћи и та новчана средства у буџету Републике Србије, тачније, прераспоредиће се са неких других, много мање важних ствари на оно што је суштински важно сваком родитељу или ономе ко тек треба да постане родитељ а брине хоће ли моћи финансијски да издржи трошкове подизања, издржавања и образовања првог детета, а касније и остале деце. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар Бранко Ружић.

Изволите.

БРАНКО РУЖИЋ: Захваљујем.

Пре свега, наравно, уз резерву да сте у праву да не долазим из ресора просвете, ипак, што се тиче члана 10, морао бих да констатујем да је у односу на претходну законску одредбу овде направљена унапређена формулација те одредбе, која каже да Влада доноси одлуку, а не да може. Тако да, просто, нисте у праву када кажете да се оставља та дилема да ли ће или неће донети.

Наравно да када спроводите фискалну консолидацију, када водите рачуна о свему ономе што је везано за јавне финансије, водите рачуна и о томе колика су финансијска средства и колико финансијских средстава је потребно да би се остварила једна оваква идеја коју сте ви промовисали. Она може бити легитимна, може бити подведена и под популизам, то је већ ствар оних који слушају овај пренос, а то су грађанке и грађани, али свакако је важно да се констатује да је сама одредба практично дефинисала обавезу Владе Републике Србије да донесе одлуку и наравно да се та одлука о бесплатним уџбеницима нарочито односи на оне најрањивије групе. Дакле, нарочито, то је по мени сасвим реалистично и природно, без обзира што бисмо вероватно сви волели да аконто буџета државе имамо школовање.

Што се тиче, како сте ви рекли, рекао бих можда несмотрено или пејоративно, неке популационе или пронаталитетне политике коју Влада Републике Србије први пут на један озбиљан начин води, мислим да је важно да направимо ту једну дигресију или разлику у складу са оним шта је старије, кокошка или јаје. Мислим да је много важније да смо управо овим законом и пронаталитетним мерама омогућили да се прво та деца рађају, ваљда је то суштински најважније, а након тога дефинисали овим законом могућност да у складу са финансијским могућностима и потенцијалом омогућимо и бесплатне уџбенике онима којима су најпотребнији. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Саша Радуловић.

Изволите.

САША РАДУЛОВИЋ: Хвала.

Ова прича Владе Републике Србије како нема новца, и сад ју је управо поновио министар Ружић, једноставно, не стоји. Да би се набавили уџбеници за сву децу, у свим основним и у свим средњим школама у Србији, то је негде отприлике 0,23% буџета Републике Србије. Значи, једна четвртина једног процента. Тако да ова прича, једноставно, не стоји. Имамо

појединачне субвенције које се дају које су много веће него новац који је потребан да се набаве уџбеници.

А сад да мало попричамо и о томе где то у свету постоје бесплатни уџбеници за сву децу. Пошто смо чули нека тумачења као – то је само за социјализам и такве некакве приче, па, велики број наших људи који је у дијаспори, велики број наших младих људи који је побегао из Србије зато што овде не може себи и својој породици да обезбеди пристојан живот, који је побегао из земље, школује своју децу у иностранству, тако да јако добро знају ово што ћу сада казати.

Рецимо, у САД, а то је најкапиталистичкија земља на земљу, сва деца добијају бесплатне уџбенике. То вам, драги родитељи у Србији, изгледа овако. Поведете своје дете у школу на почетку школске године, дете оде тамо и добије све уџбенике; и то не само уџбенике, добије и свеске, и оловке и сав прибор који је детету потребан. Сад, да не би било да причамо само о САД, исто овако вам је и у Канади, исто овако вам је у Русији, у земљама ЕУ, такође и у Боцвани.

Прича о томе како ово не може да се плати једноставно није тачна. Ако смо заиста као држава заинтересовани, а Влади су пуна уста приче, и ми бисмо је подржали у оваквом једном настојању, о томе како нам је низак наталитет, како имамо висок морталитет, како губимо годишње једно место величине 30.000 у Србији кроз ово што имамо у Србији, кроз лош живот који људи имају, заборављамо да многи наши људи, у ствари, беже из земље и деца нам се рађају негде у иностранству, у дијаспори.

Значи, најбоља политика која ће помоћи родитељство је да трошкове одгајања детета преузме на себе држава и, као што сам објаснио, држава има довољно средстава да на себе преузме такве трошкове и ово вам је озбиљна политика која се бави породицама, која се бави децом.

Просечна плата у Србији је негде око 58-59 хиљада динара за породицу – не појединачна плата, него породична примања – по анкети Републичког завода за статистику. Значи, негде око 58-59 хиљада динара. Породица је трочлана у просеку, сад већ нешто мање од тога. Значи, за тај новац морате да прехраните целу породицу, а комплети уџбеника, то родитељи јако добро знају, коштају негде од 10, 12, до 17 хиљада динара, а онда поред тога, као што је моја колегиница Бранка Стаменковић говорила, имате и додатне трошкове које родитељи морају да плате током године. Ово је за велики број породица у Србији непремостива енигма, како да реше да ово плате.

Значи, држава Србија има довољно новца у буџету. Ради се о једној четвртини једног процента буџета Републике Србије. То је негде сто пута мање него колико трошимо, рецимо, на разновразне субвенције и свакојака чуда која имамо у буџету а од којих никакве користи немамо. Ово је једна политика која постоји у целом уређеном свету, тако да би, мислим, било у реду да Влада коначно схвати да је то место где треба да води популациону

политику, да треба да каже образовање је право детета а не терет родитеља, па да обезбеди и бесплатне вртиће и бесплатне уџбенике за сву децу у основним школама и за сву децу у средњим школама и да доведе наше малишане који одрастају у Србији на исти ниво као што су наши малишани код родитеља који су побегли из Србије па су рођени по белом свету. Тамо им те државе омогућавају бесплатне уџбенике. Значи, да пређемо са речи на дела; доста нам је празних прича.

Ево једне прилике и нечега што мислим да је неспорно. Очигледно је то могуће платити. Ово би био, рецимо, један добар пример да заједно са Владом и владајућом већином урадимо нешто што је у интересу свих грађана Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Владимир Орлић, право на реплику.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Опет се, свакако, изјашњавам по самом амандману, господине председавајући.

Дакле, позивам да се не усвоји, јер, с једне стране, сматрам добрим образложењем мишљења која смо добили од стране Владе. С друге стране, сматрам недовољно квалитетним образложење које смо и добили написмено од стране предлагача и које смо чули. Пре свега зато што нигде нема апсолутне вредности, а ја отворено сумњам да је потпуно погрешна за предвиђени трошак. Друго, када би је било, вероватно би било неопходно да добијемо и неку структуру, да видимо шта у ту рачуницу улази.

Пошто смо чули да се упућује на неко образложење из расправе коју смо имали у овој сали јесенас, тек то није адекватан разлог, јер то образложење ономад и по структури и по садржају било је, тад смо то још показали, апсолутно погрешно. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, врло радо бих подржао претходног колегу који се залагао за бесплатне уџбенике, врло радо, али морамо бити одговорни људи, морамо трошити колико зарадимо а не колико опљачкамо. Да су стечајни управници у заједничком злочиначком подухвату, заједно са странком бившег режима, мање кради, да нису пустили 400.000 људи, од тога 300.000 из производње, 100.000 из услуга, значи 400.000 најпродуктивнијих, а да при томе нису јавни сектор увећали на 781.000 људи, врло радо бих подржао такво настојање.

Емитовати права без зарађеног новца, који мора да се заради... Не можемо живети од магле, не можемо живети од стечаја. Емитована права неко мора да плати. И, ова влада мора да буде финансијски одговорна. Кад упослимо људе које су у заједничком злочиначком подухвату пустили ови празни људи пуни себе, онда ће и уџбеници бити бесплатни. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Саша Радуловић, по амандману.

САША РАДУЛОВИЋ: Хвала.

Никакви покушаји омаловажавања, вређања неће нас скренути са онога о чему говоримо данас.

Поновићу, врло је једноставно – да би се платили бесплатни уџбеници за сву децу у основним и средњим школама у Србији, за сву децу, то је негде око четвртине једног процента буџета Републике Србије.

Да вам кажем, на субвенције се годишње баца милијарду евра. Стотине милиона евра иду на субвенције разноразних страним инвеститорима који добијају по десет и више хиљада евра по радном месту, где онда раднике плаћају 200 евра. То је економска политика коју имамо у Србији данас. За то има новца, а новца за бесплатне уџбенике нема.

Поновићу још једном. Наши малишани који су са својим родитељима побегли из земље јер у Србији њихови родитељи не могу да им приуште нормалан живот, који живе расути по свету, у свим тим земљама имају бесплатне уџбенике, јер је то право детета. Тако су устројене те земље. Србија треба да уради исту ствар. То не кошта много. Поновићу још једном – једна четвртина 1% буџета Републике Србије. Да се укине једна велика субвенција која се даје ни за шта, практично за радна места за јефтину радну снагу, то је довољно новца да покријемо овај трошак. Да не причам даље, места у буџету је јако много. Када смо расправљали о буџету, било је преко 300 милиона евра у активираним гаранцијама за неспособне директоре јавних предузећа који су тамо партијски запослени и серија других таквих места у буџету.

Будимо одговорни, јако је важно да усмеримо новац тамо где нам је свима потребно. Образовање је право детета и треба подржати то овим законом. Јесенас смо разговарали о овоме у оквиру Закона о основама образовања и осталим законима, давали све обрачуне, разговарали са министром. Тада је министар казао... Нажалост, није данас овде када коначно разговарамо о нечему што има заиста везе са законом, за разлику од ових 300 амандмана које је поднела владајућа већина а ниједан није имао везе са законом на који су га поднели. Значи, министра нема ту. Тада је говорио да ћемо ту материју, када смо предлагали бесплатне уџбенике, решити овим другим законом. И сада видимо да то није тачно него да се само оставља могућност да Влада неким селективним групама да тај новац.

Говорити о томе да треба помоћи само тобоже социјално угрожене, да вам кажем, са просечним примањима породице у Србији, која су негде између 58 и 59 хиљада динара месечно, огромна већина породица је социјално угрожена и на ивици егзистенције. Ако имају једно, друго дете, треће дете, они једноставно не могу да плате овај трошак. Због тога ово треба преузети на терет Владе Републике Србије, односно на терет буџета

Републике Србије, па да имамо исту ситуацију која је доступна и у ЕУ, и у САД, и у Русији, и у Боцвани и многим другим земљама у свету.

Значи, не постоји начин да побегнете од ове теме. Новца има. Очигледно имате погрешан приоритет. Молимо вас да још једном размотрите овај амандман. Сигурни смо да има огромну подршку свих родитеља у Србији. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Владимир Орлић, право на реплику.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Мораћу, даме и господо, да останем при свом предлогу од малочас, а то је да се не усвоји, из разлога које сам већ изнео. Ми у додатним образложењима овде не добисмо одговоре на које смо указали, крајње љубазно, да су неопходни уколико неко жели нашу подршку.

Нисмо ни сада чули каква је планирана структура... Уосталом и колико је то у апсолутном износу. Да ли су то неки милиони? Да ли су то неке милијарде? Чега? У којој валути? Немамо појма какву структуру има на уму предлагач, а опет, враћамо се на ону расправу од јесенас, ако има на уму исту структуру као онда, то је, показали смо, било потпуно погрешно. Јер по тој, тада приказаној структури испоставило се да су персонални рачунари за сву децу Србије, да не кажем света, потпуно бесплатни. Дакле, то је било све само не озбиљно. Ја се искрено надам да ће, ако не данас, неки наредни пут бити озбиљније.

Нема никакве потребе да се враћамо на тему да они који су подржавали субвенције данас, изгледа, више не разумеју шта су подржавали и да оно што им је некад било добро и корисно данас више није и да нам не дају ни један једини разлог зашто су своје мишљење променили. Али то није важно. Важно је да ми добијемо конкретан одговор на конкретна питања. Ако онај ко предлаже ове ствари није у стању да пружи одговоре, не треба да се љути што су наше реакције овакве какве јесу. Мада, да не очекујем превише, онај ко није у стању да задржи на окупу ни једну малобројну посланичку групу, не може да буде у стању ни за ове одговоре. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману, народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, жао ми је што господин, чији амандман бих подржао да није било заједничког злочиначког подухвата у пљачкању грађана Србије, отпуштању радника, није довољно разумео. Није био пре подне ту. Он је час ту час није. И ја разумем његове бриге, он има право на своју бол за изгубљеним изборима.

Међутим, то не треба да ремети одговорност ове скупштине. Дакле, жао ми је што није био пре подне, када сам говорио о томе да, ако желите да једете укусан хлеб, морате прво пшеницу да засејете; уколико желите да једете укусну воћку, морате прво засадити стабло. Он би одмах да бере. Он би одмах да жање. И то је био проблем бившег режима и заједничког

злочиначког подухвата у коме су учествовали стечајни управници. Оно што бивши режим није успео да ућутка, да отпусти, оно су довршили стечајни управници. Он који је био, за кога смо ми гласали зато што је био за подстицај у производњи, за субвенције 2013. и почетком 2014. године, заборавио је да се и он залагао за то да се новац прво заради па да се дели. Од прерасподеле мањка нема користи нико – ни ми, ни родитељи, ни ученици. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Саша Радуловић.

Изволите.

САША РАДУЛОВИЋ: Хвала.

Наставак бежања од теме. Кад кажете – једна четвртина једног процента буџета Републике Србије, то вам је егзактан број, тако да сваки колега може то да провери. Образложење је једноставно дато, и са бројем ученика у основним школама и са бројем ученика у средњим школама и са просечним оценама ученика то вам износи једну четвртину једног процента.

Што се субвенција тиче, ја сам био увек против субвенција. У овој скупштини је мој предлог закона о буџету који је укинуо све субвенције, изгласала Скупштина 2013. године. И то можете да проверите на сајту Скупштине, одете и прочитате. Имате тај предлог закона о буџету и део који се односи на Министарство привреде – све субвенције су укинуте, зато што је утврђено да су изузетно штетне и не доприносе било каквом привредном расту.

Да поновим још једном причу о бесплатним уџбеницима. Сва наша деца која су, нажалост, побегла из земље због неимаштине и живе расута по свету имају те бесплатне уџбенике у свим уређеним земљама у свету – у Америци, Канади, Европској унији, Русији, па чак и Боцвани. Има довољно новца у буџету, четвртина једног процента. Ко год не зна колико је то од буџета Републике Србије, може да погледа закон, да подели и добије јасан број. Значи, обрачун је једноставан, примењује се множење и дељење. Новца има довољно. Очигледно да не постоји жеља Владе Републике Србије, која нам је необјашњива, да помогне деци, да помогне наталитет, јер је то далеко најбољи начин да се то уради. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману, народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, не знам колико се види – „Блиц“, 12.9.2013. године, тадашњи министар, ја бих рекао против привреде али је био министар привреде: „Не укидамо субвенције инвеститорима. Сигурно да у овој 2014. години нећемо ићи на укидање субвенција за инвеститоре који отварају нова радна места“. Открива за „Блиц“ његова маленкост.

(Председавајући: Приведите крају.)

Толико о истинама. Једно мишљење има кад има фотељу, а сасвим друго мишљење има кад остане без фотеље. Сад, пошто је остао и без странке и без удружења грађана, можемо очекивати и треће мишљење. Хвала.

(Маријан Ристичевић: Имам време овлашћеног.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Имате. Извините, грешка је била у читавању.

По амандману, народни посланик Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Мислим да сам разумео у чему је проблем и морам да вам признам, даме и господо народни посланици, још је дубљи и драстичнији него што ми се учинило малочас.

Проблем није само у томе да се неко не сећа сопствених ставова и мишљења о субвенцијама и ових изјава на које је сада подсетио господин Ристичевић, проблем је да се неко не сећа ни садржаја буџета који је сам правио и који је изгласан. То су већ ствари око којих ја не бих даље трошио време, има начина да се људи подсети. Како ствари стоје, неће то бити на овој седници него неком наредном приликом.

До тада не би било лоше да, кад се неко овде појави са одређеним предлогом, зна о чему прича, па кад га питамо да каже колико нешто износи, да уме да пружи одговор, а не да одговори – па то може да се израчуна. Ми хоћемо да видимо резултате његових рачуна. Очигледно је да овде одговора апсолутно нема, не знају ни један једини.

Могу само да закључим да је била једна исправна ствар у читавој овој расправи од стране предлагача амандмана. Оног момента када је у првом излагању изложено да овде не треба празних прича, био је апсолутно у праву ко год да је то изрекао и апсолутно би могло да се примени баш на све ово што смо чули, односно што ништа чули нисмо у међувремену. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Саша Радуловић.

Изволите.

САША РАДУЛОВИЋ: Хвала.

Што се тиче тог чланка у „Блицу“ који помиње, то је било пет дана након што сам постао министар, где је практично речено да тренутне субвенције које су додељене неће бити укидане јер би то било неозбиљно за државу. Након тога, након што сам постао министар, кад смо ушли у суштину субвенција и планирали за 2014. годину, утврдили смо колико су бескорисне и колико се ради о бацању пара и у ствари узимању партијског рекета – они су, иначе, Динкићева измишљотина у Србији: по радном месту 10.000 евра – и онда су све укинуте.

Значи, закон о буџету који је, ја мислим, прошао у Скупштини Републике Србије 2013. године, био је новембар или децембар, ја сам предлагао тај буџет за Министарство привреде, нема ни једне једине субвенције. Све остало је покушај обмане грађана Републике Србије. Неодговорно би било када дођете у Министарство да укинете све оно што је

било пре вас, морате да задржите потписане уговоре, па смо онда проверавали, гледали како се они примењују, да ли се заиста запошљава тај број људи и, ако се грађани сећају, тада се говорило да је запослено 50-60 хиљада људи а на крају смо утврдили да је запослено мање од осам хиљада. А огроман новац је тада потрошен на те субвенције, које је Динкић у ствари и увео у Србију.

Тако да је ово овде покушај да се побегне од суштине о којој говоримо данас, а суштина је врло једноставна. Има довољно новца у буџету за бесплатне уџбенике за сву децу у основним и средњим школама. Довољна је једна четвртина једног процента буџета Републике Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, сада смо чули да се човек ипак вратио. Мало је био отишао па је успео да се врати и призна да је изјаву о томе да неће укидати субвенције донео пет дана пошто је постао министар. Тиме је потврдио ово што сам рекао, да је једно мишљење имао док је имао фотељу, а сасвим друго када је без фотеље остао.

Можда би било пара за бесплатне уџбенике да их уведемо одмах, али да се он доследно борио против партијско-паразитског система, како и сам каже, оно – борба против паразитског страначког система, партијског итд. Како се он борио? Тако што је, кад је постао министар, пет дана био за подстицаје, па када је престао да буде министар заборавио, али док је био министар трошио је новац не за бесплатне уџбенике него на професоре.

Рецимо, професор Душан Павловић је имао једно сто хиљада овако, да буде неки саветник или нешто у министарству, све и своје, ја знам да људи направе партију па уђу у Владу, али да човек уђе у Владу, постане министар па прави у министарству партију, е то баш нисам разумео. Прави паразитски партијски систем.

Рецимо, стави Стевановића, кума који га је сада нешто напустио – неста пара, неста пријатеља – дакле, њега је запослио исто на дебелу плату. Сећа ли се неко Мирославе Миленовић, несуђеног кандидата за председника? И њу је онако паразитски упустио. Није му стало до бесплатних уџбеника, није му стало да заради новац, био је министар за приведу, већ је гледао како новац да потроши на своје партијске пријатеље – ако је то уопште партија, ја то зovem „Расуловићеви сведоци“. Па онда имате Нинића, чувеног адвоката, који је такође био на државним јаслама...

(Председавајући: Приводите крају Ристичевићу.)

... Е тако се наш вајни бивши министар против привреде залагао против партијског, паразитског система у корист јадних и напаћених уџбеника. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Полако, колега Радуловићу, добићете право на реплику.

Сада има право на реплику народни посланик Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Са амбицијом да буде најкраће данас, два конструктивна предлога са моје стране.

Они који су правили рачуницу за ону расправу јесенас, да је пронађу и проследе својим представницима у оставци преко „Воцап“ апликације да је погледају добро. Друга ствар, да им пронађу текст, садржај буџета који су припремали својевремено, да погледају тамо на оној страници која се односи баш на Министарство привреде колико износе субвенције у апсолутним бројевима, које очигледно не познајемо, може исто преко „Воцап“ апликације. Мислим да неке ствари код неких функционишу само тако.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Саша Радуловић.

Изволите.

САША РАДУЛОВИЋ: Хвала.

Ја мислим да грађани Србије треба мало да обрате пажњу на ову дискусију, јер када год кренемо да причамо о суштини, рецимо у овом случају о бесплатним уџбеницима, који су у интересу свих родитеља и све деце у Србији, од тога пређемо на вређање, на подметање, на измишљање, на ствари које једноставно нису истина. Све ово служи да би се дискусија одвела са праве и једине теме, а то је због чега немамо у буџету од стране саме Владе предлог за бесплатне уџбенике.

Значи, рачунице су једноставне. Оне су изведене, поднесене, зна се тачно и колики је трошак, то није нека тешка математика, потребно је множење и дељење. Ти уџбеници за сву децу у основним и средњим школама коштају око четвртине једног процента буџета Републике Србије.

Никакве увреде, никакво искретање, подметање неће помоћи у томе да се побегне од ове теме. Ми то, једноставно, нећемо дозволити. Ја се нећу враћати на ове оптужбе које не припадају овом дому, разговарамо о амандману на закон. Говоримо о амандману. Нисам ја тема, није Доста је било тема, тема су бесплатни уџбеници.

Родитељи требају да знају да ова скупштина има могућност, има то овлашћење, има ту снагу да донесе један такав закон да сва деца добију бесплатне уџбенике у Србији и да знају да има довољно новца у буџету за то, зато што износ који је одвојен за субвенције страним инвеститорима преко десет пута превазилази новац који је потребан за бесплатне уџбенике.

Према томе, новца има, само је питање политичке воље, која очигледно, нажалост, не постоји. Јесенас смо покушали са овим, није ишло, покушавамо поново. Овај закон је могуће донети, могуће је имати бесплатне уџбенике. Зашто то Влада не жели, заиста не разумемо. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Како одмиче ова расправа, господине председавајући, ја се трудим да реплике буду све краће и краће и да буде што је могуће конструктивнија, али неки изгледа не дају.

Имам још један потпуно нов конструктиван предлог, да се направи један мали помак у смислу подршке у виду бесплатних уџбеника. Пошто неки очигледно не знају којим редовима величине баратају, не знају шта колико кошта, ево, није ни важно, све оно што се има на располагању код неких нек се искористи, нек дају добар светли пример тако што ће сами да обезбеде и бесплатне компјутере и бесплатне таблете и уџбенике итд.

На пример, од оних 37 милиона, чини ми се, ако не грешим, у вредности кампањског новца који су распоредили својим посланицима на њихове фирме, да те новце врате на једну гомилу и да их потроше на бесплатне уџбенике, лаптопове, таблете, шта год желе, па да нас онда извести колико су деце успели да усреће и колико је то све заједно коштало. Хвала.

(Саша Радуловић: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немате право на реплику, господине Радуловићу.

По амандману, народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, узалуд се ми пољопривредници трудимо да бившем министру за привреду, ја ћу рећи министру против привреде, објаснимо да се новац прво зарађује а онда може да се троши.

Он би да једну рупу затвара другом. Он би да емитује права, а не зна ко ће то да плати. Он се бори против паразитског система, а ниједну чињеницу коју сам изнео није оборио. Да ли је своје партијске пријатеље привео на државну касу и онако их дебело плаћао док је био министар против привреде? Дакле, то је чинио и то је радио.

Да ли је новац који је добио од државе, по мени неправилно, из простог разлога што нема политичке странке, што удружење грађана не мора да буде под контролом Агенције за борбу корупцију и што новац може да троши како хоће, да није тај новац злоупотребио и да га није уплаћивао, што је господин Орлић рекао, својим посланицима на рачуне приватних фирми за тзв. кликтање?

Пазите, министар против привреде је плаћао новац, из државне касе је делио новац. То је новац из државне касе; ако се не потроши, враћа се у државну касу. Да га не би вратио у државну касу, да се купе бесплатни уџбеници и вежбанке, свеске и прибор, он је тај новац пребацивао приватним фирмама својих посланика за тзв. кликтање. Хвала.

(Саша Радуловић: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немате право на реплику, колега Радуловићу.
(Саша Радуловић: Онда по амандману.)

По амандману, још 30 секунди.

Изволите.

САША РАДУЛОВИЋ: Хвала.

Заиста је невероватно да немам право на реплику после оволиких увреда. Нећу се обазирати на ово. Грађани Србије само требају да знају, када разговарамо о озбиљним темама, када разговарамо о томе да сва деца у Србији добију бесплатне уџбенике, једини одговор који добијемо од владајуће већине су увреде, подметања, ствари које су потпуно измишљене, конструкције, и ово је манир који имамо у овој народној скупштини.

Ми нећемо наседати на то. Говорим о јако важним стварима, грађани треба да знају да новца за бесплатне уџбенике има. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Чисто да не останемо недоречени.

Даме и господо народни посланици, да не помисли случајно неко ко пренос гледа да се овде неке неистине изговарају и неке увреде саопштавају. Људи који управо напуштају салу нек провере ко је међу њима рекао – дакле то су њихове речи, не моје – да је примио на име своје фирме уплате на начин о ком ми причамо сада. Од кампањског новца на име фирме. Ко је рекао да на то има право, јер је на тај начин добио свој хонорар.

Немојте молим вас, озбиљни смо људи. Све то постоји на интернету, може да се прочита. Неки су се тим стварима китили и хвалили. Између осталог и оним резултатима попут феноменално скројеног буџета, ког се, изгледа, више не сећају.

Дакле, ако хоћемо нешто да радимо, хајмо озбиљно. А да дођемо овде да причамо о нечему а не знамо ни колико вреди, колико је пара и на шта се уопште односи, то је све само не озбиљно. То је све само не, како беше, линија цензуса или боље од 1.41. Хвала лепо.

(Саша Радуловић: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немате право на реплику, колега. На основу чега?

(Саша Радуловић: Вређање.)

Како вас је вређао? Није вас уопште споменуо. Ни у једном тренутку вас није споменуо.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, постоји изрека у народу – увек му је мало било.

Одоше стечајни сведоци.

Дакле, у 14 стечајева. А замислите сад, господине председавајући, да председавате у истом тренутку у 14 парламената. Да ли је то могуће?

Господине министре, да ли бисте могли да budete сад министар у 14 других скупштина?

Господине Мартиновићу...

Господине председавајући, питајте господина Мартиновића да ли би он могао да буде шеф посланичке групе у истом тренутку у 14 посланичких група у 14 парламената.

То је немогуће. Али како је могуће да стечајни управник вуче припадности и да буде стечајни управник, значи директор, да се стара о имовини фирме, у исто време у 14 фирми? И то онако товних фирми. Дакле, нису то неке фирме ташна-машна, већ тамо где је била дебела стечајна маса.

Уместо да се старао о томе да се имовином намире повериоци, да се фирма опорави, он се старао само да се намири он, његова ужа родбина и пријатељи, његово књиговодство. Сам са собом је склопио уговор да из стечајне масе исплаћује себи књиговодствене услуге, иако је имао 14 прихода зато што је био 14 пута стечајни управник у исто време у 14 фирми. Да тога није било, одавно би уџбеници били бесплатни. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 10. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Двери.

Да ли неко жели реч?

Колега Весовићу, изволите.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Ево, и ми смо поднели амандман на члан 10, који говори о финансирању уџбеника средствима буџета Републике Србије.

Мислим да сви у овом здању знају да ја нисам онај који себи даје ексклузивна права да ми је до нечега више стало него онима који су припадници позиције те, сходно, и не мислим да ја више волим ученике основних школа него они који су у власти, али овде постоји једна разлика. Разлика је у томе што они који су у власти могу да донесу својом већином ово што ми предлажемо, а понекад је, чини ми се, једина кочница то што предлог долази са ове стране.

У члану који предлаже Влада каже се да ће се, у складу са расположивим средствима, омогућити финансирање уџбеника, и то само неким категоријама; мисли се на материјално и социјално угрожене или оне који имају неки степен инвалидитета или неку сметњу у развоју.

У амандману који смо ми написали предлажемо да Влада не у складу са могућностима, ми кажемо да Влада средствима из буџета Републике Србије, у циљу омогућавања једнаке доступности образовања и васпитања, финансира припрему и/или набавку и доделу уџбеника за све ученике.

Зашто за све? Рече малопречењени господин министар да неко може, када слуша излагање овог типа, да у томе осети извесну количину популизма.

Нема овде, господине министре, популизма. Ако има популизма, ја молим власт да спроведе ово у дело и нека све политичке поене и сву популарност која ће се на тај начин стећи и стицати преузме себи.

Ми смо у 2. ставу у овом амандману предложили да оно што Влада предлаже за основно образовање буде за средње образовање. Зашто? Зато што смо, слушајући расправе, ето опет изражавам жаљење што нема господина министра, његова излагања у склопу читаве серије закона који је ишао испред Министарства просвете, чули да је лично рекао да се ради на томе да и средње образовање буде обавезно. Ако је обавезно основно образовање, хајде да ова држава, у једном моменту када власт ради нешто што и ми представници опозиције подржавамо, ради озбиљно на мерама јачања популационе политике.

Мада, направићу дигресију, не могу никако да се сложим са вашом партијском колегиницом, господине министре, госпођом Дејановић, која је данас избацила неки податак да Светска здравствена организација, забога, препоручује рађање до четворо деце, јер је то нормално и пожељно за жену, па и здраво, а преко тога није. Имамо и оне које имају више деце, па правимо дискриминацију према мајкама и родитељима који имају петоро и више деце.

Колеге народни посланици из власти знају да ја, када наступам са ове говорнице, увек кажем да сам народни посланик јер износим примере из живота народа. Мој друг Ђорђе, комшија у Краљеви, има шесторо деце. Четворо је у основној школи, а двоје у средњој. Сад замислите када је већ на самом старту дискриминисан, јер су та деца већ велика, и замислите неки први септембар када њих четворо полази у средњу школу, двоје је од петог до осмог разреда, где је комплет уџбеника за осми разред око 18.000 динара, од петог до осмог у сличној цени, а од првог до четвртог до 10.000 динара су уџбеници. Замислите који је то удар на буџет. У септембру имамо и зимницу, а признаћемо и жељу свих нас да су та деца ишла негде на годишњи одмор па је буџет, који је танак, поприлично потрошен.

Немамо ми овде јасно изражене социјалне случајеве, него је свака вишедетна породица она породица којој треба помоћи, а свака која има мање деце јесте она породица где би оваквом мером тим родитељима дали, да се сликовито изразим, ветар у леђа да раде на ономе што треба да буде приоритет ове државе. Ево, ја ћу јавно то да кажем, ја немам проблем, има власт и владајућа коалиција у мерама популационе политике подршку и Српског покрета Двери. Богу хвала, сетили сте се после времена, сачекали смо можда да се стекну могућности.

Зато смо ми у овом амандману предложили да се ова „неопходна средства“ из става 1. и става 2. планирају законом о буџету за сваку наредну годину, почевши од школске 2019/2020. године. Нисмо хтели да сада нешто радимо, него да као озбиљни и одговорни људи којима је популациона политика на првом месту, размислимо када будемо формирали буџет, нађемо

буџетске линије одакле ћемо моћи да омогућимо ова средства и да урадимо нешто што је добро за целу државу.

Дакле, нема, верујте, сигуран сам, са стране Српског покрета Двери никакве овде жеље за популационом причом. Овде је нешто што треба да урадимо да нам свима буде боље. На тај начин ћемо омогућити да нам и млада деца буду боље образована, а после ћу да опет причам о неким стварима које би требало да исправимо. Нажалост, мислим да неке кочнице, само зато што је ова идеја, забога, прва потекла од неког из опозиције, стоје. Треба да размислимо о овоме да нам свима буде боље. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Није питање заслуга претходно поменутих, даме и господо, већ управо озбиљности и одговорности такође претходно поменутих. Док не чујемо колики је апсолутан износ предвиђеног трошка и каква је прецизна структура тог трошка, стварно нема смисла да причамо даље, немогуће је причати даље.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 10. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 10. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандман је поднела народни посланик Дубравка Филиповски.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 12. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив изнад члана 12. и члан 12. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 13. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 14. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 14. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 14. амандман је поднео народни посланик Ђорђе Вукадиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 15. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 16. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 16. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 16. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 17. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 17. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 18. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 18. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 18. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 19. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 19. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 19. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 20. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 20. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 21. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Влада и Одбор за образовање, науку, технолошки развој и информатичко друштво прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 21. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 21. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 22. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 22. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 22. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Влада и Одбор за образовање, науку, технолошки развој и информатичко друштво прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 23. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 23. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 23. амандман су заједно поднели народни посланици др Дијана Вукомановић и Ђорђе Вукадиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 23. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 23. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 23. амандман је поднео народни посланик Милетић Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 24. амандман су заједно поднели Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 24. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 25. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 25. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 25. амандман су заједно поднели народни посланици др Дијана Вукомановић и Ђорђе Вукадиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 25. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Бранка Стаменковић и заједно народни посланици посланичке групе Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив изнад члана и члан 26. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 26. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 26. амандман су заједно поднели Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 27. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 27. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 27. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 27. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке Двери.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Драган Весовић.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Члан 27. говори о сукобу интереса и ми смо амандманом у Предлог закона након става 2. додали став 3, који гласи: „Одговорно лице у Заводу које формира комисију за стручно мишљење из реда запослених не може бити ангажовано нити пословно повезано, нити имати непосредну или посредну корист, односно погодност код издавача или одговорног лица издавача.“

Добили смо одговор од Владе да нам је амандман одбијен.

Рећи ћу да је то што нам је амандман одбијен потпуно погрешно, из простог разлога што члан говори о сукобу интереса, а ми смо у овом моменту у великом сукобу интереса у Заводу за уџбенике.

Да ли знате да тренутни директор Завода за унапређивање образовања и васпитања Републике Србије јесте коаутор читанки од петог до осмог разреда за српски језик, као и приручника за драмску секцију приватног издавача са страним капиталом „Клет“? Да ли треба да кажем име директора београдске основне школе који је коаутор напред поменутих читанки? И како ви мени хоћете да објасните да је 27. члан овог закона о сукобу интереса када вам ја износим овакав податак а Влада не налази за сходно да то образложење као такво прихвати и да једном реченицом, једним додатним ставом предупредимо и спречимо у сваком наредном времену ситуацију која већ постоји, односно да се та ситуација не деси?

Нећу да причам о томе да су се „Клет“ и „Логос“ појавили као издавачи и да кажу да су власници тих издавачких кућа брачни пар из иностранства. Нећу да причам да су замаглили ствар па су се регистровани у Београду и да раде уџбенике по немачком систему. Нећу да причам да су такве активности – а активности сам гледао на терену у мом граду Краљеву, како су просветним радницима који раде у основним школама делили таблете да би промовисали њихове уџбенике – довеле до тога да нпр. „Креативни центар“, један домаћи издавач са дивним уџбеницима, или „Научна књига“ или књиге које смо издавали ми, да те издавачке куће буду угашене. И сада ми причамо овде о сукобу интереса, а имамо да човек који је коаутор директно одговорна особа за то ко ће бити издавач уџбеника.

Заиста не могу да схватим... То је образложење дато у пет-шест редова. Зар је могуће да у Министарству просвете...?

Ово је тачка због које ми је најжалије што господин Шарчевић није ту. Не могу да питам вас који радите у Министарству – ви не можете ни по Пословнику да ми дате одговор – јер ви то не знате или нисте хтели ово да

прочитате, или сматрате да ово што је општи интерес, да елиминишемо могућност... Нећу да улазим у то да ли је човек свесно или несвесно у сукобу интереса... Да то тако лако одбијете?

Нажалост, остаћемо без одговора, а нажалост имаћемо ситуацију која у једном врло озбиљном закону... И није случајно што је Српски покрет Двери све расположиво време које је имао оставио да прича о овом закону, јер је ово једно питање које је озбиљно, које је потребно, један добар закон који прави неке искораке, који иде напред. Али ми не можемо, нажалост, да добијемо одговор и долазимо у ситуацију да, једноставно, можемо да сматрамо да ово што пише изнад члана 27, а пише – сукоб интереса, ја сам то заокружио, стоји као мртво слово на папиру. Јер ја сам вам дао директан доказ да је у овом случају сукоб интереса, једино што нисам хтео, због нечега што сматрам васпитањем, да спомињем и име особе која се налази у директном сукобу интереса.

И да нам се то никада не би десило, додавањем једне реченице или једног става ми то можемо да исправимо, али нажалост не желимо. И то нам није у складу са оним што је прокламована политика владајуће коалиције, за коју ја мислим да они заиста у многим сегментима показују жељу да у том смеру раде.

Надао сам се да ће господин министар Шарчевић бити овде и да ће са моћи коју он има притиснути дугме и рећи – прихвата се амандман. Ја бих волео да господин Ружић то уради или да ми се објасни зашто је ово што смо ми предложили нелогично. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Владимир Орлић.
Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Одговорио је министар просвете на ову опаску. Додуше, не могу да се закунем да ли баш колеги који је сад то питање поставио или неком другом, али да је одговорио, јесте. Штета је што се то или није чуло или се заборавило, није тако давно било.

У одговору Владе лепо стоји— лице које формира комисију није лице које даје мишљење. Важно је да нема сукоба интереса код онога од кога зависи одлука. Зависи од онога који мишљење даје. А у члану 27. предвиђено је да ту сукоба интереса не сме да буде. Ово је потпуно јасна ствар.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 27. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.
Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 28. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 28. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 28. амандман је поднео народни посланик Милан Лапчевић.
Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 29. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 30. амандман са исправком су заједно поднели посланици посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 31. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 32. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 33. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 34. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 34. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 34. амандман су заједно поднели народни посланици Дијана Вукомановић и Ђорђе Вукадиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 34. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив изнад члана и члан 35. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 35. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 36. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 36. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 37. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 37. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 37. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 38. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 38. амандман са исправком заједно су поднели народни посланици посланичке групе Двери.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Весовићу, изволите.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Одлично сте рекли, амандман са исправком. Наша жеља је овде била да једну нелогичност која је настала у члану 38. избегнемо – дакле реч „Министарству“ да заменимо речју „Заводу“.

Чланом 38. прописује се да ће издавачи као гаранцију средстава наплате износа у висини од 2% од нето прихода достављати Министарству. Ми сматрамо да је логично да се доставља Заводу. Јер, шта ће да се деси ако се неки нискобуџетни уџбеници не продају, како ће ту штету Завод да надокнади? Зашто новац иде од Министарства ка Заводу уместо да директно иде Заводу? Једно чисто техничко питање. Образложење је дато у четири-пет реченица. Мислили смо да је то логично. Нажалост, очито није логично, или је жеља да се на неки начин сав тај евентуални проток новца, тих средстава која треба да буду уплаћена и упућена задрже у надлежном министарству.

Не знам да ли ћу добити објашњење зашто је то тако. Нама то у Српском покрету Двери није логично.

Слична је ситуација са још једним чланом, где је исто техничка исправка. Он ће доћи за неколико чланова овог закона.

То само говори да смо заиста брижљиво проучавали закон. Али, ето, нажалост, нема слуха с друге стране. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар господин Бранко Ружић.

БРАНКО РУЖИЋ: Пре свега, овде је интенција и просто је тачно да новац иде директно Заводу, а да Министарству иде меница као средство обезбеђења. И то је, мислим, мој колега Шарчевић објаснио у више наврата, и у расправи у начелу, шта је интенција, шта су мотиви и шта је поента да средство гаранције иде ка Министарству.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 40. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 41. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 43. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 43. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе КСП.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 43. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Двери.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Весовићу, изволите.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала.

Нећу да упадам у полемику, али образложење што сам добио од господина министра Ружића је потпуно мени нелогично. Средства иду Заводу. Па зашто гаранције иду Министарству, зашто не и гаранције Заводу? Потпуно је нелогично.

Нисам био један дан, заиста, био сам спречен приватним обавезама, тако да нисам чуо објашњење господина министра просвете, уколико га је давао. Желео сам да га сада чујем, али је објашњење да је он објаснио.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 44. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 45. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 46. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 47. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Пошто смо завршили претрес о свим амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

Прелазимо на 3. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПРОСВЕТНОЈ ИНСПЕКЦИЈИ (појединости).

Примили сте амандмане који су на Предлог закона поднели народни посланици.

Примили сте извештаје Одбора за уставна питања и законодавство и Одбора за образовање, науку, технолошки развој и информатичко друштво, као и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На члан 1. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе КСП.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман којим се после члана 2. додаје назив изнад новог члана и нови члан 2а заједно су поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман су заједно поднели народни посланици Мариника Тепић, Соња Павловић, Александра Чабраја, Јован Јовановић и Зоран Живковић.

Влада и Одбор за образовање, науку, технолошки развој и информатичко друштво прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе КСП.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандман су заједно поднели народни посланици Наташа Јовановић и Филип Стојановић.

Влада и Одбор за образовање, науку, технолошки развој и информатичко друштво прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандман су заједно поднели народни посланици Срето Перић и Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандман је поднео народни посланик Горан Чабради.

Влада и Одбор за образовање, науку, технолошки развој и информатичко друштво прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандман су поднели заједно народни посланик Миљан Дамјановић и Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандман, са исправком, поднео је народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе КСП.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана и члан 12. амандман су заједно поднели народни посланици Дијана Вукомановић и Ђорђе Вукадиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 14. амандман су заједно поднели народни посланици Дијана Вукомановић и Ђорђе Вукадиновић.

Влада и Одбор за образовање, науку, технолошки развој и информатичко друштво прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним

системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 15. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 15. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе КСП.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 15. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 16. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 17. амандман су заједно поднели народни посланици Гордана Чомић, Горан Ђирић, Наташа Вучковић, Балша Божовић, Радослав Милојичић, Маја Виденовић, Дејан Николић, Весна Марјановић, Горан Јешић, Верољуб Стевановић и Томислав Жигманов.

Влада и Одбор за образовање, науку, технолошки развој и информатичко друштво прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 17. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе КСП.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 22. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Влада и Одбор за образовање, науку, технолошки развој и информатичко друштво прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 22. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе КСП.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Пошто смо завршили претрес о свим амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

Прелазимо на 4. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЕЛЕКТРОНСКОЈ УПРАВИ (појединости).

Примили сте амандмане које су на Предлог закона поднели народни посланици.

Примили сте извештаје Одбора за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу и Одбора за уставна питања и законодавство, као и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На члан 1. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе КСП.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман су заједно поднели Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александра Чабраја.

Влада и Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман су поднели заједно народни посланици посланичке групе КСП.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман су заједно поднели народни посланици Миљан Дамјановић и Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александра Чабраја.

Влада и Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман су заједно поднели народни посланици Александар Марковић, Јелена Жарић Ковачевић, Студенка Ковачевић и Александра Мајкић.

Влада и Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман су заједно поднели народни посланици Милисав Петронијевић и Снежана Пауновић.

Влада и Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Народни посланици Ненад Чанак, Олена Папуга и Нада Лазић једним амандманом предложили су измене у чл. 4, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 33, 34, 37, 39, 42, 47. и 53.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе КСП.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе КСП.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе КСП.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александра Чабраја.

Влада и Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 9. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 9. амандман су заједно поднели народни посланици Ненад Чанак, Олена Папуга и Нада Лазић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 9. амандман су заједно поднели Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александра Чабраја.

Влада и Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив члана и члан 10. амандман су заједно поднели народни посланици Ненад Чанак, Олена Папуга и Нада Лазић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 10. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе КСП.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 10. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Ружица Николић.

Влада и Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе КСП.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандман, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Ђорђе Вукадиновић и заједно Горан Ћирић, Горан Јешић, Балша Божовић, Радослав Милојичић, Маја Виденовић, Наташа Вучковић, Томислав Жигманов, Весна Марјановић, Верољуб Стевановић, Дејан Николић и Гордана Чомић.

Влада и Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандман су заједно поднели народни посланици Александар Марковић, Јелена Жарић Ковачевић, Студенка Ковачевић и Александра Мајкић.

Влада и Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандман је поднела народни посланик Дијана Вукомановић.

Влада и Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 12. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 12. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 12. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе КСП.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 12. амандман је поднела народни посланик Дијана Вукомановић.

Влада и Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 12. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Петар Јојић

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 12. амандман су заједно поднели народни посланици Ненад Чанак, Олена Папуга и Нада Лазић.

Влада и Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 13. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александра Чабраја.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 13. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Влада и Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу прихватили су овај амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије, па констатујем да је амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 13. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 14. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александра Чабраја.

Влада и Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу прихватили су овај амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије, па констатујем да је амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 14. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 15. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 15. амандман су заједно поднели народни посланици Горан Ћирић, Горан Јешић, Балша Божовић, Радослав Милојичић, Маја Виденовић, Наташа Вучковић, Томислав Жигманов, Весна Марјановић, Верољуб Стевановић, Дејан Николић и Гордана Чомић.

Влада и Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу прихватили су овај амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије, па констатујем да је амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 15. амандман су заједно поднели Александар Марковић, Јелена Жарић Ковачевић, Студенка Ковачевић и Александра Мајкић.

Влада и Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу прихватили су овај амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије, па констатујем да је амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 15. амандман су заједно поднели народни посланици Дијана Вукомановић и Ђорђе Вукадиновић.

Влада и Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу прихватили су овај амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије, па констатујем да је амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 16. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 16. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 17. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 17. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 17. амандман су заједно поднели народни посланици Александар Марковић, Јелена Жарић Ковачевић, Студенка Ковачевић и Александра Мајкић.

Влада и Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу прихватили су овај амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије па констатујем да је амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 17. амандман су заједно поднели народни посланици Дијана Вукомановић и Ђорђе Вукадиновић.

Влада и Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу прихватили су овај амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије па констатујем да је амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 18. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 19. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александра Чабраја.

Влада и Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу прихватили су овај амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије па констатујем да је амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 19. амандман су заједно поднели народни посланици Александар Марковић, Јелена Жарић Ковачевић, Студенка Ковачевић и Александра Мајкић.

Влада и Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу прихватили су овај амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије па констатујем да је амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 20. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 21. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александра Чабраја.

Влада и Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу прихватили су овај амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије па констатујем да је амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 22. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 22. амандман су заједно поднели народни посланици Милетић Михајловић и Данијела Стојадиновић.

Влада и Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу прихватили су овај амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије па констатујем да је амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 22. амандман су заједно поднели народни посланици Дијана Вукомановић и Ђорђе Вукадиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 22. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 23. амандман су заједно поднели народни посланици посланике групе Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 24. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 25. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 25. амандман су заједно поднели народни посланици Милисав Петронијевић, Неђо Јовановић и Снежана Пауновић.

Влада и Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу прихватили су овај амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије па констатујем да је амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 25. амандман су заједно поднели народни посланици Александар Марковић, Јелена Жарић Ковачевић, Студенка Ковачевић и Александра Мајкић.

Влада и Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу прихватили су овај амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије па констатујем да је амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 25. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 26. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 27. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 27. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 28. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александра Чабраја.

Влада и Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу прихватили су овај амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије па констатујем да је амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 28. амандман су заједно поднели народни посланици Дијана Вукомановић и Ђорђе Вукадиновић.

Влада и Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу прихватили су овај амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије па констатујем да је амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 28. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 29. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александра Чабраја.

Влада и Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу прихватили су овај амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије па констатујем да је амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 29. амандман су заједно поднели народни посланици посланичка група Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 30. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александра Чабраја.

Влада и Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу прихватили су овај амандман, а Одбор за уставна питања и

законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије па констатујем да је амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 31. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 32. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 32. амандман су заједно поднели Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александра Чабраја.

Влада и Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу прихватили су овај амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије па констатујем да је амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 33. амандман су заједно поднели народни посланици посланичка група Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 34. амандман су заједно поднели народни посланици посланичка група Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 34. амандман су заједно поднели народни посланици посланичка група Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 35. амандман су заједно поднели народни посланици посланичка група Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 35. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александра Чабраја.

Влада и Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу прихватили су овај амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије па констатујем да је амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 36. амандман су заједно поднели народни посланици Милисав Петронијевић и Снежана Пауновић.

Влада и Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу прихватили су овај амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије па констатујем да је амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 36. амандман су заједно поднели народни посланици посланичка група Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 36. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 37. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 38. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александра Чабраја.

Влада и Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу прихватили су амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 38. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 39. амандман, са исправком, заједно су поднели народни посланици Снежана Пауновић и Неђо Јовановић.

Влада је прихватила амандман у основном тексту, а о исправци се није изјаснила. Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу прихватио је амандман са исправком. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије.

Молим представника предлагача да се изјасни о амандману са исправком.

Министре Ружићу, изволите.

БРАНКО РУЖИЋ: Прихвата се амандман са исправком.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Пошто је представник предлагача прихватио амандман са исправком, констатујем да је амандман са исправком постао саставни део Предлога закона.

На члан 39. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 39. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 40. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 41. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александра Чабраја.

Влада и Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу прихватили су амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 41. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 41. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 42. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александра Чабраја.

Влада и Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу прихватили су амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 43. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 43. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 44. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 44. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александра Чабраја.

Влада и Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу прихватили су амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 45. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 45. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 46. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 46. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 46. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александра Чабраја.

Влада и Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу прихватили су амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 47. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 47. амандман су заједно поднели народни посланици Петар Јојић и Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 47. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 48. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 48. амандман у истоветном тексту поднели су народни посланици заједно Вјерица Радета и Немања Шаровић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 49. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александра Чабраја.

Влада и Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу прихватили су амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 49. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 49. амандман су заједно поднели Александар Шешељ и Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 50. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 50. амандман су заједно поднели Вјерица Радета и Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 50. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 51. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александра Чабраја.

Влада и Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу прихватили су амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра

да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 52. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 52. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 52. амандман су заједно поднели народни посланици Марјана Мараш, Милетић Михајловић и Данијела Стојадиновић.

Влада и Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу прихватили су амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 52. амандман су заједно поднели Наташа Јовановић и Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 52. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 53. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 53. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланици заједно Вјерица Радета и Ружица Николић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 54. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 54. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 55. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Пошто смо завршили претрес о амандманима, закључујем Претрес предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

Прелазимо на 5. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О НАЦИОНАЛНОЈ ИНФРАСТРУКТУРИ ГЕОПРОСТОРНИХ ПОДАТАКА (појединости).

Примили сте амандмане које су на Предлог закона о националној инфраструктури геопросторних података поднели народни посланици.

Примили сте извештаје Одбора за уставна питања и законодавство и Одбора за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације, као и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На наслов изнад члана и члан 1. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета, Александра Белачић и Зоран Красић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман су заједно поднели Зоран Красић, Вјерица Радета и Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман су заједно поднели Ненад Чанак, Олена Папуга и Нада Лазић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман су заједно поднели Александар Шешел, Зоран Красић и Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана и члан 4. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета, Миљан Дамјановић и Зоран Красић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман су заједно поднели Вјерица Радета, Зоран Красић и Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман, са исправком, поднео је Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације.

Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман са исправком у складу са Уставом и правним системом Републике Србије.

Молим представника предлагача да се изјасни о овом амандману.

Министре Ружићу, изволите.

БРАНКО РУЖИЋ: Прихватим амандман са исправком.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Пошто је представник предлагача прихватио амандман са исправком, констатујем да је амандман са исправком постао саставни део Предлога закона.

На члан 6. амандман су заједно поднели Зоран Красић, Вјерица Радета и Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета, Петар Јојић и Зоран Красић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Красић, Томислав Љубеновић и Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 9. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Красић, Момчило Мандић и Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 9. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана и члан 10. амандман су заједно поднели посланици Милорад Мирчић, Вјерица Радета и Зоран Красић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 10. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана и члан 12. амандман су заједно поднели посланици Ружица Николић, Вјерица Радета и Зоран Красић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 13. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета, Весна Николић Вукајловић и Зоран Красић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 14. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета, Срето Перић и Зоран Красић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана и члан 15. амандман су заједно поднели посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 15. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана и члан 16. амандман су заједно поднели посланици Вјерица Радета, Никола Савић и Зоран Красић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 17. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета, Мирослава Станковић Ђуричић и Зоран Красић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана и члан 18. амандман су заједно поднели посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Филип Стојановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 19. амандман су заједно поднели народни посланици Немања Шаровић, Зоран Красић и Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана и члан 20. амандман су заједно поднели посланици Вјерица Радета, Александра Белачић и Зоран Красић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 21. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 21. амандман су заједно поднели народни посланици Соња Павловић, Мариника Тепић, Александра Чабраја, Зоран Живковић и Јован Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 22. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета, Зоран Красић и Александар Шешелъ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 23. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета, Зоран Красић и Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана и члан 24. амандман су заједно поднели посланици Зоран Красић, Божидар Делић и Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 25. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Красић, Наташа Јовановић и Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 26. амандман су заједно поднели народни посланици Петар Јојић, Вјерица Радета и Зоран Красић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 27. амандман су заједно поднели народни посланици Томислав Љубеновић, Вјерица Радета и Зоран Красић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 28. амандман су заједно поднели народни посланици Момчило Мандић, Вјерица Радета и Зоран Красић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 29. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета, Милорад Мирчић и Зоран Красић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана и члан 30. амандман су заједно поднели посланици Вјерица Радета, Љиљана Михајловић и Зоран Красић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 31. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 32. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана и члан 33. амандман су заједно поднели посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 34. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 34. амандман су заједно поднели Соња Павловић, Мариника Тепић, Александра Чабраја, Зоран Живковић и Јован Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана и члан 35. амандман су заједно поднели посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 36. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Мирослава Станковић Ђуричић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 36. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 37. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Филип Стојановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 38. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 38. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Пошто смо завршили претрес о амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

Овим бисмо завршили са данашњим радом.

Настављамо сутра у 10.00 часова.

(Седница је прекинута у 18.10 часова.)